

TUDI V TEM MANDATU BOMO
VELIKO GRADILI.

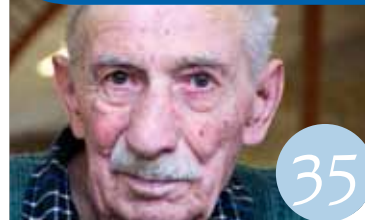
ŠPORT IN TELOVADNA DRUŠTVA
NA BLOKAH IMAJO TRADICIJO.

ALI JE SLOVENIJA ŠVICA
BALKANA?

90-LETNIK FRANCE KLJUČAR

Bloški korak

glasilo občine Bloke
januar 2011
letnik 12 | številka 1
cena: brezplačno | 2 € | 4 €

*Bralcem Bloškega koraka želimo vesele božične praznike
in srečno novo leto 2011.*

Svež veter v jadrih

Stane Korenjak

V jeseni smo imeli v Sloveniji lokalne volitve za občinske organe. Kot je razvidno iz fotografije, smo se volivci odločili za že izkušene občinske funkcionarje. Nekaj sprememb pa je. Pred novoizvoljenimi funkcionarji je veliko dela. Veliko novoizvoljenih županov po drugih slovenskih občinah ugotavlja, da so najlepša leta, ko se je veliko vlagalo v komunalno infrastrukturo, mimo, ker je le-ta v glavnem že zgrajena. Pričenja se boj za ohranjanje oziroma ustvarjanje novih delovnih mest. To pa je zahtevnejše in težje delo. Glo-

balizacija podeželju pije kri ter izseljuje mlade izobražene ljudi. Vse to velja tudi za Bloke, saj se najbrž ne spomnimo več časa, ko se je na Blokah ali v bližnji okolici zaposlil fakultetno izobražen Bločan. Mladi pa si skoraj vsi pridobijo visoko izobrazbo. Zakon o občinah žal te naloge ne navaja kot pomembne oziroma prednostne. To pa ne pomeni, da tega problema ni. Problem je velik in zelo zahteven ter velik izziv za sedanjo generacijo. Osebnostno sem optimist, saj smo izvolili ljudi, ki so se že izkazali kot uspešni poslovneži in gospodarstveniki.

5. rojstni dan

18. 12. 2010 je minilo natanko 5 let, odkar se je Okrepčevalnica Lovec pokazala v novi preobleki. Ob tem bi se zahvalili vsem cenjenim strankam in sodelavcem za zaupanje in sodelovanje.

okrepčevalnica

LOVEC
NOVA VAS 68

Vsem želimo
prijetne božične
praznike in srečno
ter uspešno
novo leto 2011.

Vabljeni na tradicionalno
brezplačno kuhano vino
25. 12. 2010 po polnočni
sv. maši ob 1h!

APARTMAJI LAVRIC

nova vas 46 b 1585 nova vas slovenija 040/424-555

NARODNO ZABAVNI TEATER

KOLOVRÁT
PREDSTAVLJA
KOMEDIJO V DVEH DEJANJIH
„KDO JE KOLOVRÁT?“

PREDSTAVITEV PLOŠČE in GLASBENI GOSTJE

Športna dvorana NOVA VAS
Nedelja 26.12. 2010 ob 17:00

Lokalne volitve 2010

Konstituiranje občinskega sveta in imenovanje delovnih teles

V NEDELJO 10. OKTOBRA SO BILE V OBČINI BLOKE LOKALNE VOLITVE. NA VOLITVAH JE IMELO PRAVICO GLASOVATI 1365 VOLIVCEV.

Volilna udeležba je bila na letošnjih volitvah 49,01 %, to je najnižja volilna udeležba na vseh dosedanjih lokalnih volitvah v občini Bloke.

Kandidat za župana je bil eden, to je Jože Doles. Zanj je glasovalo 547 volivcev.

Mandat za župana je bil potrjen na 1. konstitutivni seji dne 28. 10. 2010 in od takrat naprej imamo v občini Bloke novega – starlega župana Jožeta Dolesa, Ravne na Blokah 18.

Za občinski svet je na letošnjih volitvah kandidiralo 18 kandidatov. Za volitve članov občinskega sveta je bilo oddanih 652 veljavnih glasovnic. Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

Olga Doles	338
France Dobravec	326
Iztok Škrli	296
Alojzij Mazij	283
Emil Zabukovec	260
Ivan Lah	256
Zvonko Govednik	211
Klemen Govednik	211
Pavla Ponikvar	174
Sonja Krašev	170
Jože Avsec	169
Nataša Širaj	167
Silva Marolt	165
Marija Jakopin	144
Milena Škrabec	137
Andreja Modic	99
Majda Škrabec	97
Joško Jeras	82

Kandidata na sedmem in osmem mestu sta prejela enako število glasov. Na podlagi Zakona o lokalnih volitvah so za člane občinskega sveta izvoljeni kandidati, ki so prejeli največje število glasov. V občinskem svetu Občine Bloke je 7 svetnikov. Na seji občinske volilne komisije je bil opravljen žreb med kandidatoma Zvonkom Govednikom in Klemenom Govednikom. Žreb je določil, da pride v občinski svet Zvonko Govednik.

V 4. mandatu 2010–2014 so naslednji člani občinskega sveta:

1. Olga Doles, Ravne na Blokah 18

2. France Dobravec, Velike Bloke 18

3. Izto

4. Alojzij Mazij, Velike Bloke 60 A

5. Emil Zabukovec, Nova vas 11

6. Ivan Lah, Glina 8

7. Zvonko Govednik, Fara 15

Mandat članom občinskega sveta je bil potrjen na 1. konstitutivni seji dne 28. 10. 2010. Na tej seji je bila imenovana tudi

Komisija za mandatna vprašanja in imenovanja v sestavi:

- Izto
- Olga Doles, članica
- Alojzij Mazij, član

Komisija za mandatna vprašanja in imenovanja je do 2. redne seje občinskega sveta pripravila predlog delovnih teles občinskega sveta.

Na 2. redni seji občinskega sveta 25. 11. 2010 so bili potrjeni odbori in komisije v naslednji sestavi:

Nadzorni odbor:

- Doles Miroslav, Velike Bloke 15 a
- Modic Milan, Nova vas 85
- Ivančič Marjan, Nova vas 80

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja:

- Izto
- Olga Doles, Ravne na Blokah 18 – članica
- Alojzij Mazij, Velike Bloke 60 a – član

Odbor za družbene dejavnosti:

- Olga Doles, Ravne na Blokah 18 – predsednica
- Alojzij Mazij, Velike Bloke 60 a – član
- Emil Zabukovec, Nova vas 11 – član
- Pavla Ponikvar, Nemška vas na Blokah 13 – članica
- Andreja Modic, Nova vas 85 – članica

Odbor za gospodarstvo, kmetijstvo in turizem:

- Ivan Lah, Glina 8 – predsednik
- Izto
- Alojzij Mazij, Velike Bloke 60 a – član
- Klemen Govednik, Fara 15 – član
- Jože Avsec, Studeno na Blokah 5- član

Odbor za komunalo, infrastrukturo, stanovanjske zadeve in urejanje prostora:

- Emil Zabukovec, Nova vas 11 – predsednik
- Ivan Lah, Glina 8 – član
- Zvonko Govednik, Fara 15 – član
- France Dobravec, Velike Bloke 18 – član
- Nataša Širaj, Metulje 22 - članica

Statutarna komisija:

- France Dobravec, Velike Bloke 18 – predsednik
- Zvonko Govednik, Fara 15 – član
- Sonja Krašev, Jeršanovo 6 - članica

Jožica Anzelj, Občina Bloke

GOVEDNIK
elektrostoritve d.o.o.

Fara 15, 1385 Nova vas
F: 01/709 89 87, G: 031/648 198
e-mail: info@govednik.si

*Vesele božične praznike in srečno, zdravo
ter uspešno novo leto.*

- el. instalacije
- strelovodni sistemi
- meritve el. instalacij
- računalniška omrežja

Občina bo tudi v naslednjem obdobju glavni nosilec razvoja na Blokah

VOLITVE SO ZA
NAMI, NAS PA
ZOPET ČAKAJO
PRIZADEVANJA
ZA BOLJŠI JUTRI.
LETOŠNJO JESEN
SE JE VELIKO
GOVORIL IN PIS-

ALO O USPEHIH IN
NEUSPEHIH NA LOKALNEM NIVOJU V PRETEKLEM
ŠTIRILETNEM OBDOBJU. PREDVOLILNI UTRIP
JE ZAZNAMOVAL TUDI PODROČJE NAŠE OBČINE.
V PRIMERJAVI Z DRUGIMI OKOLJI PA SO BILA
PREDVOLILNA DOGAJANJA PRI NAS BOLJ UMIR-
JENA. POLITIČNE STRANKE IN NESTRANKARSKA
LISTA NA BLOKAH SO PREDSTAVILE SVOJE PRO-
GRAME, IZ KATERIH BI BILO MOŽNO POVZETI
ZELO PODOBEN POGLED NA NAŠO RAZVOJNO POT
V NASLEDNJEM ŠTIRILETNEM OBDOBJU. VEČINA
KANDIDATOV JE MNENJA, DA JE POTREBNO VZ-
TRAJATI NA ZAČRTANI POTI. SEVEDA PA BO
POTREBNO NEKATERIM PODROČJEM POSVETITI
VEČ POZORNOSTI IN ENERGIJE KOT DO SEDAJ.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil tudi vsem, ki ste oddali svoj glas za mojo potrditev za mesto župana občine Bloke. Zagotavljam vam, da bom tudi v naslednjem štiriletnem obdobju z veliko vnemo skrbel za vsestranski napredek in blagostanje vseh Bločanov.

POMEMBNEJŠI PROJEKTI V OBČINI BLOKE V OBDOBJU 2011 IN 2012

Ker smo na začetku novega 4-letnega mandatnega obdobja, je prav, da poskušam na kratko predstaviti glavne smeri našega dela s poudarkom na aktivnosti v letu 2011.

V zadovoljstvo nam je, da v tem trenutku že pripravljamo projektno dokumentacijo za postavitev nove športne dvorane. Objekt bo zasnovan po najnovejših spoznanjih gradbene stroke. Postavitev je predvidena na lokaciji sedanjega asfalnega igrišča v Novi vasi. Zgraditi

nameravamo večnamensko dvorano v velikosti košarkarskega igrišča z vsemi potrebnimi odmiki, pomožnimi prostori ter tribunami za 200 do 400 gledalcev. V lepo urejeni avli nove športne dvorane bo svoje mesto lahko dobil tudi zametek muzeja bloškega smučarja. Nova športna dvorana bo fizično povezana s sedanjimi prostori osnovne šole, saj bo namenjena tudi za potrebe športne vzgoje osnovnošolske mladine. V njej pa bodo svoje mesto dobili tudi vsi rekreativci in druge zainteresirane skupine občanov ter košarkarski klub Bloke, ki trenutno že uspešno nastopa v 3. slovenski ligi, kar je za Bloke vsekakor velik uspeh. Do objekta nove športne dvorane načrtujemo tudi izgradnjo nove dostopne ceste z ustreznim številom parkirnih mest. Na novo bomo uredili tudi zunanje asfaltno igrišče, in sicer za potrebe igranja košarke in malega nogometa. V okviru možnosti bomo predvideli tudi atletsko stezo. Nova športna dvorana v Novi vasi za občino Bloke predstavlja največji projekt v vsem dosedanjem obdobju našega delovanja. Predvidevam, da bomo gradbeno dovoljenje za postavitev dvorane pridobili že do spomladi naslednjega leta. Že sedaj vzporedno iščemo tudi možnosti za pridobitev ustreznih finančnih virov. Če bodo aktivnosti potekale po predvidevanjih, naj bi bila nova športna dvorana dokončana leta 2012.

Nadaljevali bomo tudi z izgradnjo okoljske infrastrukture v naselju Velike Bloke. Načrtujemo, da bo ta projekt zaključen že v prvi polovici leta 2011. Ta projekt je izjemnega pomena tudi za nadaljnji razvoj nove industrijske cone, ki se razvija na ozemlju bivše vojašnice v Velikih Blokah. Z dokončanjem te investicije bo bodočim investitorjem v tej coni omogočeno, da se bodo priključili na novo zgrajeno čistilno napravo. V sklopu tega projekta pa je do industrijske cone pripeljan tudi nov vodovod, obnovljena je meteorna kanalizacija ter položena cevna kanalizacija za telekomunikacijske potrebe. V sklopu tega pro-

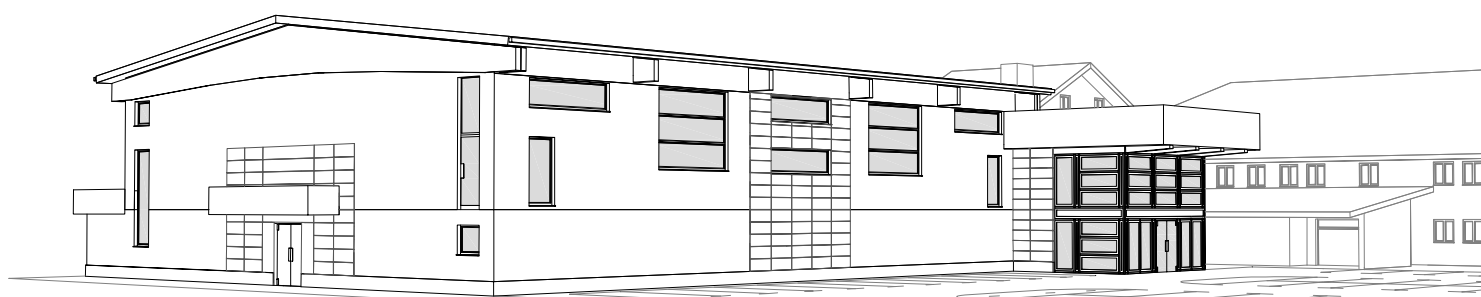
jekta pa načrtujemo tudi obnovo dotrajanega asfalnega cestišča od naselja do bodoče industrijske cone.

V letu 2011 nameravamo začeti tudi z izgradnjo okoljske infrastrukture v 4 naseljih znotraj 10-kilometrskega pasu z republiko Hrvaško. V sklopu te investicije bo zgrajena fekalna kanalizacija s skupno čistilno napravo pod naseljem Hudi Vrh. V vseh štirih naseljih nameravamo zgraditi tudi novo vodovodno omrežje, posodobiti in dograditi obstoječo meteorno kanalizacijo ter obnoviti obstoječe cestno omrežje. Izdelava projektne dokumentacije za ta projekt je v zaključni fazi, v kratkem pričakujemo izdajo gradbenega dovoljenja. Za izvedbo tega projekta ima občina Bloke iz naslova »neposrednih regionalnih vzpodbud« rezervirana in odobrena tudi nepovratna evropska sredstva v višini cca 300.000 €, razliko pa bomo zagotovili iz proračuna občine. V skladu z zahtevami razpisa bomo morali ta projekt zaključiti najkasneje do septembra leta 2012.

DRUGI POMEMBNEJŠI CILJI IN NALOGE

Na občini Bloke bomo v naslednjem obdobju izvajali še številne druge, za Bloke pomembne aktivnosti. Za uravnotežen razvoj posameznega območja oziroma občine je namreč pomembno, da vsi udeleženci oziroma nosilci posameznih področij opravijo svoje delo.

Že od samega začetka našega delovanja želimo razrešiti spor med kmetijskima drugama Cerknica in Bloke. Omenjeni spor že močno bremeni razvoj naše občine. Verjetno si vsi želimo, da bi se center Nove vasi lepo uredil, da bi pridobili sodoben trgovski center, da bi se obnovil »Modičev objekt«, da bi občina pridobila zemljišča za ureditev športnih igrišč, izgradnjo doma za ostarele itd. Vse to in še marsikaj bi se lahko zgradilo, če na Blokah že 16 let ne bi trajal nesmisel-

ni spor med zadrugama, ki mu ni videti konca. Na občini Bloke smo že večkrat poskušali vplivati na obe zadruge, da bi se spor razrešil. Tudi na podlagi naših pobud trenutno poteka mediacijski postopek, ki ga je sprožilo okrožno sodišče v Ljubljani. Žal je tudi ta postopek potrdil, da stranki v sporu ne želita izkoristiti možnosti za dogovor. Na občini Bloke se s takim stanjem preprosto ne strinjamo. Od obeh zadrug v sporu pričakujemo, da pristopita k dogovoru. Upravičeno se tudi sprašujemo, kaj počnejo naša sodišča. Tudi ta sodni primer dokazuje, da pravna država pri nas ne deluje!

Že vrsto let si prizadevamo tudi za razrešitev nekaterih propadajočih objektov predvsem v naselju Velike Bloke. Tu gre predvsem za dva objekta znotraj naselja, ki sta v lasti Ministrstva za obrambo. Kljub številnim poskusom, da bi lastnik nepotrebne objekte kot celoto odprodal po realni ceni, ki bi bila zanimiva za potencialne kupce, ministrstvo vztrajno prodaja stanovanja po ceni, ki nikogar ne zanima. Že večkrat je na to temo potekala pisna in ustna korespondenca, ki pa vedno naleti na gluha ušesa. Na seji občinskega sveta občine Bloke, ki je potekala prejšnji mesec, smo se dogovorili, da ta problem ponovno izpostavimo ter zahtevamo njegovo razrešitev.

Podoben problem je prisoten tudi na objektu »Doma pod Liscem«, ki je v lasti hrvaških lastnikov, kar je s stališča reševanja te problematike še slabša rešitev. Občina ima zaradi nerešenih vprašanj med državo Slovenijo in Hrvaško v tem primeru še manj možnosti, da vpliva na razrešitev tega problema.

Dejavni bomo tudi izven meja naše občine. V mislih imam projekte širšega regionalnega pomena, ki pa so vitalnega pomena tudi za naš nadaljnji razvoj. Med najpomembnejše tovrstne projekte sodi tudi posodobitev cestnega priključka Škofljica na avtocestni obroč, ki naj bi potekal mimo naselja po robu Barja. Skupaj z župani dolenjskih in obljublanskih občin smo se na to temo dobili že takoj po lokalnih

volitvah, in sicer z namenom, da pospešimo izvedbo tega projekta. Z namenom pospešitve aktivnosti smo na ustrezna ministrstva naslovili tudi peticijo, ki smo jo podpisali vsi župani sodelujočih občin. Zavedamo se tudi, da se zaradi te peticije ne bo nič zgodilo. Zato smo se dogovorili, da bomo z zahtevami in pritiski na odgovorne nadaljevali, in sicer vse do dejanske izvedbe.

Še veliko energije bo potrebno vložiti tudi v iskanje ustrezne lokacije za obdelavo in odlaganje komunalnih odpadkov. Kot smo že poročali, je konec oktobra letos prišlo do zaprtja odlagališča Rakek. Od takrat dalje se odpadke iz naše občine odvaža na deponijo Logatec, kar bo imelo za posledico tudi povišanje cen za povzročitelje. Omenjena deponija pomeni zgolj začasno rešitev, saj naj bi odlagališče Logatec imelo dovoljenje za obratovanje predvidoma le do leta 2013. Občine Notranjsko-kraške regije že več let iščemo ustrezno trajno lokacijo za obdelavo in odlaganje komunalnih odpadkov. V večletnem obdobju je propadlo kar nekaj poizkusov iskanja ustrezne lokacije od Postojne, Grosuplje, Trebnja in Logatca. Vsekakor nas zaradi iskanja ustrezne rešitve čakajo še zanimivi in dinamični časi.

Kot je razvidno iz tega prispevka, nam vsekakor ne bo dolgčas. Čakajo nas novi projekti in naloge tako znotraj občine Bloke kot tudi na regionalni ravni izven naših meja. V tem prispevku sem opisal le najpomembnejše naloge. Dnevno se bomo spopadali še s številnimi drugimi projekti in nalogami, ki jih v tem članku preprosto ni bilo možno v celoti opisati. Trudili pa se bomo, da vas bomo, tako kot do sedaj, o vseh naših projektih, nalogah in uspehih sproti obveščali, in sicer v glasilu Bloški korak ter drugih sredstvih javnega obveščanja.

Dovolite mi, da na koncu vsem Bločanom in Bločankam zaželim mirne in prijetne božične praznike, v novem letu pa naj vas spremlja sreča, zdravje in osebno zadovoljstvo.

Župan Jože Doles

Brez malodušja

Peter Verlič, poslanec v Državnem zboru

Za nami so lokalne volitve. Državljeni smo lahko ponovno premislili in izkazali svoje zaupanje tistim, za katere menimo, da nas bodo prihodnja štiri leta na lokalnem nivoju najbolj zastopali. Volivci bomo še kar nekajkrat pred preizkušnjo, saj se očitno obeta referendumsko obdobje. O Zakonu o RTV, pa o malem delu, o pokojninski reformi in še bi lahko naštevali. Verjamem, da marsikoga moti, da je kar naprej vabljen, da se udeleži volitev ali referendumov, saj naj bi vse to bilo predrago, brez smisla, sprememb pa ni.

Malodušje, ki se nas loteva, je prav gotovo odraz aktualne politike Pahorjeve vlade. Drastično zadolževanje države, ki v tem trenutku servisira primanjkljaj državnega proračuna v višini dveh milijard evrov, Pahorjeva vlada ni izkoristila za preboj med najboljše članice Evropske unije. Ni novih delovnih mest, ni zaposlovanja, ni okrevanja gospodarstva, ni vlaganj v ceste in železnice, bruto domači proizvod, ki je kazalec gospodarskega okrevanja, se ne krepi, brezposelnost narašča, vedno več podjetij ima blokirane račune in mnogi zaradi tega trepetajo za svoj vsakdanji kruh. Predsednik vlade Pahor pa namesto oživitve gospodarstva izvaja reforme, ki se jih je sicer potrebno lotiti, vendar ne v času krize, kot jo imamo sedaj. »V krizi rešuj gospodarstvo, rešuj delovna mesta, spoštovani predsednik vlade«, je moje sporočilo predsedniku vlade Borutu Pahorju, kajti le z oživitvijo gospodarstva se bosta polnili pokojninska in zdravstvena blagajna. Ihtavo reformsko hitenje vlade v zvezi s prenovo pokojninskega in zdravstvenega sistema pa napoveduje zgolj slabo voljo upokojencev ter ostalih državljanov in sproža zadnjo ustavno varovalko, ki jo ima v Republiki Sloveniji na voljo ljudstvo: referendum. Če vlada ne zna in ne zmore, potem je bolje, da o njenih odločitvah odločimo državljani. Več kot nas bo izkoristilo to možnost, boljša bo končna odločitev.

Ne glede na vse, kar se nam dogaja v politiki in tudi siceršnjem življenju v naši Sloveniji, pa obeležujemo letos dvajsetletnico odločitve za samostojno Slovenijo. Pred malo več kot dvajsetimi leti smo bili Slovenci pred težko odločitvijo. Ni bila lahka. Ubirali smo pot v samostojnost, ki nam je nihče ni hotel priznati. Ne velike sile, ne Evropska unija, ne Rusija in nenazadnje tedanja skupna država Jugoslavija. Bili smo pred velikimi pritiski. Toda naša enotnost, ki se je pokazala na referendumu pred dvajsetimi leti, je odstranila vse dvome. Slovenci znamo in zmoremo biti enotni, ko gre za nas, za našo samostojnost, za našo prihodnost. Toliko pozitivne energije, kot je bilo tedaj v nas samih, nisem zasledil nikoli več kasneje. Žal pa smo morali svojo odločitev, da gremo v prihodnost po svoje, ubraniti in jo plačati z življenji. Če ne bi bilo tedaj odločnih fantov, ki niso razmišljali, ali prijeti za orožje ali ne, bi se lahko zgodovina pisala tudi drugače. Zelo dobro se še spominjam groženj generala Adžiča nekega večera preko televizijskih zaslonov, ko je v imenu t. i. ljudske armade grozil naši komaj rojeni državi Sloveniji in nas zastraševal z uničenjem.

Zaradi svetovne gospodarske krize je tudi pri nas nismo odnesli brez posledic. Pestijo nas težave in skrb za jutri. A ne pozabimo. Imamo svoj dom, imamo svojo deželo, imamo svojo Slovenijo. Enotno smo se Slovenke in Slovenci odločili zanj pred dvajsetimi leti in jo zaščitili in ubranili s pogumom mnogih naših ljudi.

V tem novem upanju za prihodnost Vam voščim lepe božične praznike ter vse dobro v prihajajočem novem letu!

Vodooskrba v občini Bloke

Ker je oskrba občanov z zdravstveno neoporečno pitno vodo ena izmed osnovnih nalog občine, je prav, da v našem glasilu tudi tej temi namenimo nekaj vrstic.

Slovenija je z vodo relativno bogata dežela. Vodovodi, ki nas oskrbujejo z njo, v glavnem nudijo zadostne količine zdrave pitne vode. Ko si jo iz pipe natočimo v kozarec in se s hladno, svežo vodo odžejamo, moramo vedeti, da

opravlja po programu notranjega nadzora, ki ga zagotavlja izvajalec javne službe, po načelih HACCP sistema. V skladu s programom HACCP se izvaja notranji nadzor pitne vode na vseh treh vodovodnih sistemih, s katerimi upravlja občina Bloke.

Ker se na občini Bloke še kako zavedamo pomembnosti te gospodarske javne službe, namenimo za vzdrževanje, obnovo in širitev

nudijo zdravstveno oporečno pitno vodo in nezanesljivo oskrbo v sušnih obdobjih.

Lansko leto smo z javnim vodovodom povežali vodovod Strmca. Za potrebe smo na javnem vodovodu zgradili ustrezno črpališče. Vodni vir za vodovod Strmca smo izključili iz sistema in ga ohranili kot rezervnega.

V letošnjem letu izvajamo širitev javnega vodovoda iz naselja Mramorovo pri Lužarjih

Glavni vodni vir za Bloke

Povezava vodovoda Strmca z javnim vodovodom

Izgradnja javnega vodovoda preko »trojiškega« dela občine

take dragocenosti nimajo povsod po svetu. Kako dragocena je voda, vemo šele takrat, ko je nimamo. Tudi pri nas viri zdrave pitne vode niso neizčrpni. Šele, če je zmanjka ali če se njena kakovost poslabša, se zavemo, kaj pomeni.

Oskrba s pitno vodo ter upravljanje z javnimi vodovodnimi sistemi je obvezna gospodarska javna služba, ki jo na podlagi veljavne zakonodaje in ustreznih občinskih predpisov v naši občini izvaja Režijski obrat občine Bloke.

Na območju občine Bloke deluje poleg centralnega javnega vodovoda še 18 zasebnih vodovodnih sistemov. Od teh pa so štirje, ki oskrbujejo preko 50 prebivalcev, kar po veljavni zakonodaji pomeni, da morajo biti predani v upravljanje za to usposobljenemu upravljavcu, ta pa mora imeti imenovano odgovorno osebo. Lastniki teh vodovodov so svoje vodovode predali v upravljanje občini Bloke.

Glavna naloga pri izvajanju dejavnosti oskrbe s pitno vodo je upravljanje in vzdrževanje vodovodnih omrežij z objekti in napravami za oskrbo s pitno vodo ter zagotavljanje zdravstvene ustreznosti pitne vode uporabljenikom v skladu z veljavnimi predpisi.

Preverjanje in spremljanje ustreznosti pitne vode v javnih sistemih poteka po letnem programu državnega monitoringa za pitne vode, za kar skrbi Ministrstvo za zdravje RS. Ta se

javnega vodovodnega sistema iz občinskega proračuna precejšnja sredstva, pridobili pa smo tudi znatna sredstva iz državnega proračuna in iz proračuna EU.

Pred leti smo si zastavili za osnovni cilj poiskati nov vodni vir, ki bi bil dovolj izdaten za oskrbo z zdravstveno neoporečno pitno vodo celotne občine Bloke. To nam je tudi uspelo, saj se Bloke oskrbujejo z zelo kvalitetno zdravstveno neoporečno pitno vodo iz zaledja Iške, v zadostnih količinah, brez predhodne priprave vode.

Sedaj, ko je vzpostavljen nov vodni vir, usmerjamo naše investiranje v širitev vodovoda na tista območja, kjer še nimajo vodovoda ali pa se oskrbujejo iz zasebnih vodovodov, ki

preko Bočkovega, Lovranovega, Jeršanovega na Rožanče. Širitev vodovodnega omrežja preko omenjenih naselij predstavlja poleg oskrbe s pitno vodo tega območja tudi sklenitev tokokroga. To pomeni, da je možno celotno območje oskrbovati iz dveh smeri. S tem se tudi izognemo tako imenovanim mrtvim rokavom, v katerih voda zastaja in izgublja na kvaliteti.

Pred kratkim smo priključili na javni vodovod tudi vodovodni sistem Veliki Vrh, natančneje naselja Studenec, Hudi Vrh, Metulje in Podveliki Vrh, medtem ko se naselje Veliki Vrh zaradi visoke lege še vedno oskrbuje s pitno vodo iz lastnega vodnega vira. Za potrebe oskrbovanja Velikega Vrha s pitno vodo

vrsta blaga, storitve	Bloke		Cerknica		Loška dolina	
	cena	znesek	cena	znesek	cena	znesek
vodarina	0,53	7,95	0,6787	10,1805	0,8379	12,5685
omrežnina	2,0021	2,0021	5,0448	5,0448	4,1735	4,1735
vodna povračila	0,0555	0,8325	0,0555	0,8325	0,0555	0,8325
vodna povračila zaradi izgub	0,0254	0,381	0,0299	0,4485	0,0299	0,4485
okoljska dajatev	0,5282	7,923	0,5282	7,923	0,5282	7,923
prispevek za priključno moč	1,5	1,5	2,2958	2,2958	1,7412	1,7412
skupaj		20,5886		26,7251		27,6872
skupaj z DDV-jem		22,34		29,00		30,04

Poraba na gospodinjstvo: 15 m³ & vodomernost 3/4"

bo potrebno ustrezno prilagoditi obstoječo črpalno postajo Pod Velikim Vrhom. Tudi ta vodni vir bo izključen iz sistema in ohranjen kot rezervni. Z realizacijo navedenih aktivnosti nam je uspelo, da se bodo vsa omenjena naselja trajno oskrbovala z zelo kvalitetno in zdravstveno neoporečno pitno vodo.

Ob pregledu laboratorijskih preiskav vzorcev pitne vode iz vaških vodovodov Runarsko in Ravne – Topol stalno ugotavljamo, da so le-ti zdravstveno oporečni in da že kar nekaj časa ostaja v veljavi za ta dva vodovoda ukrep o prekuhavanju vode v prehranske namene. V načrtu imamo tudi reševanje problematike teh dveh vaških vodovodov, ki jih bo možno povezati z javnim vodovodom. Vodovod za Runarsko nameravamo preko ustreznega črpalnišča podaljšati do naselja Benete. O tem že vodimo razgovore s posameznimi predstavniki omenjenih vodovodov in izdelujemo ustrezno projektno dokumentacijo.

Primerjava cen storitev oskrbe s pitno vodo po občinah v našem upravnem območju

Na občini Bloke se trudimo izvajati distribucijo pitne vode skrajno racionalno. O tem govori dejstvo, da se cena oskrbe z vodo ni dvignila že od leta 2000 in da na tem področju do sedaj ne beležimo finančnih izgub. Ker pa je oskrba z vodo vse zahtevnejša, vodovodni sistem postaja večji, v upravljanju pa imamo več črpalnišč, smo se vseeno odločili, da vodarino minimalno podražimo, za kar smo že pridobili soglasje Ministrstva RS za okolje in prostor, kakor zahteva veljavna zakonodaja. Vodarina se je tako po desetih letih povečala za vsega 3,9 %. Novi cenik je na zadnji seji potrdil tudi Občinski svet občine Bloke.

Cene oskrbe s pitno vodo smo primerjali po sosednjih občinah, ki spadajo v naše upravno območje. Ugotovili smo, da je distribucija pitne vode v naši občini še vedno bistveno cenejša od sosednjih občin, in sicer za 30–50 %. Razlika v ceni je večja pri manjši porabljeni količini, ker v sosednjih občinah bistveno večji fiksni strošek predstavlja strošek omrežnine in prispevek za priključno moč.

Za primerjavo smo vam pripravili primerjalno tabelo stroška porabljene vode po občinah v našem upravnem območju.

Tabela prikazuje strošek porabljene vode po občinah ob predpostavki, da gospodinjstvo porabi 15 m³ vode in ima vodomernost 3/4".

Naj za zaključek povemo, da povprečju porabi vsak Slovenec okrog 150 l vode dnevno. V ta namen uporabljamo čisto pitno vodo, čeprav je v resnici popijemo le kakšna 2–3 l. Vodo potrebujemo vsi. Brez nje ni življenja in ni zdravja. Zato vodo spoštujemo, varčujemo z njo in jo varujemo, kjerkoli smo.

Stane Jakopin

Upravičenost Krajevnega urada Bloke

Na pobudo občine Bloke smo leta 2005 na Blokah ponovno odprli Krajevni urad. Krajevni urad Bloke je od ustanovitve dalje deloval v prostorih Občine Bloke, in sicer enkrat tedensko. Občina Bloke je za zagotovitev ustreznih prostorskih pogojev ter nakup druge opreme investirala kar precejšnja finančna sredstva. Ob odprtju Krajevnega urada na Blokah, ki smo ga slavnostno predali v uporabo ob prisotnosti takratnega ministra za Upravo RS g. Gregorja Viranta, smo bili prepričani, da ga Bločani potrebujejo. Z odprtjem Krajevnega urada smo prebivalcem občine Bloke uspeli opravljati naslednjih upravnih storitev pomembno približati:

1. Zadeve s področja izdaje osebnih listin:

vložitev vloge za izdajo osebne izkaznice

vložitev vloge za potni list

vložitev vloge za izdajo maloobmejne prepustnice

2. Osebna stanja in matična služba:

izdaja potrdil o državljanstvu iz računalniške evidence

vložitev vloge za izdajo izpiskov iz matičnega registra

3. Zadeve s področja registra prebivalstva in skupnem gospodinjstvu:

sprejem prijave in odjave stalnega in začasnega prebivališča

izdaja potrdil iz registra stalnega prebivalstva

izdaja potrdil iz evidence gospodinjstev

dajanje podpore volivcev (kandidatom ob volitvah na lokalni in državni ravni ter ob izvedbi referendumu)

4. Upravne overitve podpisov in fotokopij listin

Po petletnem obdobju delovanja Krajevnega urada Bloke žal ugotavljamo, da Bločani upravne storitve na tem uradu koristijo zelo malo, kar je razvidno iz naslednje tabele:

Leto delovanja	Število upravnih zadev
2008	139
2009	60
2010	38

Zaradi izjemno skromnega obsega koriščenja upravnih storitev na Krajevem uradu Bloke je bila s strani Upravne enote Cerknica pred kratkim dana pobuda za njegovo zaprtje. Kljub napisanim dejstvom smo v dogovoru z občino Bloke podaljšali delovanje tega urada, in sicer za obdobje 6 mesecev. Na tej osnovi bo Krajevni urad Bloke v tem obdobju deloval enkrat mesečno, in sicer vsak prvi torek v času od 13.30 do 16.30 ure. Po izteku 6-mesečnega obdobja bo opravljena ponovna analiza koriščenja storitev Krajevnega urada Bloke ter sprejeta dokončna odločitev o nadaljnjem delovanju.

Ob tej priložnosti zaposleni na Upravni enoti Cerknica vsem občanom in občankam občine Bloke voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto 2011.

Načelnik UE

Maksimiljan Turšič

Ali bo v prihodnosti potrebno tablo Krajevni urad Bloke odstraniti?

Sprejem otrok v vrtec

Kot smo v prejšnji izdaji glasila Bloški korak že pisali, je Občina Bloke letos uspela razširiti vrtec v Novi vasi.

Na tej osnovi od letošnjega septembra dalje delujejo v vrtcu v Novi vasi 4 oddelki predšolske vzgoje. Na podlagi Sklepa o določitvi števila oddelkov v vrtcu pri Osnovni šoli Toneta Šraja Aljoše v šolskem letu 2010/2011, ki ga je sprejel občinski svet na seji 2. 7. 2010, je možno v oddelke vrtca sprejeti skupaj 68 otrok, kot je razvidno iz spodnje tabele:

Starostna skupina	Število oddelkov	Št. sprejetih otrok novembra	Število prostih mest
PRVO STAROSTNO OBDOBJE otroci od 1 do 2 let (letniki 2010)	1	13	1
PRVO STAROSTNO OBDOBJE Otroci od 2 do 3 let (letniki 2009/2008)	1	13	1
DRUGO STAROSTNO OBDOBJE Otroci od 3 do 4 let (letniki 2007/2008)	1	16	3
DRUGO STAROSTNO OBDOBJE Otroci od 4 do 6 let (letniki 2005, 2006)	1	20	1

Konec novembra 2010 je bilo v oddelke vrtca vključenih skupaj 62 otrok, kar pomeni, da imamo trenutno še 6 prostih mest v posameznih oddelkih.

Starši, ki želijo otroka vključiti v vrtec, oddajo vlogo za vpis otroka v vrtec v Osnovni šoli Toneta Šraja Aljoše. Po pridobitvi pozitivne odločitve o sprejemu pa starši lahko na

Občini Bloke oddajo Vlogo za znižano plačilo vrtca najmanj 15 dni pred vključitvijo otroka v vrtec. Vlogo dobijo na občini Bloke ali na spletni strani občine www.bloke.si.

V letošnjem letu je bil sprejet nov Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, po katerem bodo od 1. 9. 2011 vloge za znižano plačilo vrtca reševali na Centrih za socialno delo.

Na podlagi vlog za leto 2011, ki ste jih starši vložili na Občini Bloke do 15. 11. 2010, bo

občina izdala odločbe o znižanem plačilu vrtca z veljavnostjo do 31. 8. 2011.

Starši, ki bodo vključili otroka v vrtec v šolskem letu 2010/2011, bodo oddali vloge za znižano plačilo vrtca še na Občini Bloke, za šolsko leto 2011/2012 pa na Centru za socialno delo Cerknica.

Jožica Anzeljc, Občina Bloke

Radi smo v vrtcu

ZA ŠOLSKO/ŠTUDIJSKO LETO 2010/2011 PODPISANIH 38 NOVIH POGODB O ŠTIPENDIRANJU.
SKUPNO JE V ŠTIPENDIJSKI SHEMA
NOTRANJSKO-KRAŠKE REGIJE VKLJUČENIH 171
ŠTIPENDISTOV IN 32 DELODAJALCEV.

RRA Notranjsko-kraške regije, d. o. o. je od leta 2004 izvajalka Regijske štipendijske sheme Notranjsko-kraške regije. Število štipendistov in število delodajalcev se iz leta v leto povečuje, tako je v šolskem/študijskem letu vključenih 171 štipendistov in 32 delodajalcev (podatki za posamezna leta so razvidni iz spodnje tabele). Za šolsko/študijsko leto 2010/2011 je podpisanih 38 novih pogodb o štipendiranju. Med vključenimi štipendisti je tudi vedno večje število študentov. V letošnjem študijskem letu predstavlja delež študentov 42,7 %, medtem ko je bil pred dvema letoma ta delež 36,4 %.

Med štipendisti, ki so zaključili šolanje, se jih je

18 zaposlilo pri delodajalcih, ki so izplačevali štipendije, pet pa jih je v postopku zaposlitve. Število zaposlitev je manjše v primerjavi s številom štipendistov, ki zaključijo šolanje na določeni stopnji, saj večina dijakov nadaljuje šolanje na višji stopnji. Trenutno je takih 28 štipendistov. V več kot polovici primerov jih delodajalci štipendirajo tudi za nadaljnje šolanje.

Med štipendiranimi profili prevladujejo strojniki, tako za srednješolsko kot tudi za višješolsko, visokošolsko in univerzitetno stopnjo izobrazbe. Sledijo jim lesarski profili. Ravno na področju lesarstva je bil letos opazen največji razkorak med potrebami delodajalcev in prijavljenimi kandidati za štipendijo. Razpisanih je bilo 11 štipendij za mizarje,

Pogodbe o štipendiranju za leto 2010/2011

šolsko/študijsko leto	2004/2005	2005/2006	2006/2007	2007/2008	2008/2009	2009/2010	2010/2011
število štipendistov	16	34	49	88	132	165	171
število delodajalcev	7	14	15	15	18	26	32

Skupno število vključenih štipendistov in delodajalcev po šolskih/študijskih letih.

šest štipendij za lesarske tehnike, štiri štipendije za diplomirane inženirje lesarstva in dve štipendiji za univerzitetne diplomirane inženirje lesarstva. Podeljena je bila le ena štipendija za lesarskega tehnika. Da bi omili-li ta razkorak med potrebami delodajalcev in kandidati za štipendijo, bo RRA Notranjsko-kraške regije v naslednjem letu skupaj z delo-

dajalci, izobraževalnimi institucijami in Zavodom za zaposlovanje izvedla promocijo teh poklicev.

Zgornje številke predstavljajo za Notranjsko-kraško regijo, ki se glede na razvitost uvršča na predzadnje mesto med slovenskimi regijami, spodbuden podatek. Glede na število vključenih štipendistov smo med dvanajstimi regijskimi štipendijskimi shemami na drugem mestu. Pred nami je le Pomurje. S tem

štipendijska shema zagotovo prispeva k dvigu izobrazbene strukture v regiji, kar je eden od pomembnejših ciljev štipendijske sheme. Posledično pa vpliva tudi na zaposlovanje visoko izobraženega kadra v regiji.

S finančnega vidika je shema ugodna tudi za delodajalce, saj polovico denarja za štipendije prispeva Evropski socialni sklad.

Zdenka Žakelj

OBČINA NOTRANJSKO-KRAŠKE REGIJE	ŠT ŠTIPENDISTOV 2010/2011	ŠT. ŠTIPENDITORJEV PO OBČINAH
Bloke	12	0
Cerknica	26	5
Ilirska Bistrica	11	1
Logatec	17	5
Loška dolina	28	2
Pivka	31	6
Postojna	35	12
Druge občine	11	1
SKUPAJ	171	32

Število štipendistov in štipenditorjev po občinah v šolskem/študijskem letu 2010/2011

Opravičilo

V prejšnji številki smo v prispevku Na Blokah je lepo pisali o rezultatih ocenjevanja najlepših domačij. V komisiji za ocenjevanje je sodelovala znana cvetličarka Danica Rojc s Plosevega pri Velikih Laščah. Ona je tudi za naš časopis napisala članek, ki smo ga objavili. V uredništvu pa nam je ponagajal tiskarski skrat in smo pod tekst podpisali gospo Sonjo Drobnič, ki je sicer celotno akcijo vodila. Za neljubo napako se gospe Rojc opravičujemo.

Uredništvo

Osvežitev uredništva

Enajst let je minilo od časa, ko je izšla prva številka Bloškega koraka. Uredniški odbor, ki je bil takrat imenovan, je skozi vse obdobje z manjšimi dopolnitvami ostal isti. Dolgotrajno delo pa človeka utruja, še zlasti če ni novih ustvarjalnih idej. Kot glavni urednik sem prihajal navzkriž z občinsko razvojno strategijo, ker sem menil, da je ta premalo ustvarjalno naravnana na čas, ki prihaja. Tako sem si prislužil naziv »dežurnega nergača«. Osebnostno menim, da po svoji nar-

avi to nisem in da živim v skladu s svojimi potrebami in možnostmi. Že pred časom sem županu predlagal, da me razreši kot urednika. Končno sva se to le dogovorila. Tako je ta številka zadnja, ki sem jo uredil. Prepričan sem, da se bo novo uredništvo uspešno znašlo pri delu. Vsem bralcem, ki so me osebno vzpodbujali pri delu, pa najlepša hvala.

Stane Korenjak

Skrb za starejše občane

PO PODATKIH STATISTIČNEGA URADA RS JE V OBČINI BLOKE 20,74 % OSEB STAREJŠIH OD 65 LET, KAR JE ZA 4 % VEČ OD SLOVENSKEGA POVPREČJA. OBČINA BLOKE SKRBI ZA STAREJŠE IN BOLNE OBČANE ŽE OD USTANOVITVE OBČINE DALJE, SAJ IMAMO ŽE OD VSEGA ZAČETKA ORGANIZIRANO POMOČ NA DOMU. TO DEJAVNOST IMAMO ORGANIZIRANO PREKO CENTRA ZA SOCIALNO DELO CERKNICA.

Namen storitve pomoči na domu je izboljšati kakovost življenja starejšim in bolnim osebam ter osebam s posebnimi potrebami, jim ublažiti osamljenost ter jim omogočiti, da ostanejo čimdlje v svojem okolju in med svojimi najbližjimi.

Storitev pomoči na domu je namenjena osebam, ki imajo urejene bivalne in druge pogoje za življenje v svojem domačem okolju in se ne morejo oskrbovati same ali ob pomoči svojih najbližjih.

Upravičenci do storitve pomoči na domu so osebe, ki jim je z občasnimi ali dodatnimi storitvami omogočeno, da ohranijo zadovoljivo duševno in telesno počutje in jim je tako za določen čas odložen odhod v dom za starejše občane ali v drugo institucijo.

STORITVE POMOČI NA DOMU SO NAMENJENE:

- osebam starim nad 65 let, ki so zaradi starosti ali pojavov, ki spremljajo starost, nesposobne za samostojno življenje,
- osebam s statusom invalida po Zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb,
- drugim invalidnim osebam, ki jim je priznana pravica do tuje pomoči in nege za opravljanje večine življenjskih funkcij,
- kronično bolnim osebam in osebam z dolgotrajnimi okvarami zdravja, ki nimajo priznanega statusa invalida, pa so brez občasne pomoči druge osebe nesposobne za samostojno življenje,
- hudo bolnim otrokom ali otrokom s težko motnjo v telesnem razvoju, ki niso vključeni v organizirane oblike varstva.

STORITEV POMOČI NA DOMU OBSEGA:

Pomoč pri gospodinjskih opravilih, kamor sodijo:

- prinašanje ali priprava vsaj enega toplega obroka dnevno,
- nabava živil, osnovno čiščenje bivalnega in spalnega prostora,

Pomoč pri vzdrževanju osebne higiene, kamor sodijo:

- pomoč pri oblačenju ali slačenju, umivanje, hranjenje, opravljanju osnovnih življenjskih potreb in
- vzdrževanje ortopedskih pripomočkov.

Pomoč pri ohranjanju socialnih stikov, kamor sodijo:

- vzpostavljanje socialne mreže z okoljem,
- spremljanje upravičenca pri opravljanju nujnih obveznosti,
- informiranje pristojnih služb o stanju in potrebah upravičenca ter
- priprava upravičenca na morebiten odhod v institucijo.

Neposredno izvajanje storitve za upravičenca lahko traja največ do 4 ure dnevno oz. največ 20 ur tedensko.

Cena pomoči na domu stane porabnika 5 €/uro, Občina Bloke pa to storitev subvencionira 14 €/uro.

V letu 2005 smo v dogovoru z Osnovno šolo v Novi vasi prvim interesentom začeli dostavljati kosila. Kosila so pripravljali v Osnovni šoli v Novi vasi, razvažala pa jih je delavka, ki nudi pomoč na domu. Preteklo leto se je povpraševanje po kosilih povečalo. Zaradi tega smo v letošnjem letu razmejili dostavo kosil. Delavka, ki nudi pomoč na domu, dostavlja kosila osebam, ki potrebujejo še kakšno drugo storitev, kot je postrežba kosila in podobno. Cena kosila z dostavo in postrežbo v tem primeru znaša 5,63 €/kosilo.

Interesenti za tovrstno storitev se za dogovor lahko obrnejo na Center za socialno delo Cerknica tel. 01 705 04 09.

Občanom, ki potrebujejo samo dostavo kosila, to storitev za občane v celoti opravi Osnovna šola Toneta Šraja Aljoše. Cena kosila z dostavo v tem primeru znaša 4,88 €/kosilo.

Interesenti za tovrstno storitev se za dogovor lahko obrnejo na Osnovno šolo v Novi vasi tel. 01 709 80 14.

Jožica Anzeljc, Občina Bloke

MENDA SE JE CASANOVA RAD POHVALIL Z REKLAMOM: »DEŽELO SPOZNAŠ SKOZI LONEC IN ŽENSKO.« DA JE RAD DOBRO JEDEL, JE GOTOVO RES. NO, ONO DRUGO O ŽENSKAH, PA GA JE BILO VERJETNO MALO PREVEČ ČEZ USTA.

Ker imam na glavi krepko sivino, me spomini popeljejo v čase nekdanje Jugoslavije, ko sem velikokrat potoval v naše južne kraje. Ker rad dobro jem, se čestokrat spominim na burek. Najboljšega pečejo v Sarajevu. Polnijo ga s špinačo, reče se mu »zeljarica«, s sirom z imenom »sirnica« in pravi burek »sa mesom«. In kajmaku iz Sjenice ni para. Mladi sir imajo najboljši v Banja Luki. Najboljši »pasulj sa pečenjem« so mi postregli tam nekje pri Stalaču. Ko sem bil z Jožetom v Bujanovcu, so nama postregli s pleskavico, ki je visela čez krožnik. Bila je mehka, sladka in sočna kot kremna rezina. Priložili pa so solato, ki se ji reče urnebes, kar bi se lahko prevedlo v »nered«. Tudi dimljena vešalica sa pečenom paprikom iz Beograda mi ne gre iz spomina. Joj, skoraj sem pozabil na sarmo iz Mostarja. Itd.

Spominov na balkansko kuhinjo je veliko. Gastronomi to hrano visoko cenijo zato, ker se meso običajno peče na odprtem žaru in se odvečna maščoba odteče, hkrati pa daje poseben okus. Sicer pa ima ta hrana pridih vzhoda oziroma muslimanskega sveta. Pri pripravi se

Narezek za na »hitro«.

Šopsko solato so menda izumili Grki. Zelo pa tekne tudi Slovencem.

**Rok za oddajo člankov je
do četrteka, 31. marca 2011.**

Nostalgija po dobrem

Marjana, Mirko, in Dali pred obloženo mizo. »Pri nas govorimo po slovensko, kuhamo po balkansko ...«

ne uporablja prežganja, ki je nezdravo.

Marsikaj od tega smo tudi mi prevzeli in so že sestavine slovenskih jedi. Seveda smo pripravili tudi prilagodili našim možnostim in navadam. Tako so nenadoma postali čevapčići – čevapčići in ražnjići – ražnjići. Toda skrivnosti so v majhnih stvareh. In ko si na veselici kupimo pivo in porcijo čevapčičev, običajno rečemo: »Dobri so, toda tisti pravi so malo drugačni.«

Letos jeseni sta gostilno Limun prevzela Dali in Marjana. Ker prihajata iz Banja Luke, ponujata predvsem hrano, ki ji rečemo balkanska kuhinja. Tudi v kuhinji kuhalnico vrti fant, ki sta ga pripeljala s seboj. Mirkov je v svoji skromnosti običajno skrit tam zadaj, toda ima že kar šest let prakse in obvlada »male skrivnosti kuharskih mojstrov«.

Stane Korenjak

Brez čevapčičev pač ne gre. Mirko speče mehke in sočne ter zelo pazi, da so »prav« dolgi. Mero je vzel kar pri krajinski klobasi.

Postrv s krompirjem za ljubitelje lahke hrane.

Plošča na žaru je namenjena gurmanom, ki znajo ceniti okuse različnih vrst mesa.

Bloški korak na prehodu med bloškimi generacijami v besedi in fotografiji

Včasih je bilo bolje, čeprav je bilo slabše!

ČLOVEŠKI RODOVI SO KAKOR MESECI NANIZANI V KOLEDARJU, SPETI Z LISTI V LETO, KI OZNAČUJEJO, KDAJ SE ZAČNE POMLAD IN SE NADALJUJE V POLETJE, KONČUJE PA Z JESENJO IN ZIMO. IN TAKO VEDNO ZNOVA, OD LETA DO LETA; OD ROJSTVA DO SMRTI! NE ŽALUJMO ZA LETI, KI SO MINILA, RAJŠI SE VESELIMO TEH, KI SO PRED NAMI, NAJ BO VODILO SLEHERNEGA MED NAMI, KI STOPA PROTI JESENJI ŽIVLJENJA! MLAJŠI BLOČANI TE MODROSTI ŠE NE RAZUMEJO POPOLNOMA, SAM PA JO POSKUŠAM IZ LETA V LETO BOLJE RAZUMETI. ČE POENOSTAVIM IN POVEM PO DOMAČE: VČERAŠNJI DAN NAJ NAM BO LE PRIJETEN SPOMIN, JUTRIŠNJI PA NAJ BO DAN PRIČAKOVANJA, LEPIH MISLI IN ŽELJA, ŠE POSEBNO SEDAJ, KO PRIHAJAJO DNEVI IN Z NJIMI IZREČENE BESEDE PO DOBRIH ŽELJAH, ZDRAVJU IN ZADOVOLJSTVU. NAJ PRIDEJO DO VELJAVE!

BLOŠKI JESENČKI IN POMLADANČKI

NAJ MI BO DOVOLJENO, UŽALJENIM BLOČANOM PA SE ISKRENO OPRAVIČUJEM, DA BOM NAJMLAJŠE BLOČANE V TEM REPORTAŽNEM ZAPISU IMENOVAL KAR POMLADANČKE, TISTE, NEKOLIKO STAREJŠE, KI VSAK PO SVOJE PREŽIVLJAJO SVOJO JESEN ŽIVLJENJA, PA JESENČKE! MED NJIMI PA JE KAR NEKAJ RODOV IN V POVPREČJU VEČ KOT 80 LET ŽIVLJENJA.

KO SE JE LETOŠNJE LETO SKORAJ ŽE ZAČELO IZTEKATI, SEM V DOMU STAREJŠIH V CERKNICI IN LOŠKEM POTOKU V DNEH MED MIKLAVŽEM IN BOŽIČEM OBISKAL KAR NEKAJ BLOŠKIH JESENČKOV, V VRTCU V NOVI VASI PA POMLADANČKE, NADEBUDNE ZNANILCE BLOŠKE PRIHODNOSTI.

JE LEPO BITI STAR?

Lepo je biti star, če je bilo težko biti mlad, zvem v odgovoru Martinovega Ivana, Ivančič se piše, doma z Runarskega. Je letnik 1930 in odkar že pomni, je čebelar. Med drugo svetovno morijo je moral biti, tako kot vsi mladi Bločani, brez mladosti mlad.

Jesen svojega življenja preživlja v zgledni oskrbi strokovnega kadra v domu starejših v Cerknici. Slehernega novega leta se veseli, tudi letošnjega, čeprav so zadnjih nekaj let njegovega življenja zaznamovale številne bolezni in nadloge. Tu v Cerknici mi zares nič ne primanjkuje. Zares dobro skrbijo zame, še vedno pa pogrešam svojo domačo hišo, v kateri so se okoli maminega krila ovijale tri sestre in sam z bratom Francetom. Pogrešam Runarsko, moje domače in čebele!

Ivan je ponosen dedek vnukoma Nacetu in Nejcu ter vnukinji Ani.

S čebelarjem umirajo tudi čebele, pove Ivan. Kar 22 panjev jih je imel še pred leti. Brez posebne nege se jih je ohranilo le še 10, zdaj se je menda ohranilo le še en »rojček« čebel. Po skoraj sedmih desetletjih Ivanovega čebelarjenja, ene izmed njegovih največjih ljubezni, se je tudi v

petila po rodnem Prezidu. Ko ji je bilo 20 let, se je poročila s Francetom Lipovcem. France me je imel rad, jaz pa njega, pove.

In katera novoletna praznovanja so ji ostala najbolj v spominu, silim z vprašanjem v zgledno urejeni sobici doma, kjer je njen, kot pove, drugi dom.

Vsa praznovanja so bila lepa. Tista v mladih letih pa najlepša!

Kdaj je človek star? Dokler lahko sam zase skrbiš, zagotovo nisi star, za tem pa se kaj kmalu zaveš svojih let in tegob, pove Martinov Ivan z Runarskega.

njegove negovane panje prikradla jesen, ki ji že grozi zima.

SREČEN JE TISTI, KI ZNA ŽIVETI Z MAJHNIMI ŽELJAMI!

Te se ti zagotovo izpolnijo, pove ena od najstarejših oskrbovancev v Domu starejših občanov v Cerknici, 93-letna Bločanka, Francka Lipovec. Starejša od nje je le Vida Novakova, doma iz Ljubljane, ki bo že drugo leto praznovala stoletnico.

Franka so jo klicali, ko je še boso-

Znam živeti z majhnimi željami, ki so mi bile že v zibelki dane, pove Francka Lipovec in zato me imajo nemara vsi v Domu radi! Jaz pa imam njih!

Zime so bile dolge in mrzle. Kot kaže, bo taka tudi letošnja! Zgodaj se je začela! Dobro se še spominja zimskih dni, ko je nosila v škafu na glavi vodo iz vaškega korita in nočnih smučanj ob svitu lune in mladostnega razpoloženja.

Na svoja zgodnja mlada leta Francka nima lepih spominov. Tudi takrat, ko so se ljudje ob teh novoletnih praznikih veselili, so bila moja rosna leta bolj žalostna in manj vesela. Mame nisem poznala nikoli, tuji ljudje so bili moji skrbniki!

Letošnjih praznovanj ob novem letu se nadvse veseli. To bomo peli, vriskali in plesali, se veselili. Z njo pa se teh dni veselijo tudi številni oskrbovanci in osebe, ki jo imajo nadvse radi v svoji družbi. Pove pa tudi, da se z vsemi oskrbovanci na oddelku B 3 izredno razume, osebe pa izredno skrbi zanje.

POGREŠA VSE ...

Ivana Rota, Bločani ga poznajo kot Janezkovega Janeza in tudi pri hiši se še vedno reče pri Janezkovih, čeprav je že nekaj časa popolnoma prazna in stoka pod težo let in letošnjo obilico snega. V roko sva si segla v prijetni nadstandardni sobici v domu starejših v Loškem Potoku. Prav nič mu ne manjka, zanj je vse poskrbljeno, kljub temu pa pogreša prav vse, kar ga je obdajalo v njegovi domači hiši skoraj celo življenje. Težave z nogama lažje prenaša s spomini na leta, ko se je obrti izučil pri mojstru

Janez Rot kljub dobri negi v domu še vedno najbolj pogreša vse, kar ga je obdajalo v njegovi hiši skoraj celo življenje!

v Šmartnem ob Savi in leta, ko je v domači delavnici izdelal marsikateri par smuči. Izdelave starih bloških smuči se je lotil šele kasneje. Prve, ki jih je izdelal, so bloški lovci podarili Dakiju ob praznovanju njegovih 60 let. Tem so sledili še mnogi pari, sam niti ne ve, koliko.

Spomnim pa se, da je Janez izdelal posebni par bloških smuči za takratnega kandidata za predsednika Slovenije g. Buserja, ki se je udeležil Bloških kmečkih iger. Te so mu med prireditvijo neznanci

sicer ukradli, kljub temu pa le ni odšel z Blok praznih rok!

Česa se v življenju ne bi nikoli več lotil, vprašujem Janeza. In kot iz mitraljeza dobim odgovor: košnje in garanja na kmetiji! Zakaj, ga zvedavo vprašujem, a odgovora ne dobim. Neizrečene misli so utonile v spominih, glas je zamrl v grlu! Vem pa, da je bil Janez vrsto let med najboljšimi, če že najboljši kosci na kmečkih igrah. Prejeti pokali zdaj ždijo nekje v zaklenjeni hiši, ki te uspehe zgovorno potrjujejo! Na enem izmed zadnjih tekmovanj koscev je Janez v svoji zagnanosti zlomil celo kosje.

In še o željah v letu, ki prihaja, ga vprašujem ob slovesu. Da le ne bi bilo slabše, zvem!

STAR JE BITI LEPO ...

Gospa Milka Bahonek iz Velikih Blok, Gočeva po domače iz Male gase, je v domu v Loškem Potoku že dobro leto in pol, pa se ji

Ko me obiščejo moji otroci s svojimi družinami, vnuki in pravnukinji v moji sobi še dolgo za njimi sije sonček sreče, ki me greje in daje pogum do naslednjega obiska, pove Gočeva Milka iz Velikih Blok.

še velikokrat stoži po Blokah, po njenih ljudeh. Brska po spominih in najraje bi na slabe in žalostne trenutke kar hitro pozabila, ohranila pa tiste najlepše v svojem življenju.

Z vsem je v domu nadvse zadovoljna, vedno znova pa se razveseli obiskov svojih hčera iz Celja in Loške doline, ki ji prinašata sonček v že tako lepo sobico. Oči pa se ji še bolj zasvetijo, ko pripoveduje o svojih vnukih,

pravnukinjah ... In takrat, ko pridejo na obisk prav vsi s svojimi družinami, se mi zdi, pravi Milka, sem najbolj srečen človek na svetu!

Ob slovesu sem si jo le drznil vprašati, če je biti star lepo ali pa zgolj le težko. Po krajšem pomisleku mi je, tako kot samo ona zna, odgovorila:

Če si prihodnost nadejaš na bolje, je biti star lepo, največkrat pa zelo težko!

Včasih je bilo bolje, čeprav je bilo slabše, sem izluščil bistvo pogovorov z bloškimi jesenčki, kajti z mladostjo se da zlahka premagati marsikatero človeško tegobo, ki se zdi, da je na jesen življenja nepremostljiva!

PREDNOVOLETNI KLEPET Z BLOŠKIMI POMLADANČKI

NAŠIM NAJMLAJŠIM BLOČANOM JE KAJ MALO MAR ZA PRETEKLOST, PA TUDI STRAHU PRED PRIHODNOSTJO NE POZNAJO V NASPROTJU Z NAMI STAREJŠIMI, KI V SPOMINIH NENEHNO IŠČEMO V SEBI VSE IZGUBLJENE ALI ZAMUJENE TRENUTKE PRETEKLOSTI TER S STRAHOM IN NEZA-

Ahac

UPANJEM ZREMO V PRIHODNOST.

ZATO SEM SE NAMENOMA O SPOMINIH, MLADOSTI, STAROSTI, VESELJU IN DOLGEM ČASU POGOVARJAL Z AHACEM, PATRIKOM, ANDRAŽEM, HANO IN KLARO OB POMOČI IN V SODELOVANJU VZGOJITELJICE IVICE.

Se še spominjate kakšnega dogodka, ko ste bili še majhni, vprašujem vseh pet.

Ahac: Ko se je rodil Žiga in je bil še dojenček, so ga previjali. Očija pa so poslali po sveže plenice. Žiga se je začel plaziti kar po hrbtu in bi bil res kmalu prej pri plenica kot ati!

Patrik: Gledal sem sliko bratca Erika, ko se je skrival pod stopnicami!

Andraž: Ko se je bratranec Jan rodil v bolnišnici!

Hana: Ko sem bila še majhna, sem šla rada na obisk k dediju v Kostel. In tja grem še sedaj, ko sem že velika, zelo rada!

Klara: Enkrat je oči v moji sobi spal!

Se kdaj zelo dolgočasite?

Ahac: Jaz se, kadar sem sam in nimam kaj početi!

Patrik: Kadar mi je dolgčas, se lotim sestavljanke!

Andraž: Meni ni dolgčas nikoli!

Hana: Takrat mami in oči poskrbita za igrice na računalniku!

Klara: Ne vem, kaj je to dolgčas!

Kdo je za vas star?

Ahac: Ata in mama sta stara, ati pa ni!

Patrik: Pri nas smo vsi mladi, edino dedi Stane je že star!

Andraž: Oči je malo star, mami še

manj, bolj pa dedo in babi, še bolj pa babi Francka!

Hana: Ata in mama!

Klara: Stara sta le ata France in mama Ivanka!

Zakaj je lepo biti mlad?

Ahac: Zato, ker si mlad!

Patrik: Zato, ker se mladi lahko igramo, starši pa ne!

Andraž: Ker so nam všeč risanke in sestavljanke!

Hana: Ker lahko okrasim božično drevesce!

Klara: Jaz pa bi bila rada že velika!

Česa se vsako leto najbolj veselite?

Ahac: Jaz Miklavža!

Patrik: Vsakega, ki prinese darilo!

Andraž: Miklavža! Letos mi je prinesel vodene barvice!

Hana: Dedka Mraza, ki pride v vrtec in nas obdari!

Klara: Veselim se Miklavža, božička, dedka Mraza in še koga drugega tudi!

Andraž

Patrik

Hana

Klara

ISKRENA VOŠČILA

Ob tej priložnosti spomladančki in jesenčki vsem bralcem Bloškega koraka iz srca želijo zares vse najboljše v letu, ki prihaja. Z enakimi željami za leto 2012 se jim pridružuje tudi avtor teh vrstic, kajti od leta 2011 nimamo kaj pričakovati! Upanje pa vedno umira zadnje!

Tone Urbas

Bloška telovadna društva nekoč

»Men sana in corpore sano« (zdrav duh v zdravem telesu) se glasi večkrat citiran star latinski pregovor. Tako je bilo že iz davnine znano, da mora biti človek aktiv in to ne samo duševno, ampak tudi telesno.

Ker pa je bilo nekoč delo pretežno fizično in tudi drugače so se ljudje dosti gibali, prostega časa, razen ob nedeljah in praznikih pa tudi ni bilo, kakšnih večjih potreb po gibanju ni bilo. Šele po izumitvi strojev je bilo nekaj več časa tudi za razvedrilo in druge dejavnosti. Tudi politične razmere so se po letu 1848 (»pomlad

narodov«) v takratni avstro-ogrski državi močno spremenile. Nastajala so razna društva, ki so poleg krepitev narodne zavesti organizirala izobraževalno-prosvetne dejavnosti in tudi telovadne aktivnosti. Že leta 1863 je bil po češkem vzorcu v Ljubljani ustanovljen Južni Sokol, ki je bil bolj liberalno usmerjen, leta 1906 pa je bila us-

Bloški Orli v 20-ih letih prejšnjega stoletja.

Spodaj: Nastop bloških in starotrških Orlov leta 1923 pod Velikim Vrhom.

tanovljena bolj konservativna organizacija s podobnim programom – Slovenski Orli.

Na Blokah pred prvo svetovno vojno teh organizacij ni bilo. Šele v 20-ih letih prejšnjega stoletja so bila ustanovljena društva Orli oz. Sokoli. In to na Rakeku, v Cerknici in v Starem trgu. V okviru starotrškega društva je na Blokah deloval t. i. Bloški orlovski odsek. Te organizacije je leta 1929 takratna jugoslovanska oblast razpustila. Društva so bila do razpustitve zelo aktivna. Večkrat so dala kakšno igro na oder, občasno so organizirala telovadne nastope s prostimi vajami, telovadbo na drogu, krogih in na bradlji. Po razpustitvi so se te dejavnosti odvijale v okviru prosvetnih društev ter društev kmečkih fantov in deklet.

Te, kar živahne aktivnosti je prekinila druga svetovna vojna. Po vojni se na tem področju kar nekaj časa ni nič dogajalo. Po letu 1949 je iz takratnih Krajevnih ljudskih odborov zopet začela delovati Občina Bloke. Takrat je na Bloke za ravnatelja novovaške šole prišel France

Čebohin, vsestransko aktiven športnik in odličen organizator. S tem so se te prosvetne in telesno-vzgojne aktivnosti obnovile in močno razvile. V decembru 1952 je bilo ustanovljeno Telesno vzgojno društvo Partizan Bloke.

Problem pri tem – tako kot že pred vojno – so bili ustrezni prostori za te dejavnosti. Vse se je pretežno odvijalo na prostem. Tudi gasilci so bili brez svojih prostorov, saj so gasilski dom v Novi vasi leta 1942

zaključena, telovadnica opremljena in začela je služiti svojemu namenu. Svečano odprtje je bilo v juniju 1960 z velikim telovadnim nastopom domačinov in okoliških društev.

Stavba je tako začela končno služiti svojemu namenu. Vendar ne za dolgo. Bločani – predvsem mlajši – so po letu 1960 začeli odhajati v večje kraje in tudi v Nemčijo. Tam so dobili zaposlitev, saj na Blokah takrat te možnosti ni bilo. Telovadnico je v glavnem uporabljala

Ob svečanem odprtju
junija 1960

Članska vrsta bloških
telovadcev po nastopu

požgali Italijani. Zato je občina, ki tudi ni imela svojih prostorov, sprejela sklep, da se na prostoru, kjer sta bila včasih gasilski dom in sejmišče, zgradi nova stavba z ustreznimi prostori ter sodobno telovadnico z odrom za kulturne prireditve. Gradnja se je pričela leta 1953 in stavba je bila leta 1954 pod streho. Naslednje leto je država izvedla novo regionalno razdelitev. Okraj Postojna, kamor so spadale tudi Bloke, je bil ukinjen in delno vključen v okraj Koper. Občina Bloke se je vključila v občino Cerknica in s tem v okraj Ljubljana, ki pa ni imel kakšnega interesa za dograditev tega objekta. Ugasnili so viri financiranja, ki so jih zagotavljali Okraj Postojna in Občina Bloke ter Telovadna zveza.

Po velikih naporih gradbenega odbora je bila gradnja le

la le šola.

Šele z zgraditvijo prizidka nove šole leta 1979 in s ponovno ustanovitvijo bloške občine je ta objekt v polnosti postal center, kjer se pod skupno streho v vrtcu, šoli, knjižnici ali dvorani stalno nekaj dogaja.

France Škrabec

Prvarji o zimi

Nadja: Zimo imam rada, ker se smučam in drsam s sestrico Anito. Všeč mi je, ker se lahko oblečem kombinezon, škornje, kapo ter rokavice, da me ne zebe. Ko je zima, pride tudi Miklavž, ki ima zidano hišo. Pride z jelenčki, pomaga pa mu dedek Mraz. Letos mi bo verjetno prinesel smučke za tek in še palice.

Katja: Ko je zima in sneg, z mamico delava snežaka, se kepava. Na snegu sem rada tudi z očkom in bratcem Martinom, pa jaz sem tudi zraven. Rada se zunaj igram, se drsam po ledu, delam sledi in angelčke. Rada nosim zimska oblačila, ki so zelo topla. Pozimi pride tudi Miklavž. Mislim, da živi v cerkvi. Letos sem mu naročila kosmatinčka, to je majhen kužek, ki gre na sprehod, pa ni »tapravi«. Je roza in ima pentljo.

Sara: Rada imam zimo, takrat se smučam, sankam in kepam s sestrico Tejo. Če je sneg, lahko naredim snežaka. Rada oblečem kombinezon in pokrijem kapo. Miklavž, ki bo kmalu prišel, živi pri Fari v hiši, ki ima lučko. On celo leto iz aviona gleda, če smo pridni. Naročila sem mu pravi klavir. Ne vem pa, kako ga bo prinesel.

Tjaša: Pozimi zelo rada delam snežake, se vozim z bobom in delam angelčke v snegu. Z bratoma Domnom in Tilnom se kepamo. Miklavžu nisem nič naročila, ker se pri nas ne ustavi. Mami mi je povedala, da živi v cerkvi. K nam prideta Božiček in dedek Mraz s sanmi. Vedno

naročim tri stvari za dedka Mraza, za Božička pa dve.

Matic: Ko zapade veliko snega, oči pluži, takrat naredi kupe. Na tistih kupih se igramo, drsamo in sankamo. Včasih me brat Matej oriba in vrže v sneg. Ko je mraz, sem zelo rad v žabah, ker imam dober občutek. Ko pride Miklavž, mi kar dosti prinese: kinderjajček, risanko, pez bonbone, pomaranče, še ene bonbone, smoki ... Miklavž živi v nebesih in res ne vem, če mu kdo pomaga deliti darila.

Lovro: Po snegu se rad smučam, bordam in se z očkom kepam. Na snegu sem rad tudi s psom Brinom. Miklavžu, ki bo kmalu prišel, sem naročil avion in helikopter na daljinca. Miklavž živi v nebesih. Zdi se mi, da ima zelo lepo hišo. Ampak parkeljni so pa grdi. Po moje darila razvaža z avionom.

Laura: Jaz po snegu rada smučam, se kepam, delam angelčke, igluje. Na snegu sem toplo oblečena, spodaj pod bundo pa imam puli. Zunaj se rada igram z Linom in psom Filipom. Ko je zima pečemo piškote, takrat jaz delam igrače iz blaga in pene, za glavo dam kar nogavico, pa šivanko potrebujem. Miklavžu sem naročila psička, ki miga z repom, glavo in tačkami. Belega. Miklavž živi na severu, nebesa sploh ne obstajajo, kar vprašajte bogove. Miklavž nima nobenega pomočnika ali varuške. Čarovnijo ima. Reče: »Hokus pokus – igrače v vrečo.« Pa grejo v vrečo. Hišo ima belo iz lesa, pa modre stole, sem jih videla, sem že bila tam. Tam je zelo lepo, tam so same igrače.

Blaž: Ja, jaz pa rad delam pozimi igluje. Brat Jakob ima recept, kako se naredi iglu. Jaz ga ne znam. Rad delam angelčke iz snega, pa sneženi ščit za kepanje. Naročil sem, naj mi Miklavž prinese avto, takega, ki ima dva v enem. Ha, naša Lili si je naročila pa trobento. Miklavž ima v nebesih čisto majhno, navadno hiško.

Luka: Kadar je sneg, rad delam snežaka, smučam in se kepam s sestrico Tejo. Zunaj sem rad tudi s psom Asom. Letos sem Miklavžu naročil traktor, risanko in eno knjigo. Miklavž živi v nebesih in ima leseno hiško, pa hudičke tudi ima.

Jaka: Ko je veliko snega, rad z mlajšim bratcem Adamom delam iglu, ki mi ga potem itak podre. To zimo bomo pri nas dobili dojenčka. Zdaj je še v trebuhu. Kmalu pa bo nosil Miklavž. Naročil sem mu policijski kombi iz lego kock. Ima prav navadno hišo v nebesih in palčke, da mu pomagajo.

Srečna roža

Nekoč je živel fantič po imenu Mihec. Zelo rad se je igral s prijatelji, se ukvarjal z živalmi, nabiral raznorazna zelišča in se potepal. Nekega večera pa ni mogel zaspati. Razmišljal je, kaj bo počel naslednjega dne. Vstal je in se odpravil proti stranišču. Nazaj grede v izbo je slišal prerekanje mame in očeta. Uho je prislonil k vratom in prisluškoval. Še nikoli ni slišal, da bi mama in oče tako grdo govorila. Z njim sta bila prijazna in nudila sta mu vse najboljše, kolikor je bilo v njuni moči. Tudi Mihec ju je imel zelo rad. Ta večer je vsem trem spremenil življenje. Mama ni bila več prijazna do očeta, oče je razmišljal, da bi se odselil. Mihca sta pustila pri miru. Zelo je bil žalosten. Iskal je tolažbo v naravi in pri živalih. Na kupu sena je našel pet mladičev in staro muco. Prinesel jim je kos mesa in mleko. Mihec je postal boljše volje, ker je opravil dobro delo. Muce so se razposajeno igrale po dvorišču. Odpravil se je nabirat zelišča, da bi z njimi razveselim mamo. Ob poti domov

je zagledal prekrasno rožo. Sklonil se je, da bi jo utrgal, ko je zaslišal renčanje. Hitro je odtrgal rožo in švignil domov. Imej je namen, da jo podari mami, a mama ni sprejela tega darila. Prizadelo ga je. Zbežal je daleč proč in posadil rožo. Vsak dan je hodil k njej in skrbno pazil nanjo in ji prinašal zelišča. Nekoč je k tej roži odpeljal muce. Navezale so se na rožo in ni minil dan, da se ne bi igrale v njeni bližini. Za Mihca in njegove živalske prijateljice se je vse vrtelo okrog te rože. Mihec je vedel, da ima roža čudežno moč, saj je v njeni bližini postal vesel, muce pa igrive.

Uspelo mu je, da je nekega dne do rože pripeljal očeta in mamo. Postala sta vesela in ostala vesela ter srečna do konca svojih dni.

Ajda Hiti, 6. razred

Učiteljica Martina Kočevar

2. razred

Mrzel november je že ostro pokazal zobe, čeprav se je komaj začel. Želeli smo ujeti zadnje trenutke sonca, a se kljub temu odpravili v začetku novembra na kmetijo Mulčevih na Fari.

V šoli smo se pred tem že pogovarjali, kako pridemo od pšenice do potice, ga. Anita Mulc pa nam je vse prijazno razložila in razkazala. Naučili smo se, kaj zraste iz posameznega semena, kam posejemo oziroma posadimo seme, kakšna je razlika med njivo in vrtom in kje potem shranjujemo pridelke.

Risbo je narisal Luka Milavec

Spoznali smo tudi številne stroje in priključke, s katerimi si pomagamo v kmetijstvu. Poslušali in opazovali smo celo delovanje traktorja in se primerjali v višini s kolesom enega izmed njih.

Za konec smo si ogledali še živali, božali telička in se prijazno poslovili, ko je petelin vneto začel braniti svoje kokoši. V šoli smo narisali, kar smo videli, in kar slinile so se nam pocedile, ko smo obnovili, koliko truda je potrebno vložiti, da pridemo od pšenice do potice.

2. razred OŠ Toneta Šraja Aljoše in razredničarka Nina Mišič

Foto: Nina Mišič

2. razred

Seča

V ponedeljek, 22. 11. 2010, smo se odpravili na Primorsko. Po uri in nekaj minutah smo prispeli v kraj, bogu za hrbtom, ki mu pravijo Seča. Bili smo kar malo razočarani, ker smo bili daleč od mesta. Razporedili smo se po sobah in kar nismo mogli dočakati Velenjčanov. Mislili smo (vsaj jaz), da se z njimi ne bomo dobro razumeli, a smo se super ujeli. Popoldne smo se spoznali in bili veseli, da smo bili v skupini sami Bločani. Urnik je bil sledeč: vstajanje ob 7:00, ob 7:30 razmigavanje ter igrice, ob 8:00 zajtrk, pouk po terenu, potem kosilo, po kosilu odmor do 14:30, pouk do večerje, nekaj prostega časa, po večerji spet malo prostega časa do 19:30, spet pouk do 20:30 ali več ter prosti čas do 22:00, ko pa smo morali iti spat.

V Seči smo spoznavali obmorski svet, šli smo se voziti s kanuji, obiskali smo soline, se šli razne igre, šli peš v Strunjan in Piran, se z avtobusom vrnili iz Pirana, iz Strunjana pa s kolesi, obiskali fitness, si ogledali ribe v akvariju, si ogledali forma vivo, naučili smo se postaviti zasilno bivališče in opravili orientacijski pohod čez 20 cm visoko vodo in blato ter podobne reči. V prostem času sem se zabavala, prve tri dni pa sem hotela domov. V četrtek sem se začela zavedati, da bom vse pogrešala (razen hrane in osebja).

Najbolj grozna stvar je bila pot domov, saj smo se vozili več kot 4 ure. Najbolj všeč pa mi je bil ves prosti čas. Z isto družbo bi z veseljem šla še enkrat.

Karolina Kovačič, 7. razred

Od leve proti desni: Sara, Alin, Kaja, Katja, Simon, Karolina in Sašo

Vožnja s kanuji je bila zabavna.

Notranjski tekaški pokal 2010

Tudi v letu 2010 so učenci OŠ Nova vas pridno in uspešno nastopali v Notranjskem tekaškem pokalu. V letošnjem letu je bilo organiziranih sedem tekov (Maistrov tek na Uncu, tek na Križno goro, tek na Slivnico, tek ob Cerkniškem jezeru, tek po Blokah, tek po polhovih stopinjah v Kozariščah in tek po Rakovem Škocjanu). Naši učenci so tekli na vseh tekih in povsod osvajali medalje. Tako so bili uspešni tudi v seštevku za NTP, saj smo imeli dva zmagovalca, ki sta zbrala maksimalno število točk, saj sta zmagala na vseh tekih, to sta Sara Zidar in Nejc Šraj. Štirje učenci so osvojili drugo mesto v svojih kategorijah, in sicer: Katja Zidar, Meris Dulić, Martin Drobnič in Teotim Hiti. Jaka Milavec in Katarina Kovačič sta osvojila tretji mesti. V prvo deseterico pa so se uvrstili še: Manca Milavec, Polona Bačnik, Nuša Kocjančič, Karmen Zabukovec, Nika Zabukovec, Nika Kocjančič, Anita Zakrajšek, Ajda Hiti, Katja Kranjc, Erika Jakopin, Lara Milavec, Kevin Škulj, Luka Milavec, Lenart Ponikvar, Sašo Lužar, Benjamin Dulić, Jaka Marolt in Martin Grže.

Vse te dobre uvrstitve pa so pripomogle k temu, da je naša šola osvojila največ točk v konkurenci OŠ in osvojila prvo mesto in pokal, ki ga bodo učenci prejeli 26. 12. 2010 na novoletnem dobrodelnem teku v Ložu.

Nace Farkaš

Prvo mesto je zasedla Sara Zidar.

Bločana Meris Dulić (2. mesto) in Nejc Šraj (1. mesto)

Gasilsko tekmovanje

Zgoraj od leve: Eva, Jure, Matej, mentorica Pavla
Spodaj od leve: Domen, Jan in Andraž.

V soboto, 16. 10. 2010, so se na osnovnošolskem igrišču zbrali mladi gasilci iz cerkniške gasilske zveze, da bi se pomerili v kvizu. Začeli smo s postrojem vseh ekip in njihovih mentorjev. Predstavniki so nas seznanili s pravili tekmovanja in celotnim potekom dneva.

Predsednik Gasilske zveze Cerknica je predal besedo ravnateljici šole, ki se je zahvalila organizatorjem, da so zaupali izvedbo tekmovanja naši šoli. Ko je zaključila z govorom, je besedo predala županu Jožetu Dolesu, ki je vsem tekmovalcem namenil nekaj vzpodbudnih besed. S poveljnikovim: »Mirno!« se je začela prerazporeditev mentorjev. Ker je vsaka ekipa dobila svojega mentorja, ki ga še ni poznala, so se ekipe najprej spoznale z njimi. Po postroju so starejše mladinke in mladinci odšli v učilnico zgodovine, kjer so začeli pisati teoretični del. Vsaka ekipa je dobila delovne liste, na katere je pisala odgovore. Medtem so se pionirji preizkušali v praktičnem delu. Vezali so vozle, spenjali cevi in iskali pravi gasilni aparat – glede na to, kaj gori. Ko so starejše mladinke in mladinci odpisali teste, so se skupine zamenjale. Vezanje vozlov so najhitreje opravile mladinke iz Cajnarjev, ki so zvezale 3 vozle v pičlih štirih sekundah. Najhitrejše spenjanje cevi pa je uspelo ekipi iz Nove vasi, ki jih je spela v nekaj več kot sedmih sekundah. Ko so vse ekipe opravile s tekmovanjem, so se odpravile na malico v šolsko jedilnico. Po malici je sledil družaben del. Ekipa so se preizkusile v nogometu, košarki in odbojki. Kmalu je sledila razglasitev rezultatov. Pri mladincih sta prvi dve mesti pobrali ekipi PGD Nova vas 2 in DMG Nova vas, ki sta se kasneje pomerili na regijskem tekmovanju v Starem trgu, 23. 10. 2010, kjer je ekipa DMG Nova vas dosegla 1. mesto, ekipa PGD Nova vas 2 pa 2. mesto. Obe ekipi sta se uvrstili na 9. državno tekmovanje gasilske mladine, ki je bilo 27. novembra v Zrečah. Tudi tukaj so bili zelo uspešni s 4. in 11. mestom od 32 ekip.

Andraž Primožič, 9. razred

Učiteljica Martina Kočevar

Vaja s staro brizgalno

V Prostovoljnem gasilskem društvu Nova vas imajo dve stari brizgalni na ročni pogon. Najstarejša ima že preko sto let, druga pa je iz leta 1934. Kljub temu, da so danes praktično muzejske brizgalne, so bile nekaj desetletij nazaj najmodernejše. Novejšo smo preizkusili tudi učenci gasilskega krožka OŠ. Ugotovili smo, da je delo s črpalko zelo naporno, gašenje pa uspešno, če gasilci dobro pritiskajo. Pri preizkusu je tlak v cevi dosegel celo 7 bar.

S to brizgalno so gasili nekaj največjih požarov na Blokah in v okolici. Eden največjih je bil leta 1949 na Velikem Vrhu, ko je gorela cela vas.

Hvala gasilcem, posebno pa še veteranoma Jožetu Lahu in Dragu Pavčiču za prikaz in pomoč pri izvedbi vaje.

Mentorica gasilskega krožka, Pavla Ponikvar, VGČ I. st.

Naša hiša pripoveduje

Živim v Novi vasi s petčlansko družino. Poleg mene je postavljena moja sestra dvojčica, ki je bila sezidana pred mano. Odlično se razumeva. Veseli sva, da so naju obnovili. Dali so nama novo fasado in okna. Rada imam adventni čas, saj me takrat na vratih krasi še adventni venček. Med počitnicami lahko dva tedna počivam, saj gredo družinski člani na morje. Poleti pa se pod streho naselijo lastovnice.

Jaka Milavec, 5. razred

Jaz sem hiša. Imam pet prebivalcev. Ime jim je Jože, Romana, Kristjan, Alessandra in Laura. Sem kožne barve. V pritličju imam dva hodnika, kuhinjo, dnevno sobo, računalniško sobo in shrambo. V prvem nadstropju imam kopalnico, tri sobe in hodnik. Ponoči spim in gledam druge hiše ter se z njimi pogovarjam. Zjutraj, ko se zbudim, so eni že pokonci. Nekateri pa še vedno spijo v toplih posteljah. Stara sem 135 let.

Laura Lavrič Cascio, 5. razred

Tehniški dan

Dan z gasilci

Dan z gasilci mi je bil zelo všeč. Spoznavali smo gasilska vozila in opremo. Gasili smo z vedrovko. Nato smo odšli na malico. Po odmoru je prišel tovariš Franc Rus in nam pokazal veliko vozlov. Nekateri smo se tudi naučili. Četrto uro je na obisk v peti razred prišla Veronikina mami Marijana. Pripovedovala nam je o prvi pomoči. Dan mi je bil zelo dober in veliko sem se zabavala.

Anita Zakrajšek, 5. razred

10 let gasilskega krožka

V oktobru je 10. rojstni dan praznoval gasilski krožek – oziroma društvo Mladi gasilec. Krožek je začel delovati pred desetletjem na pobudo naše učiteljice in takratnega poveljnika gasilskega društva tovariša Urbasa.

Učenci se pri tem krožku učimo, kako ravnati, da do požara ne bi prišlo. Prav zaradi tega pa v naši občini v zadnjih letih ne beležimo požarov, ki bi jih povzročili učenci. Usposabljam pa se tudi, kako ravnati v primeru požara ter za različna tekmovanja, na katerih dosegamo dobre rezultate. Tekmujemo za memorial Rudolfa Maistra, za pokal Matevža Haceta, v gasilskem kvizu in orientaciji. Lansko leto smo bili sedmi na državnem tekmovanju v kvizu, ki je bil v OŠ Braslovče, letos pa je bil v OŠ Zreče, kjer smo se uvrstili na četrto in enajsto mesto. V kategoriji starejših pionirjev je tekmovalo 32 ekip.

Kot edini krožek v Notranjski regiji smo se lani udeležili državnega srečanja in tekmovanja društev Mladi gasilec v Gornji Radgoni, letos pa v OŠ Sečovelje.

Še naprej se bomo trudili, da se bomo veliko naučili, kajti znanje nam bo prišlo zelo prav, ko bomo čez nekaj let ljudem v nesreči lahko pomagali.

Ob prazniku nam je čestital podpredsednik Gasilske zveze Cerknica in predsednik PGD Velike Bloke Miroslav Doles. Nagovoril nas je z vzpodbudnimi besedami. Novovaško društvo pa nas je nagradilo s sladkim presenečenjem.

Jan Ponikvar, 9. razred

Diplomirala sta ...

MATEJA INTIHAR

Mateja je diplomirala 23. septembra letos na Oddelku za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire na Biotehniški fakulteti. Naslov njene diplomske naloge se glasi: »Značilnosti pnevmatik pri spravlilu lesa za prilagojene kmetijske traktorje in forwarderje«. Opravljala jo je pri predmetu Priobnavljanje lesa.

Za študij gozdarstva se je odločila zato, ker jo že od nekdaj veseli delo v naravi in gozdarska mehanizacija. Za ta študij jo je navdušil tudi njen oče, saj je bil zaposlen kot traktorist v Gozdnem gospodarstvu Postojna.

Med študijem ji je bila še posebej všeč sproščenost študentov in profesorjev. Navdušena pa je bila tudi nad zanimivimi predavanji in poučnimi terenskimi dnevi. Tudi literatura za študij je bila lahko dostopna na fakulteti.

Mateja že nadgrajuje svoje znanje na podiplomskem študiju na Biotehniški fakulteti, smer Gozdarsko podjetništvo in inženirstvo, na katerega se je vpisala oktobra letos, hkrati pa že razmišlja o nadaljevanju študija na 3. stopnji – doktorski študij.

Zaposliti se želi na fakulteti, in sicer kot asistentka, tehnična sodelavka ali mlada raziskovalka, saj jo veseli poučevanje in prenašanje znanja na mlajše generacije. Če pa ji to ne bi uspelo, bi službo poskušala poiskati na Gozdarskem inštitutu Slovenije ali na Zavodu za gozdove.

ROK ŽGAJNAR

30. novembra 2010 je svoje diplomsko delo z naslovom »Razvoj hidravlične stiskalnice za ravnanje izolacijskih blokov« zagovarjal Rok Žgajnar. Obiskoval je Fakulteto za strojništvo, smer

konstruiranje in mehanika.

Roka so že od malih nog zanimali in fascinirali stroji, imel je kopico idej, kaj in kako bi stvari izdelal, zato je bila izbira študija po končani tehniški gimnaziji zanj enostavna.

Rok pravi, da je bil študij zelo raznolik in mu je ponudil širok spekter uporabnih znanj. Študente so dobro naučili tudi iskanja informacij po razni literaturi in internetu, kar jim je olajšalo delo. Premalo prakse in predavanja, osnovana na dolgočasnih teoretičnih izpeljavah, pa šteje kot negativno plat študija.

Šest let študija je Roku zaenkrat dovolj in ga ne namerava nadaljevati. Zaposlil se bo pri istem delodajalcu, pri katerem je delal že med študijem, svoje znanje pa bo še naprej dopolnjeval s prebiranjem strokovne literature in obiskovanjem tečajev. V prihodnosti pa mogoče sledi tudi podiplomski študij.

Poletno prakso je Rok opravljal v Nemčiji, kjer so mu ponudili tudi službo, vendar se je odločil, da ostane v Sloveniji, kjer vidi več

priležitosti za razvoj, uspehe in tudi napredovanje. Mnenja je, da v tujini vedno ostaneš le tujec in delovna sila za hitrejšo doseganje rezultatov.

»V Sloveniji imam delo, ki me veseli, ki ga opravljam s srcem in zagonom ter mi je hkrati tudi hobi. Obljubili so mi, da izzivov pri delu ne bo zmanjkalo in bo vsak dan na delu zanimiv in kratkočasen,« s pozitivnimi mislimi na prihodnost še dodaja Rok.

Čestitke obema diplomantom in veliko sreče pri uresničevanju njihovih zastavljenih ciljev.

*Dunja Volf Ponikvar in
Alenka Ponikvar Gornik*

»Kar doživiš, ti nihče ne more vzeti«

Aktivnosti, druženje, doživljanje ... so stvari, ki so pomembne za ljudi, ki ne hodijo več v službo, kratka, ko postanejo upokojenci. Življenje je včasih dolgočasno. Vsak si ne zna sam organizirati ali nima smisla, možnosti, da bi se družil, vključeval, udeleževal,zato se pri DU trudimo, da bi nam bilo vsaj »parkrat« na leto lepo.

Bili smo na izletu: Trst, grad Miramare, izvir Timave, Doberdob (Doberdobsko in Prelosno presihajoče jezero), občudovali smo jesensko obarvano kraško pokrajino: rdeče-rjasto-zeleno-sivo, ruj, brinje, bor, dolomitni kamen

... Bili smo v Redipugli-ji oz. v Sredinskem polju, kjer je padlo ogromno italijanskih vojakov. Cel hrib je v stopnicah z imeni padlih v takoiimenovani soški fronti, kjer sta se spopadli Italija in avstro-ogrski monarhiji. Pot smo nadaljevali po goriški dolini Soče do Gorice-St. Andraž (tovarna čokolade), čez Vrtojbo do Vipavske kleti in do Senožeč, kjer smo imeli večerjo. Preživeli smo lep sobotni dan (16. 10. 2010), z dobrim vodenjem, odličnim vzdušjem, glasbo, šalami ... Bili smo v Špas teatru v Mengšu (nedelja, 21. 11. 2010). Gledali smo komedijo leta Svobodni zakon. Komentat po ogledu: preveč grdih besed! Runar-

ske, turizem Knavs, 27. 11. 2010 – prednovoletno družabno srečanje. Ob 14. uri smo začeli z »zdravim kosilom«, kasneje smo uživali ob odlični glasbi mladih bloških muzikantov v plesu in petju, tja do 20. ure. Rekli smo: vsak mesec bi bilo lahko kaj takega.

Predavanja: sobota, 11. 12. 2010: Demenca oz. starostna izguba spomina, druga polovica januarja 2011: prisluhnili bomo urednici revije Skupaj za zdravje človeka in narave, Sanji Lončar o osteoporozi, kandidi ...

V decembru 2010 bomo obiskali in obdarili okrog 50 naših članov doma in v domovih za starejše, ki se ne morejo udeleževati naših aktivnosti. Akcija Starejši za starejše.

Še vedno je tako, da se vsak četrtek, od 9. do 11. ure, lahko oglosite v društveni pisarni nad knjižnico Nova vas in se seznanim s programom DU, dobite informacijo o letovanju v Izoli/hotel Delfin, se vpišete v naše društvo itd. Če vas karkoli zanima, moti pri DU, pokličete na št. mobitela: 041-570-801 gospo Mileno Škrabec.

Želimo vam, da bi v decembru zaužili čim več trenutkov in darov, ki jih ni mogoče kupiti.

Dovolite, da vstopi v vaše življenje praznični duh in brezpogojna ljubezen, ki naj vas spremelja celo prihajajoče leto.

Za DU Bl. planota Sonja Drobnič

Večer z Marijo Kaplan

DRUŠTVO UPOKOJENCEV CERKNICA JE OSMEGA DECEMBRA 2010 PRIPRAVILO SREČANJE Z LJUBITELJSKO UMETNIŠKO USTVARJALKO MARIJO KAPLAN, KI SICER URADNO ŽIVI V LJUBLJANI, PRAKTIČNO PA DOBRŠEN DEL ČASA S SVOJIM MOŽEM DUŠANOM V VASICI RUNARSKO NA BLOKAH. SREČANJE JE BILO NAMENJENO TUDI ODPRTJU RAZSTAVE NJENIH UMETNIŠKO OBLIKOVANIH KERAMIČARSKIH IZDELKOV.

Marijo Kaplan je življenjska usoda pripeljala v Ljubljano. Mnoga leta je opravljala poklic višje medicinske sestre v zdravstvu. V prostem času, ki ga je bilo, malo se je posvečala možu Dušanu in družini. Ko se je upokojila in so otroci tudi že odrasli, je ugotovila, da ima še vedno veliko življenjske energija in bi lahko še kaj postorila. Slišala je za univerzo za tretje življenjsko obdobje in se tu srečala z možnostjo izdelovanja izdelkov iz gline. Keramika jo je popolnoma prevzela. Udeležila se je že vrste seminarjev in delavnic doma in v tujini o izdelovanju gline. Ustvarjanje iz gline ji včasih pomeni skoraj vse, saj lahko pri delu vztraja od jutra do večera. Ob glini spoznava, kaj je življenje. »Vedno bolj,« pravi, »razume, kaj je življenje.« Vse bolj bolj razume misel, ki jo je nekoč povedal vaški posebež Mihlov Gregor: »Šele, ko greš truden v posteljo in lačen k mizi, boš

vedel, kaj je življenje.« Povedal je vse.

V priloženem biltenu vsebinsko obrazloži pripoved razstave: »Keramičarsko gledano ima razstava dve vsebini – mozaik in keramične oblike. Zgodba Spirala življenja se začne ob velikem poku, ko je nastalo veselje. Lahko bi mu rekli biblično Bodi luč. V spirali se potem prepletajo svetloba in tema, dobro in zlo, ogenj in voda, življenje in smrt ter konec in ponovno rojstvo, ki ga simbolizira jajce.«

Druženje sta popestrila še France Ivančič iz Raven, ki si kot upokojenec krajša čas ob izdelovanju košar in si pri tem razdere marsikatero duhovito misel, ter mož Dušan, ki goji čebele. Le-te mu dajejo med in ga napolnjujejo z modrostjo.

Stane Korenjak

Čebelarški piknik 2010

Dolga, pa vseeno prekratka miza ...

in na koncu te mize Jeršanov traktor.

Predstavitev bloškega župana in njegov nagovor čebelarjem

Stane: »Carsko! Vse pod kontrolo!«

Župan: »Ta je čebelarška! Je ne vzamem ...«

»Stane, ne zadav' me, sej s'm se trudu!«

»Da ja ne bo pripomb čez peko ...«

Jeršan: »Samu okajenu, n'č pečjenu ...«

Kao skrbán ...

Raztegnil je svoj meh in pozabil na nasmeh.

Dušan: »Pa s'm mende ja prtisnu na prav knof.« Dane: »Močno dvomim ...«

Visoki C (de le proteza ne bi izpadla ...)

Tečaj za čebelarje začetnike v Novi vasi

V zadnjih letih je med mlajšimi vedno več zanimanja za čebelarjenje. To nam potrjujejo tudi podatki o povprečni starosti čebelarjev, ki že nekaj let vseskozi pada. Če je bil pred desetletjem čebelar star povprečno 65 let, je danes samo še okoli 59 let. V Čebelarsko zvezo Slovenije (ČZS) se vsako leto na novo vključi okoli 300 čebelarjev, zadnja leta opažamo predvsem mlajše čebelarje. Tudi število krožkarjev (čebelarski krožki na osnovnih in srednjih šolah) se je v tem času povečalo od 600 na sedanjih okoli 1100. K temu je verjetno pripomoglo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP), ki je leta 2007 sprejelo Uredbo o izvajanju programa ukrepov na področju čebelarstva. V okviru te uredbe je urejena tudi tehnična pomoč čebelarjem, in sicer za sofinanciranje nakupa čebelarske opreme ter pomoč čebelarjem začetnikom pri nakupu prvih treh panjev in treh čebeljih družin (največ 500 €). Prejemniki pomoči nakupa treh panjev in čebeljih družin se tudi obvežejo, da bodo v dveh letih opravili tečaj za čebelarje začetnike.

Tečaj za začetnike izvaja Javna svetovalna služba v čebelarstvu (JSSČ), ki deluje v okviru ČZS. Sestavljen je iz teoretičnega dela (35 ur) in še desetih ur praktičnega dela v čebelnjaku.

Glede na to, da v notranjski regiji tega usposabljanja še ni bilo, smo se na UO pri ZČD Cerknica odločili, da kandidiramo na razpisu za izvedbo tečaja v letošnjem jesenskem terminu. S pomočjo našega čebelarja Dušana Kaplana, ki je član Komisije za izobraževanje pri ČZS, nam je bila zaupana organizacija tečaja za notranjsko regijo pod pogojem, da bo prijavljenih vsaj 40 čebelarjev. V predpisanem roku se je prijavilo več kot 50 čebelarjev iz skoraj vseh koncev Slovenije, med njimi tudi 18 članov ČD Bloke – Nova vas. Teoretični del tečaja se je odvijal v dvorani nad knjižnico v

Novi vasi. Vodil ga je priznani čebelarski mojster Janez Kropivšek, ki čebelari v bližini Vranskega. Praktični del bodo tečajniki opravili v spomladanskem času v enem izmed čebelnjakov.

V ČD Bloke-Nova vas se zavedamo, da bodo v prihodnosti le usposobljeni in izobraženi čebelarji sposobni uspešno čebelariti in razvijati čebelarstvo na Bloški planoti. Zato se bomo tudi v prihodnje potrudili in omogočili čim več usposabljanj našim čebelarjem.

Za ČD Bloke Nova vas Stanislav Car

Izobraževanje za rejce drobnice na Lipsenju

Kmetijsko svetovalna služba Cerknica je v sodelovanju z Društvom rejcev drobnice »Slivnica« v okviru programa izobraževanja kmetov izvedla v petek, 21. 5. 2010, strokovno predavanje in delavnico za rejce drobnice z naslovom Vzreja jagnet in kozličev, nadzor nad paraziti in grobi razsek trupa jagnjeta, kulinarična priprava mesa in jedi iz drobnice.

Gostitelj izobraževanja je bila turistična kmetija »Tekavčeva ograda« na Lipsenju, kjer se je v prijetnem okolju in gostoljubju domačije zbralo kar 25 udeležencev iz treh občin.

V uvodnem delu izobraževanja je specialistka za živinorejo pri KGZS – zavodu Ljubljana ga. Jasmina Slatnar, podala pomen vzreje jagnjet in kozličev. Poudarek je bil na vplivu tehnologije reje, prehrane, pasme, spola, starosti in telesne mase na kvaliteto mesa.

Mag. veterine prav tako specialist na KGZS – zavodu Ljubljana, g. Janez Koprivnikar, je v svojem predavanju slikovito predstavil nevarnosti parazitov in nadzor nad paraziti pri drobnici.

Po teoretičnem delu izobraževanja je sledil še praktičen del – delavnica, ki jo je vodil

predavatelj z višje strokovne šole za gostinstvo in turizem Bled, g. Jože Zalar, dipl. org. tur. Na trupu ovce je predavatelj prikazal natančen postopek razseka za kulinarično pripravo mesa (izkoščičevanje posameznih delov, konfencioniranje mesa) ter oblikovanje posameznih kosov za termično obdelavo.

Izobraževanje se je zaključilo v prijetnem vzdušju, z degustacijo in senzorično oceno kvalitetno pripravljenega ovčjega mesa.

Cilj izobraževanja, je bil tako informiranje kot osveščanje rejcev in drugih potrošnikov o kakovosti mesa drobnice ter vzpodbuda k večjemu povpraševanju in porabi tega mesa v prehrani, saj ima izredno dobre hranilne vrednosti.

Vzpodbuda je bil tudi podatek, da poraba mesa drobnice v Sloveniji narašča.

Pripravila Milka Mele Petrič

Dopolnilna dejavnost na kmetiji

Izdelovanje salam in drugih izdelkov tudi na Blokah

NAŠE KMETIJE NIMAJO POGOJEV, DA BI ZGOLJ S KMETIJSKO PROIZVODNJO ZAGOTAVLJALE PRIMEREN DOHODEK. V OKVIRU ZAKONA O KMETIJSTVU IMAJO MOŽNOST OPRAVLJATI DOPOLNILNO DEJAVNOST NA KMETIJI, KAR JE TUDI PROIZVODNJA IN PREDELAVA ŽIVIL ŽIVALSKEGA IZVORA ZA NEPOSREDNO PRODAJO KONČNEMU POTROŠNIKU.

Zakon opredeljuje, da je dopolnilna dejavnost na kmetiji s kmetijstvom oziroma gozdarstvom povezana dejavnost, ki omogoča kmetiji boljšo rabo njenih proizvodnih zmogljivosti. Ena vrsta dopolnilne dejavnosti je tudi predelava živil živalskega izvora.

To dejavnost so registrirali tudi na kmetiji družine Lah, v vasi Glina na Blokah. Pri tej dejavnosti, ki je v zakonodaji definirana kot »proizvodnja in predelava živil živalskega izvora na kmetiji za neposredno prodajo končnemu potrošniku«, je potrebno veliko znanja in spretnosti. V družini Lah imajo to znanje. Sin Matjaž ima končano formalno izobrazbo, ki jo je pridobil na strokovni šoli, in sicer na Biotehniškem izobraževalnem centru v Ljubljani. Znanje je dopolnil še na ne-

Pri Lahovih so si uredili namenski prostor za predelavo mesa.

formalnem izobraževanju za poklicno kvalifikacijo, za kar ima tudi pridobljen certifikat za predelavo mesa. S predelavo mesa

– izdelavo salam, klobas idr. pa se s prakso kali naprej in pridobiva izkušnje. Od izdelkov prevladuje »konjska salama«, saj se

ukvarjajo s konjerejo. Imajo tudi plemenilno postajo – v reji imajo žrebca za pripuščanje kobil iz okolice.

Območno združenje
Rdečega križa
Cerknica - Loška dolina - Bloke

Spoštovani,
obveščamo vas, da bo potekala

KRVODAJALSKA AKCIJA

- **v ponedeljek, 27. 12. 2010**, od 7. do 15. ure, v OŠ Cerknica,
- **v torek, 28. 12. 2010**, od 7. do 13. ure, v OŠ Cerknica in
- **v sredo, 29. 12. 2010**, od 7. do 13. ure, v OŠ Stari trg.

Prosimo, da se naše krvodajalske akcije udeležite v čim večjem številu, v osnovni šoli v Cerknici ali v Starem trgu.

Vljudno vabljeni.

Postaja RK

RDEČEGA KRIŽA
CERKNICA-LOŠKA DOLINA-BLOKE

ZA PREBIVALCE NAŠIH KRAJEV
IZVAJA MERITVE

- KRVNEGA PRITISKA
- HOLESTEROLA
- SLADKORJA KRVI

OD 12. DO 16. URE
V DVORANI NAD KNJIŽNICO NA BLOKAH.

MERITEV SE BO IZVAJALA
V SREDO, 2. FEBRUARJA 2011

VLJUDNO VABLJENI,
DA NAS OBIŠČETE IN POSKRbite ZA SVOJE ZDRAVJE
IN DOBRO POČUTJE!

PARTNERJI AKCIJE:

Osnova za predelavo živil živalskega izvora je po Zakonu o dopolnilnih dejavnostih zadrževanja, ki v primeru prodaje izdelkov končnemu potrošniku (turistična kmetija, prodaja na domu, šole, vrtci, restavracije ...), po 100 % lastni surovini, kar kmetija zagotavlja. Dovoljuje se le dokup tehnoloških surovin. Kmetija s to dejavnostjo lahko prodaja izdelke – torej tudi »bloške konjske salame« končnemu potrošniku na domu in drugim kupcem izven kmetije. Obseg prodaje »na drobno« npr. v trgovino, mesnico pa je dovoljen le v obsegu 25 % izdelkov.

Pri tej dopolnilni dejavnosti je omejen obseg proizvodnje in letni dohodek na člana kmetije. Prostori za dejavnost morajo biti ustrezno urejeni, izdelki morajo biti ustrezno označeni. Dejavnost mora biti registrirana na upravni enoti ter mora imeti odločbo OU VURSA (veterinarske uprave Republike Slovenije) o registraciji obrata.

Za potrošnike bi bila zanimiva tudi oblika prodaje surovega mesa s kmetije, ki redi lastne živali in lahko prodaja surovo meso na kmetiji. Na Blokah, kjer je glavna kmetijska proizvodnja živinoreja, so potenciali za to obliko dodatnega dohodka. Pri tej obliki prodaje se ni potrebno registrirati kot dopolnilna dejavnost, izpolnjevati je potrebno naslednje pogoje: surovina je izključno iz lastne reje, omejen je obseg prodaje na 52 GVŽ (glav velike živine) za parklarje, kopitarje in gojeno divjad. Obrat mora imeti registracijo skladno z zakonodajo (Pravilnik o obratih na področju živil živalskega iz-

vora).

Vas Glina nas zviška pozdravi na začetku Bloške planote, ko se pripeljemo iz smeri Cerknice oz. Loške doline. V vasi je doma živinoreja: reja govedi in konj. To nam potrdi že prvi pogled na prelepe pašnike in čredo konj, ki se pasejo na obrobni pašnikih. Ker je območje Bloške planote neokrnjen biser narave, brez negativnih vplivov onesnaževanja, se posamezne kmetije v vasi Glina ukvarjajo z ekološkim kmetovanjem. Iz vidika ekonomike izrabe trav je paša prav gotovo dobra izbira. Vendar pa je treba pridelati tudi krmo za zimsko obdobje leta. Prav zaradi dobrih gospodarjev na kmetijah v vasi je obdelana kulturna krajina tisti prvi vtis, ki ga zaznamo vsi obiskovalci Blok. Zaraščanje kmetijskih površin se zadržuje prav s pašo tistih površin, ki bi zaradi svojega reliefa ostale neobdelane in posledično zaraščene z grmovno in drevesno zarastjo.

Tako imajo kmetije, ki se ukvarjajo še z dopolnilno dejavnostjo zaradi dodatnega dohodka, večjo vlogo za ohranjanje trajnostnega kmetijstva na Blokah. Posredno pa obdelana kulturna krajina vpliva na prepoznavnost Blok z vsemi naravnimi in drugimi lepotami, ki jih ima ta del Slovenije in jih skrbno čuva.

Registriran obrat predelave mesa na kmetiji Lah na Glini naj bo vzpodbuda še za ostale kmetije na Blokah za razvoj dopolnilnih dejavnosti na kmetiji.

Pripravila Milka Mele Petrič

PGD Velike Bloke

Zahvala in voščilo

PGD Velike Bloke se ob praznovanju 80-letnice zahvaljuje vsem gasilkam, gasilcem, vaščanom požarnega območja Velike Bloke, županu občine Bloke, vsem sponzorjem za dano pomoč pri nakupu gasilskega vozila Mercedes in obnovi gasilskega doma ter okolice.

Vsem želimo vesele božične praznike ter zdravo, srečno in uspešno novo leto 2011.

Upravni odbor PGD Velike Bloke, predsednik Miroslav Doles

Gostovanje MePZ Bloke v Dobropolju

Ne zgodi se ravno pogosto, da bi pevce MePZ Kulturnega društva Bloke pot zanesla v dobrepoljsko dolino, zato smo bili še toliko bolj veseli povabila iz Zavoda svete Terezije, tj. doma starejših iz Vidma, da bi gostovali pri njih in stanovalcem s svojim nastopom polepšali sobotni dan. Povabilu smo se seveda prijazno odzvali in se tako 20. novembra odpravili v Dobropolje, kamor smo odnesli vesele pesem, pa tudi nekaj bloškega mraza.

Zavod sv. Terezije je svoja vrata odprl leta 2006 in nudi prijetno domovanje 70 stanovalcem. Nahaja se v osrčju dobrepoljske doline –na Vidmu. Ob septembrskih katastrofalnih poplavih, ki so prizadele Dobropolje, jo je dodobra skupil tudi zavod. Nastala je ogromna gmotna škoda, saj jim je popolnoma poplavelo kletne prostore, v katerih so izvajali vse aktivnosti, od fizioterapije naprej, še posebej pa jim je žal za knjižnico, ki je nastajala štiri leta, nato pa sta voda

in blato uničila vse knjige. Naš nastop je sovpadal z dobrodelnim koncertom za poplavljenjo Dobropolje, ki je bil organiziran v Ribnici.

Stanovalcem smo pripravili program druženja, ki so ga sestavljale predvsem ljudske pesmi, ki so jim z veseljem pritegnili tudi sami, seveda pa ni manjkala niti harmonika našega člana Darka Žnidaršiča, ob kateri so se lepo razživali. Navdušila jih je starostna raznolikost zbora, saj so nastopili tako Iza in Rok kot tudi Petračeva Micka in France. Ob koncu nastopa smo stanovalcem podarili tudi našo knjižico Sm šu, sm šu čez gmajnico ter zgoščenko, ki jih bosta spominjali na naše gostovanje. Veseli nas, da smo lahko s petjem popestrili dan ljudem, ki jesen svojega življenja preživljajo na Vidmu.

Milanka Slavec

Pevci v Dobropolju

Medobčinsko društvo invalidov

Letošnje leto se tudi za naše društvo počasi izteka, zato je prav, da naredimo celoleten obračun naših dejavnosti po Programu dela.

V mesecu februarju je vsako leto organiziran zimski pohod na Gornje Poljane, 1060 m nadmorske višine, ki pa je letos zaradi visokega snega odpadel. Se je pa ker nekaj naših članov invalidov, ki to fizično zmorejo, vključilo na pohod po Krpanovi poti v občini Bloke, to je bilo na državni praznik, 27. aprila 2010.

Začetek marca imamo v Cerknici rezerviran za Zbor članov (občni zbor), ki se ga vsako leto udeleži veliko število naših invalidov – tu se srečamo s svojimi bivšimi sodelavci in prijatelji ter si drug drugemu potožimo o svojih zdravstvenih tegobah. To srečanje v Cerknici ob tej priložnosti je pač najbolj dosegljiva in najmanj naporna lokacija tudi za težje invalide iz vseh treh

občin. Na Zboru članov pregledamo in analiziramo delo društva za preteklo in potrdimo delovni Program za tekoče leto.

V mesecu maju smo šli na izlet v nam bolj nepoznano Prekmurje; poudariti velja predvsem obisk oz. ogled v evropskem merilu poznane rastlinjake orhidej v Dobrovniku, kjer smo bili nad lepoto le-tega in tudi nad tropskim vrtom flamingovcev in vzpenjalk vsi udeleženci izleta navdušeni.

Junija meseca smo se popeljali na dvodnevni izlet v Italijo – Toskano, do glavnega mesta pokrajine Firenc in naprej do Pise, kjer smo videli eno največjih znamenitosti Toskane, za sedaj še rešeni poševni stolp. Drugi dan izleta smo prišli do Siene, najlepšega srednjeveškega mesta in si ogledali tudi zelo poznano znamenito katedralo.

Izpostaviti velja organizaci-

jo izleta v mesecu oktobru v najjužnejši del Hrvaške, v dolino Neretve, do plantaž mandarin, edinstvenih v naši bivši skupni državi. Zaradi slabega vremena mandarin ni bilo možno nabirati, jih je bilo pa mogoče že nabrane poceni kupiti pri tamkajšnjih domačinih. Popeljali pa smo se tudi po rokavih Neretve s tradicionalnimi »trupicami« (čolni). Z izletom smo bili vsi zadovoljni.

Novembra smo, kot že nekaj let poprej, organizirali tudi martinovanje, ki za invalide, ki se za to prijavi, pomeni prijetno psihično sprostitev, kar prav tako spada k ohranjanju zdravja in tako k boljšemu počutju in kvaliteti življenja osamljenih. Letos smo se odločili za martinovanje v hotelu Delfin v Izoli.

Naše društvo pri svojih dejavnostih poudarja predvsem ohranjanje zdravja naših članov, zato smo vsak mesec letošnjega leta na

željo članov organizirali kopalne dneve v Ankaranu, Izoli ter Dolenjskih toplicah. Tudi v počitniških in zdraviliških objektih ZDIS v Izoli, Radencih, Čatežu, na Ptuj, v Fiesi in Topolšici so naši člani, ki so za to imeli pogoje, koristili desetdnevne termine, ki nam po razporedu ZDIS vsak mesec v tekočem letu pripadajo. Sedemdnevno letovanje na morju konec avgusta in v začetku septembra, ki pa ga udeleženci plačajo sami, lahko v več obrokih, je bilo organizirano v Starem gradu na otoku Hvaru.

Člani IO MDI vsak s svojega področja naših treh občin po možnostih (če nam dopušča zdravje) obiskujemo in s skromnimi darili obdarujemo naše invalide, ki so se s svojih domov morali preseliti v domove za ostarele širom naše Slovenije. Pri obdaritvah nam pomagata župnijska Karitas in Rdeči križ. Obiščemo jih in pošljemo čestitke predvsem za okrogle rojstne obletnice.

Invalidska športna sekcija v sklopu našega MDI nas tudi častno zastopa v regiji in tudi na tekmovanjih z ostalimi društvi v različnih športnih panogah, kot so šah, balinanje, kegljanje, ribolov; v balinanju in pikadu so bili celo državni prvaki.

V počastitev mednarodnega dneva invalidov, ki ga praznujemo 3. decembra, in za zaključek leta smo v decembru organizirali še predavanje dr. Andrejke Fatur Videtič na temo »Pomen telesne aktivnosti za krepitev zdravja«. To je bilo zelo poučno predavanje. Takih in podobnih si želimo tudi drugo leto. Po predavanju smo pregledali in potrdili še predlagani Program dela za leto 2011 in tako zaključili zadnjo sejo IO v letu 2010.

Našim članom vseh treh občin in vsem ostalim bralcem Bloškega koraka in Obrha želimo lepo praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti, vseh božičnih praznikov in novega leta, v letu 2011 pa predvsem trdnega zdravja in še veliko prijetnih srečanj in druženj.

Jožica Škrlič

Kraja western opreme

Pred kratkim je bila z Ranča Bloke ukradena western oprema, in sicer:

1. Sedlo znamke Deuber & Partner - MASTER REINER SHOW EDITION - Art.-Nr.7587 - Gold Line.

2. Sedlo znamke Pools model P1010W.

3. Tekmovalna uzda; vsi zaključki uzde so okovani v srebro, žvala je

narejena iz aluminija.

4. Večje število uzd in žval + sidepull (uzde so iz temnorjavega usnja, imajo zelo dolge vajeti, žvale: snaffle, kandare, twisted wir)

5. 3 podsedelnice

Če bi kdorkoli kaj opazil, našel ... 031 318 881 Jure. Za konkretne informacije in najdbo je ponu-

jena denarna nagrada in velika hvaležnost. Prosim, posredujte naprej.

Če pa lopovi to berejo: dobro se vrne z dobrim, slabo pa s slabim.

Maja Primožič

Sedlo znamke Deuber & Partner

Sedlo znamke Pools

Uzda

Telesna aktivnost v zrelih letih

Glede telesne aktivnosti velja splošno načelo, da vsaka oblika telovadbe koristi. Večina ljudi verjame, da kakršna koli fitnes aktivnost ali kakršna koli telovadba, ki jo izvajajo avtomatično, vpliva na izboljšanje zdravja in splošnega počutja. Žal trditev ne velja. Zaradi varnosti in učinkovitosti morajo vsaka posamezna in vse ostale telesne aktivnosti in vaje, ki jih vključujemo v program vadbe, imeti specifičen cilj in namen.

Ali telesna aktivnost dejansko upočasni naravni proces staranja? Znanost dokazuje, da gre za pretiravanje. Raziskave množično dokazujejo, da telesna aktivnost izboljšuje kontrolo telesne teže, izboljšuje moč, vzdržljivost, gibljivost in zmanjšuje nevarnost kardiovaskularnih bolezni. Ali drugače povedano, telovadba pripomore k izboljšanju stanja, povezanih s staranjem: kontrola teže, vi-

petdesetih letih pa se ponovno zavemo svojih oblin in dodatnih kilogramov. Prevzame nas želja po telesni vadbi, in sicer po sistemu: »SEDAJ ALI NIKOLI!«. Toda naše telesne zmogljivosti so primerne starosti; priključimo se fitnes centrom ali drugim oblikam organizirane vadbe.

Bistvo uspeha telesne aktivnosti je iskanje lastnega zadovoljstva. Gibanje na zraku, odmik od vsakdanjih skrbi, že to je nekaj, kar lahko naredimo za svoje zdravje. Šport oziroma telesna vadba naj nam postane zabava.

Zavedati pa se moramo končnega cilja: po štiridesetem letu ne gre več za uspešno tekmovanje z drugimi, ampak za nepogrešljiv prispevek k zdravemu načinu življenja z namenom, da bi ostal človek čim dlje na visoki ravni duševnih in telesnih sposobnosti. Starejši lahko tudi tekmujejo, a s sebi primernimi partnerji.

bujajo delovanje kardio- respiratornega sistema.

Ne glede na to, kakšno rekreacijo si zberemo, je vselej potrebno upoštevati nekatera zlata pravila aktivnosti.

Ogrevanje naj bo vedno uvodni del vsake telesne aktivnosti. Začnemo z aerobno pripravo, razgibalnimi vajami (za izboljšanje sklepnomišične gibljivosti) in raztezanjem (za zmanjšanje mišične upornosti).

Glavni del rekreativca posveti svoji dejavnosti, ki pa naj ne presega zmožnosti.

Ohlajanje je nujen del rekreacije. Telo se mora ponovno uravnovežati, potrebno je ponovno lahkotno raztezanje za sprostitve mišičnega tonusa. Naj poudarim, da je prhanje sestav-

ni del osebne higiene in ne služi samo odstranjevanju nečistoče in znoja, temveč pripomore k stabilizaciji perifernega krvnega obtoka.

Delo je najučinkovitejši naravni zdravnik. Razvija in ohranja organe ter upočasni proces staranja. Načelo telesne in duševne aktivnosti velja tako za mlade, kakor tudi za leta zrelosti in starosti. Napačno bi bilo, če bi se šele na pragu starosti odločili za vzdrževanje vitalnosti, krepitev srca in mišic. Načela zdravega načina življenja moramo upoštevati že od mladosti, če želimo doseči zdravo in polnejšo starost.

*Andreja Brljan,
viš. fizioterapevtka*

talnost, manjša je otrplost in zdravstvena problematika.

Vsi vemo, da je potrebna redna telesna aktivnost, a le malo nas to tudi počne. Redki so tisti, ki jim je telovadba in šport del življenja.

S športom oziroma telesno aktivnostjo se ukvarjamo v času šolanja, potem pa velika večina zapusti organizirani šport.

Pomanjkanje interesa se nadaljuje tudi kasneje. Pri štiridesetih ali

Pri vsaki telesni aktivnosti je nujen pravilen pristop ter upoštevanje osnovnih zakonitosti priprav pred aktivnostjo. Ni pa pomembna samo rekreacija, temveč tudi redno izobraževanje in urjenje možganov.

Za pravilno in zdravo vadbo oziroma športno aktivnost je poleg intenzivnosti potrebna tudi redna vadba. Strokovnjaki priporočajo predvsem lažje, vendar dalj časa trajajoče telesne vaje in aktivnosti, ki vzpod-

OO NSI Bloke Voščilo

Člani Občinskega odbora stranke Nova Slovenija se iskreno zahvaljujemo vsem volivcem, ki ste oddali svoj glas za našo stranko na letošnjih lokalnih volitvah, na podlagi katerih smo zabeležili lep volilni uspeh. Ob tej priložnosti vam želimo tudi lepo doživet in blagoslovljen božič ter sreče, uspehov in predvsem zdravja polno leto 2011.

OO NSI Bloke, predsednica Milka Urbas

Občinski odbor LDS BLOKE Zahvala po lokalnih volitvah 2010

Vsem volivkam in volivcem, ki ste se udeležili letošnjih lokalnih volitev in glasovali za naše kandidate, se iskreno zahvaljujemo. Prepričani smo, da bomo, tako kot v dosedanjih mandatih, skupaj z drugimi člani občinskega sveta, njegovih odborov in komisij delovali v dobro vseh občanov Občine Bloke.

Vsem skupaj želimo veselja v prihajajočih prazničnih dneh ter srečno in uspešno 2011.

Občinski odbor LDS, član občinskega sveta Alojz Mazij

Tudi ansambel Bloški odmev skrbi za večjo prepoznavnost Blok

Ko sem zadnjič, tako kot že mnogokrat, ponovno razmišljala o lepotah teh naših Blok in naravnih danostih, sem se ujela, kako si brundam naslednjo pesem:

*Na Blokah je zelo lepo – pozimi radi smučamo, poleti s konjem tam drviš – lep čar trenutkov doživiš.
Tu čisti zrak ti zdravja da,
doma lahko pustiš skrbi.*

Na Blokah je zelo lepo – res dvoma nil

*Ko s prstom na karti iščeš ta kraj
vedoč še za dobre ljudi.
Tu vrveža mestnega nikdar ne bo,
še čas tu prav togo beži.*

*V slovenski ponos je planota res ta,
še Janez je pisal o tem,
da smučanje res je na Blokah doma,
omililo zimo ljudem.*

*Spomladi, ko sneg odleze s planjav,
marljivost se tu spet pozna.
Volje ne zmanjka za pridne roke,
kar Bločan v srcu ima.*

*Jeseni pa čaka nagrada vse nas,
pridelkov so polne kleti.
Uspeh tega kraja, blaginja vseh nas
je delo preprostih ljudi.*

Vam je, dragi bralci Bloškega koraka, besedilo znano, morda ste se spomnili celo melodije? Nee ... ali pač?

Kar nekaj nas je takih zagnancev, ki ob vsaki priložnosti, pa kjerkoli že je, radi in z dušo spregovorimo o Blokah, tem svojevrstnem koščku Slovenije. V skoraj vsaki številki našega glasila je bil predstavljen kdo izmed tistih ljudi, ki si je ali si še iz ljubezni do bloške zemlje, narave, golega lokalpatriotizma ali pa zgolj zaradi narave službe prizadeva za čim večjo prepoznavnost Blok in njihovo uveljavitev na turističnem ali gospodarskem področju.

Ob tej pesmi mi je prišel na misel človek, ki Bloke promovira skozi glasbo po vsej Sloveniji že kar lep čas. Prav je, da v tokratni številki nekaj več povemo o avtorju in izvajalcu zgoraj napisanih verzov, Jožetu Rotu in ansambla Bloški odmev.

Misli mi nekako same uhajajo v tisti čas, ko smo »novovaški mulci«, med katerimi sva bila tudi midva z Jožetom, osvajali griče za »domom Partizan«, ko je bila za nas jama Sušica kot Postojnska jama, skalca na Volčjanskem hribu kot Triglav in stolčki pri smrekah nad Škrabčevo hišo glavna opazovalnica Nove vasi. Ta leta smo hitro prerasli, šli vsak svojo pot in Jože je menda že takrat za trdno vedel, da bo glasba njegova življenjska spremljevalka. Kajti z veliko vztrajnostjo je kmalu pod njegovimi prsti zapela očetova frajtonarica, potem že kitara, bobni so bili pa parkirani doma v garaži, malo preveliki, da bi jih kam vlekli, recimo v kočjo na Piškovcu, kjer se je naša generacija tisti čas velikokrat zabavala.

Z namenom, da skupaj oživiva spomine na njegovo dosedanjo glasbeno pot, sem mu zastavila nekaj vprašanj.

Se spomniš, kako se je imenoval tvoj prvi ansambel?

Malo je pomislil... Ja Concorde, ni mi pa jasno, kako smo prišli na misel, da se imenujemo po letalu. Menda smo mislili, da bomo kar vzleteli ...

Zvrst, ki ste jo igrali, ni bila ravno za vsa ušesa, a ne?

Ja, bila je neka mešanica roka in »avtorske glasbe«, ki ji ni bilo usojeno zagledati luč sveta.

Če se prav spomnim, je potem mnogo resneje deloval ansambel pod imenom Cik-cak, pa tudi glasba je že bila komercialna, plesna. Koliko let ste obstajali v tem sestavu?

Se ne spomnim točno, ampak mislim, da kakšnih 8–9 let, celo v oddaji Čez tri gore smo posneli en komad. Po razpadu Cik-caka sem nekaj časa igral še v ansamblu Petra Zabukovca. Pa se nismo najbolj dobro ujeli.

Je naslednja skupina, ki je igrala v glavnem narodno-zabavno glasbo in imela kot vodilni instrument frajtonarico že delovala pod imenom Bloški odmev?

Ja, najprej smo hoteli biti Slovenski odmev, pa smo ugotovili, da že obstaja in moj patriotizem do Blok je prevladal ..., čeprav sem bil edini Bločan v ansamblu.

Člani so se precej menjavali. V taki sestavi, kot ste sedaj, pa vas lahko spremljamo že kar nekaj

časa. Koliko let in kdo so sedanji člani ansambla?

5 let smo že skupaj, in sicer jaz, na klaviaturah, kitari in kot vokalist, moja hči Doroteja kot pevka, na harmoniko igra Marko Buh s Katarine nad Ljubljano, bas-kitarist pa je Roman Podmiljšak iz Krašnje pri Lukovici. Torej bi se lahko imenovali tudi ansambel z vseh vetrov ... pa tudi ta že obstaja ha, ha. Tako nam tudi vaje vzamejo kar nekaj časa in sredstev. Vadimo sicer večinoma na Blokah, kdaj pa kdaj pa tudi v Krašnji.

Razveseljivo je, da v Bloškem odmevu prepeva tudi tvoja hčerka Doroteja z velikim darom, prelepim glasom in posluhom ter občutkom za petje. V duetu z njo igrata predvsem zabavno glasbo. Si vložil veliko napora, da je tudi ona zaplula v glasbene vode ali je bilo to spontano in nekako samoumevno?

Ja, kar spontano, kri ni voda, to tu res drži. Malo sva poskusila, naprej je pa kar šlo, z vajo seveda.

Naj bralcem zaupam tudi to, da v Rotovi družini odrašča še en lep glasek. Nas bo Bloški odmev mogoče kmalu presenetil s še eno pevko?

Snemanje videospota Moja hčerka v Metuljah

Snemanje videospota Mlinar

Ja Polona ... pustimo se presenetiti, na kitaro že brenka.

Pred sedmimi leti si za Bloški korak povedal, da ste največ prisotni na »špilih« po Gorenjski. Ali to še vedno velja?

Pravzaprav igramo prav po celi Sloveniji, na porokah, obletnicah,

veselicah in ostalih prireditvah. Naša prepoznavnost se je v zadnjih letih kar močno dvignila.

V letošnjem letu ste izdali tudi zgoščenko z naslovom Mlinar in posneli nekaj videospotov. Katere?

Ta ljubezen, Bloška, Naša lipa,

Moja hčerka, Mlinar ...

Ali tak projekt pobere veliko časa, energije in sredstev?

Kar veliko tega je potrebno vložiti, brez nič ni nič. Zgoščenska je bila posneta v studiu Petra Finka in tu nam je bil s svojimi nasveti v veliko pomoč. Lahko se pohvalimo, da je bilo snemanje izvedeno res strokovno in kvalitetno. Za eno pesem je potrebno v studiu delati 7-8 ur.

Se v današnjih kriznih časih še najdejo sponzorji za tovrstno kulturo?

Še se najdejo, ampak tudi za to se je treba kar potruditi.

Zadnje čase se malo več pojavljate tudi v medijih. Kje vse ste se že predstavili?

Na radiu Veseljak je naše pesmi kar pogosto slišati, v njihovi oddaji Veseli vrtljak pa smo bili po mnenju poslušalcev enkrat drugi z Našo lipo, tretji pa z Mlinarjem. S štirimi pesmimi smo sodelovali tudi v njihovi TV-glasbeni oddaji Za martinovo v Gostilni pr' Fran-

cet.

V živo smo se predstavili na Radiu 94, pred enim tednom pa smo sodelovali v odmevni oddaji Na zdravje TV Slo. Povabila nas je tudi škofjeloška televizija Medija TV, pa še bi lahko naštevali ...

Znani ste po tem, da na raznih rojstnodnevnih in ostalih nastopih res poskrbite za zabavo, pa ne samo z glasbo. Tisti, ki te poznamo, že vemo, da imaš vedno kakšno novo šalo na zalogi. Veliko truda pa vlagate tudi v to, da svoje občinstvo pritegnete k sodelovanju pri raznih smešnih igricalih.

Ja, včasih ljudi bolj zabavaš z zabavnimi igricalami kot z glasbo, eni zelo radi sodelujejo. Podelimo tudi kakšno simbolično nagrado, pa smo vsi zadovoljni.

Naj vam na koncu zaželim še mnogo lepih verzov in da bi v prihajajočem letu zagledala luč sveta še kakšna vaša zgoščenska.

Zora Obreza

Izlet krvodajalcev in članov Rdečega križa

V soboto, 6. 11. 2010, smo se krvodajalci in člani ter prostovoljci Rdečega križa Cerknica-Loška dolina-Bloke odpravili na izlet na severno Primorsko proti Kanalu na Soči. Vsega skupaj nas je bilo za dva avtobusa, to je 80 udeležencev.

Program je bil tudi majhno presenečenje. Udeleženci izleta niso vedeli, da bomo obiskali našega uspešnega rojaka direktorja Salonita Anhovo gospoda Jožeta Fundo. To je bilo veliko presenečenje predvsem za rojake, sosede in sošolce iz Grahovega, kjer se je gospod Funda rodil in preživel otroštvo.

Gospod Funda nas je lepo sprejel in pogostil. Ogledali smo si tudi kratko filmsko predstavitev podjetja, nato pa smo šli še na kratek ogled po podjetju in si ga ogledali tudi z višav.

G. Funda nam je zaupal vizijo podjetja, kjer upoštevajo dobro organizacijsko klimo in

zdravje zaposlenih, lepo in urejeno delovno okolje, visoko organizacijsko kulturo in ugled ter zadovoljstvo vseh zaposlenih. To so tudi nove vrednote podjetja. Salonit Anhovo pri uresničevanju poslanstva vodi znanje, ekonomska stabilnost in finančna uspešnost ter socialna in družbena odgovornost.

Iz podjetja in od našega rojaka Jožeta Funde smo odšli siti in zadovoljni, dobili pa smo tudi praktično spominsko darilo (majčko z logotipom podjetja).

Nato smo se odpravili v Goriška brda v vinsko klet Marinič na degustacijo treh različnih vin, kjer smo se zadržali dobri 2 uri, nato smo pot nadaljevali proti Kanalu.

Tam smo si ogledali znameniti kanalski most, galerijo in delavnico za izdelovanje mask.

Zaključek z družabnim delom pa je bil v samem središču Kanala,

V vinski kleti

kjer so nam domačini pripravili topel sprejem in kulturni program, ki se je nadaljeval z glasbo in plesom do jutranjih ur.

V domače kraje smo se vrnil v zgodnjih jutranjih urah!

Samostojni strokovni sodelavec Gregor Pokleka

Iza Kranjc in Rok Pintar

Iza in Rok sta se spoznala tako rekoč prek glasbe, ki ju še danes močno povezuje. Prvič sta se srečala na kulturni prireditvi v Novi vasi, kjer je MPZ Bloke, v katerem je takrat prepevala samo Iza, sedaj sta oba njihova člana, sodeloval s tamburaškim orkestrom iz Sodražice, katerega član je bil tudi Rok. Po prireditvi so se sodelujoči ob veseli glasbi zabavali v gostilni Miklavčič v Velikih Blokah. Rok je Izo očaral z igranjem tamburice in kitare. Po tem dogodku sta se še nekajkrat srečala v družbi njunih prijateljev, na Urbanovo noč v Ribnici pa je med njima preskočila iskrica. Od tistega dne se je zanju že začela prva preizkušnja, saj se potem kar cel mesec nista nič videla. Iza je potovala in otroke učila plavanja, ko pa se je vrnila, je Rok moral na službeno pot. Oba sta nestrpnost čakala trenutka, da se zopet snideta in kmalu potem sta postala par.

Ujela sta se zaradi podobnih interesov ter vrlin, ki jih drug pri drugem cenita. Iza pri Roku ceni njegovo sproščenost, odkritost ter spoštovanje do sočloveka, Rok pa je navdušen nad Izino kuharsko nadarjenostjo. Pravi tudi, da je Iza poštena in da nikoli ničesar ne skriva pred njim. Prepričana sta, da močno vez med njima predstavlja tudi glasba.

Poroka je bila za oba samoumeven korak in

manjkajoči košček mozaika na njuni skupni poti. Oba sta mnenja, da s poroko sprejmeš odgovornost in dokažeš trdno partnersko vez. Nikoli nista verjela v to, da je vez med partnerjema lahko trdna, če živiš kar tako, »malo tu, malo tam«. Novica, da se bosta vzela, je bila veliko presenečenje za vse, saj so bili večina mnenja, da sta še zelo mlada za poroko. To ju pri njuni odločitvi ni niti malo oviralo in tudi bližnji so jima stali ob strani ter ju podprli.

Od samskih dni sta se poslovila s fantovščino in deklščino, ki sta ju organizirala kar skupaj, in sicer zaradi velikega števila skupnih prijateljev.

Na skupno pot sta stopila 11. septembra letos. Poročila sta se na gradu Snežnik in v cerkvi Marijinega rojstva v Cerknici. Pravita, da se je ob datum poroke spotaknilo kar nekaj ljudi, saj jih je spomnil na dogodek, ki se je pred 10 leti na ta dan zgodil v Ameriki. Od neke gospe v cvetličarni pa sta dobila namig, da je ta datum numerološko zelo ugoden za sklepanje večjih življenjskih odločitev.

Na njun veliki dan je prijetno sijalo sonce in njuni srca sta trepetali v veselem pričakovanju. Iza in Rok se spominjata: »Ta dan je bil zares najin, uživala sva vsako sekundo. Velik pečat pa je pustila tudi glasba, ki je bila prisotna prav

Maruša Korošec in Samo Švigelj

Maruša in Samo sta se prvič ugledala pred štirimi leti na poroki Marušinega bratranca, kjer je bil Samo njegov voznik. Tisti dan sta izmenjala le nekaj besed. Naslednjič pa sta se našla na postavljanju mlajev Marušinega drugega bratranca. Ponudila se jima je nova priložnost, da se bolje spoznata. Večer je bil zelo pester, saj sta večino časa posvečala drug drugemu. Samu je bila prikupna blondinka vseč, zato jo je še isti večer vprašal za telefonsko številko. Tudi bratrančev poročni dan sta ves čas pretičala skupaj, veliko plesala in se zabavala. Prihajajoči dnevi niso minevali brez sms-sporočil in dolgih telefonskih pogovorov. Njuno prijateljstvo se je iz dneva v dan krepilo. Marušo je pri Samu navdušila njegova preprostost in zgovornost. Pravi, da je zelo odkrit, dober srčen in zabaven. Samo pa je kmalu ugotovil, da je postavna Maruša pravo dekle zanj. Pri njej ceni dober srčnost in odkritost.

Za poroko sta se odločila predvsem zaradi prihajajočega novega družinskega člana, hkrati pa sta želela z njo potrditi svojo medsebojno ljubezen ter začeti skupno življenje. Starši so njun veliki korak potihoma pričakovali, neko-

liko bolj pa so bili nad novico presenečeni sorodniki in prijatelji.

Pred poroko je Samo za prijatelje priredil zabavo na vikendu. Marušo pa sta na Jeršanovem presenetila dva čudovita mlaja, ki ju je postavila vaška mladina. Ob zvokih dobre glasbe se je Maruša z vaščani veselila še dolgo v noč.

Mlada dva sta na skupno življenjsko pot stopila 25. septembra letos. Marušina starša sta ju pred odhodom od doma blagoslovila in jima zaželela vse dobro na njuni poti. Poročila sta se na ribniškem gradu in v župnijski cerkvi sv. Štefana v Ribnici, kjer ju je poročil Samov brat Erik, ki tam slušbuje kot kaplan. Marušo je pred oltar ob zvokih poročne koračnice popeljal oče. Poročna maša je bila zares nekaj posebnega. Prepeval je mladinski cerkveni pevski zbor Ribnica. Ob prisotnosti njunih najbližjih, sorodnikov in prijateljev sta izrekla usodni »da« in se tako za vedno združila v eno pred Bogom in zbranimi. Ob tej priložnosti se najlepše zahvalujeta gospodu Eriku za čudovito pridigo in nepozaben obred. Po poroki so se ob dobri kapljici, poročnih dobro-

tah in veseli glasbi povsili v župnišču. Nato je sledila poročna večerja v gostišču v Brežah. Ob prihodu domov ju je čakalo novo presenečenje. Vhod v hišo je krasilo veliko srce iz vrtic, po stopnicah so bili posuti riž in cvetovi vrtic, pot do vrat pa je zapirala okrasna veriga. Vaška mladež je na dvorišču postavila tudi taborni ogenj, rože z oken pa razpostavila po dvorišču. Lahko bi se reklo, da niti ena stvar ni bila na svojem mestu. Nad izvirnimi zamislimi in pozornostjo sta bila prijetno presenečena.

Novopečena zakonca sta prvo streho nad glavo dobila v hiši Marušinih staršev. V prihodnosti si želita ustvariti družino in topel dom.

Leto, ki se izteka, je bilo zanju zelo pestro. Na valentinovo sta se zaročila, svojo ljubezen potrdila s poroko, okrog Miklavža pa dobila najlepše darilo – otroka.

Iskrene čestitke in vse dobro na skupni poti.

**Alenka Ponikvar Gornik in
Dunja Volf Ponikvar**

povsod. Ansambel Ribn'ški pušelj je poroko spremljal cel dan, od prihoda po nevesto do naslednjega jutra. Na gradu so naju preseneli bloški pevci ter solistki Daša in Urška, v cerkvi pa je skupina deklet poskrbela za peto mašo. Res enkratno!« Svate pa sta presenetila tudi sama, ko sta jim v zahvalo zapela pesem, ki jo je zapisal in uglasbil Rok.

Prijatelji in Izone družice so poskrbeli za vrsto presenečenj in s svojim dobrim razpoloženjem naredili ta dan še bolj pester in zanimiv. Ko sta se vrnila s poročne zabave, ju je pričakalo stanovanje, posuto s cvetovi vrtin. Iza se pošali: »Naslednji dan pa je bilo treba vse pospraviti.«

Iza in Rok sta si zaenkrat dom uredila na Blokah, odgovor na to, kaj bo v prihodnje, pa bo prinesel čas. Ker sta oba bolj družabne narave, si želita živeti nekje, kjer je več pestrega dogajanja, ki ga na Blokah primanjkuje.

Iza je mnenja, da mladim danes velikokrat primanjkuje odločnosti, da bi storili korak naprej. »Res pa je, da država poročenim parom ni preveč naklonjena, saj imaš več ugodnosti, če živiš na koruzi,« dodaja Iza.

Rok pa z velikim navdušenjem zaključa: »Jaz bi se ženil kar vsako leto, tako lušno je. No, pa seveda vedno z mojo nevesto Izo. Kar prehitro je bilo vsega konec.«

**Alenka Ponikvar Gornik in
Dunja Volf Ponikvar**

Irena Kocjan in Grega Setničar

Gregu Setničarju je prikupno Dolenjko Ireno Kocjan predstavil sošolec iz osnovne šole, ko sta oba začnala s študijem v prestolnici. Ker sta imela skupne prijatelje, sta se pogosto srečevala na raznih študentskih prireditvah in zabavah. Po skoraj pol leta poznanstva sta končno zbrala pogum in se dobila sama na kavi. Ker sta se v družbi drug drugega počutila izvrstno, sta si vedno večkrat ukradla trenutke za skupna druženja. Veliko sta klepetala in se tako spoznavala. Kmalu sta ugotovila, da ju povezuje še nekaj več, ne zgolj dobro prijateljstvo, in postala sta par.

Pogovor je po nekaj letih zveze vse večkrat nanesel tudi na poroko. Piko na i pa je postavil Irenin ulov Alenkeinega poročnega šopka, saj to po starih običajih pomeni, da se bo poročila naslednja. Določila sta datum in začela priprave na njun dan.

Starši, sorodniki in prijatelji so bili ob napovedi poročne slovesnosti navdušeni, potihem pa so jo tudi pričakovali.

Prijateljice so Ireni pripravile deklščino, na katero je bil povabljen tudi bodoči mož Grega. Ireni so podelile certifikat o izpolnitvi pogojev za vstop v zakonski stan, saj je pred strokovno komisijo dokazala, da lahko kljubuje tudi najtežjim zakonskim preizkušnjam. Grega pa je moral podpisati svečano zaobljubo, da bo brez prerekanja ubogal ženo, ji redno nakazoval svoj denar na njen račun, da bo v prostem času kuhal, pomival in opravljal vsa ostala gospodinjstva dela, da nikoli več v življenju ne bo pogledal drugih žensk, da ne bo nikoli več svojeglavo razmišljal o nakupu novega avtomobila brez predhodnega posvetovanja z ženo, da se bo odpovedal vsem šalam o seksu, svobodi in alkoholu ter da nikoli več ne bo popival s prijatelji pozno v noč. Grega je doma brž prečrtal obljubi o nakazovanju denarja in družanju na kakšnem pivu s prijatelji.

Na poročno soboto, 4. 9. 2010, se je Bločan Grega skupaj s svati odpravil po svoje dekle v njeno domačo vas Zagrad na Dolenjsko. Ko so prispeli, so jim Irenini svatje že naložili kup dela. Obirali so jabolka, pometli dvorišče, cepili drva, Grega je moral nakositi za zajce. Ko jim je končno dopovedal, da se je prišel ženit, so mu hudomušni svatje svetovali, da praznih rok ne sme v hišo in da naj zato brž nabere šopek za taščo. Iznajdljivi Grega ga je imel v hipu nared, saj ga pripravil kar iz cvetov, ki so rasli v cvetličnih loncih na okenskih policah.

Potrkal je na vrta. Pred njim se je znašla lepa nevesta, a je Grega hitro ugotovil, da bo malo prevelika zanj. Pod preobleko neveste se je

namreč skrival Irenin brat David. Za njim je prišla še ena nevesta z otrokom. Grega se je že skoraj odločil zanj, a so ga svatje le prepričali, da ni prava. Končno je le dočakal svojo najdražjo. Tega ganljivega trenutka ob pogledu na prelepo nevesto ne bo nikoli pozabil.

Po pogostitvi in veselih vižah harmonike je Grega čakala šranga. Dolenjci so dodobra preizkusili njegove spretnosti. Najprej je moral prežagati hloď, nato cepiti drva, sklepati je moral koso in jo nasaditi, sledila je košnja. Grega se pošali, da je toliko travnika pokosil, da bi moral dobiti nevesto brezplačno. Na njivi jim je sicer naredil nekaj škode, saj je pri okopavanju kolerabe tudi marsikateri pridelek zamenjal za plevel. Ob pomoči priče je vse naloge uspešno opravil, nato so mu Irenini vaščani izstavili račun za nevesto. Račun je bil dolg, saj Dolenjci niso pozabili ničesar zaračunati, niti onesnaževanja zraka in obrabo ceste, ki jo je povzročil Grega z obiski pri Ireni. Ceno za nevesto je s spretnostjo pri kmečkih opravilih zbil na še razumen znesek.

Vечно zvestobo si je mladi par najprej obljubil na gradu Kostanjevica na Krki, nato pa sta svojo odločitev, da skupaj odkorakata v življenje, izpovedala še v Irenini domači cerkvi v Škocjanu. Poročni obred je vodil nekdanji ško-

Nadaljevanje na naslednji strani.

cjanski župnik, z ubranim petjem pa ga je popestril mladinski pevski zbor iz Šentjerneja.

Poročno slavlje se je nadaljevalo v gostišču. Pred vhodom sta svate pričakala novopečena zakonca. V znak dobrodošlice sta jima po stari navadi ponudila pogačo, ki se jo je potem pomakalo v sol.

No ohceti je zbrane svate uspešno zabaval ansambel Blisk z Vojskega. Mladoporočenca sta svoj prvi ples zaplesala zvezana z vrvjo, da bo njun zakon res držal. Na hitro minevanje časa sta z glasnim kikirikanjem ob vsaki polni uri opozarjala Gregova priča in nevestina vozniča. Ob polnoči pa sta Irena in Grega zarezala v slastno poročno torto. Na ohcet so prišle

tudi maškare. Irenini vaščani so se preoblekli v nune in zbrane navdušili z izvirno plesno točko. Močnejšemu spolu pa je večer dodatno popestrila še zmaga Dejana Zavca v boks.

Gregu in Ireni so pred poroko postavili mlaje, vendar ko sta se zakonca vrnila v Velike Bloke, mlajev ni bilo nikjer več, saj so jih morali zaradi močnega vetra podreti, ker so se že nevarno nagibali. Grega se pošali, da bi, če bi se še enkrat ženil, izbral drugo ekipo postavljalcev, da bi mlaji bolj trdno stali. V njunem skupnem domu v Velikih Blokah ju je pričakalo okrašeno stanovanje, ki je v njiju znova prebudilo spomin na njun prelepi poročni dan. Hodnik je bil poln balonov, pentelj in riža, ki se je zna-

šel v vseh porah njunega stanovanja.

Grega se je zaljubil v Ireno, ker je zelo zanimivo in lušno dekle, Ireno pa je očarala Gregova prijaznost, odkritost, zabavnost. Vedno bolj pa je navdušena tudi nad njegovo spretnostjo pri opravljanju različnih gospodinjskih opravil.

Za konec mladim parom zakonca svetujeta, da morajo glede odločitve o poroki poslušati predvsem sami sebe.

Veliko sreče in lepih trenutkov na skupni poti.

*Alenka Ponikvar Gornik in
Dunja Volf Ponikvar*

Osemdeset let Staneta Milavca

Utrinki iz Stanetove mladosti

Stane Milavec se je rodil 7. oktobra pred 80 leti mami Tončki in očetu Matevžu na Runarskem. V Urhovi družini je bilo sedem otrok. Najstarejši je bil Jože, sledil mu je Ivan, Ivanu Tone, nato je na svet prišla Mima, za njo Malka, potem se je rodil Stane in nazadnje še Zofka. Živel so v skromni, s slamo kriti hišici. Stane se spominja, da so pri hiši vedno imeli živino, običajno šestero glav. Če so hoteli preživeti, so morali tudi otroci poprijeti za vsako delo. Veliko dela je bilo z obdelovanjem njiv, košnjo trave in sušenjem sena. Ogromno garanja je bilo potrebnega, da je doma iz peči zadišalo po slastnem sveže pečenem kruhu. Otroci so pridno pomagali pri spravi lu žita. Cele dneve so domov na vozu s konjsko vprego vozili slamo, jo tlačili, da so imeli

čisto opikane noge, vezali snope in jih podajali v mlatilnico.

Redko so imeli čas za igro s sosedovo? mularijo?. Kot otrok je kdaj pa kdaj stopil tudi na smuči. Spusti po strmini se niso vedno srečno končali, saj je velikokrat pristal tudi na zadnjici.

Osnovno šolo je do sredine leta 1942 obiskoval v Novi vasi, nato pa je hodil v šolo pod Veliki Vrh k Useniku. Pouk je potekal kar v tamkajšnji gostilni. Učila ga je učiteljica Kariš, v Novi vasi pa mu je v spominu najbolj ostala učiteljica Piculin. Še en prijeten spomin je posredno povezan s šolo, in sicer na psičko Horzo, ki jo je upravitelj šole gospod Vinkler poklonil starejšima bratoma Ivanu in Tonetu.

Njegovo mladost je zaznamovala druga svetovna vojna. Bratje so morali v vojsko. Ivan, izučeni mesar, in Tone, ki je se je izučil za mizarja, sta bila po vojni pogrešana. Urhovi so zaman čakali, da bi še kdaj prestopila domači prag. Najstarejši Jože se je po vojni vrnil domov, a ni dolgo užival svobode, saj je kmalu hudo zbolel in že leta 1947 umrl.

Med vojno so pri Urhovich imeli dva konja, s katerima je Stane zoral nešteto njiv na Runarskem in po sosednjih vaseh.

Življenje je bilo skromno. Na mizi so se pogosto znašli krompirjevi žganci, velikokrat je bilo na sporedu tudi zelje. Pozimi, če so zaklali kakšnega pujsa, pa se je občasno v loncu znašlo tudi kaj od mesa. Spomni se, da so leta 1945 zaklali še posebej krepkega pujsa. Imel je 200 kg. Vendar, ker je bilo v tistih časih skoraj nemogoče priti do soli, se jim je veliko mesa pokvarilo. Nekaj mesa so ponavadi okadili in dobro posušili na zraku, nato pa so ga skrbno zavili v papir in ga položili v zaboje, te pa so med letom shranjevali kar v krušni peči. Hitro doda, da takoj po vojni Bloke sploh niso imele

trgovine. Kakšna reč se je občasno dobila le pri kakšnem spretnem švercarju? na Rakeku.

Stanetov oče Matevž je bil zelo razgledan mož. Veliko je bral, s še posebej velikim zanimanjem pa se je vsak dan pogledil v časopis, na katerega je bil naročen. Poštar se je tako vsak dan oglasil na Runarskem. Velikokrat se je za krajši čas tudi ustavil in kar pri peči pojedel malico, ki jo je imel navadno s seboj v torbi, včasih pa so mu tudi Urhovi dali kaj za pod zob. Malo bolj oddaljeni vasi Benete in Kotel sta imeli poštni nabiralnik kar na Runarskem in če ni bilo res kaj nujnega, jih je pošta čakala v njem.

Leta 1948 se je Stane udeležil mesec in pol trajajoče delovne brigade v Rakovem Škocjanu. K vojakom je odšel 17. oktobra 1950. Vojaški rok je služil dve leti, in sicer v današnji Bosni in Hercegovini. Pol leta je bil v Sarajevu, leto in pol pa v Zenici. Domov je prišel na jesen leta 1952. Hitro so sledile še orožne vaje v Ljubljani za Bežigradom. Prestolnico je prečesal po dolgem in po čez ter jo dodobra spoznal.

15. aprila 1963 je začel s službovanjem v KGZ Nova vas. Opravljal je različna dela: mlatil žito, vezal seno, delal v gozdu, pomagal mesarju v mesnici. Spomni se, da so en dan zaklali 13 glav živine. Ker so bile v Velikih Blokah vojašnice, je bila potreba po hrani ogromna.

Stane sedaj že nekaj let je v zasluženem pokoju, vendar tudi sedaj ne počiva. Skrbi za deset glav živine in kokoši, z ženo Pavlo pa skrbno obdelujeta njive in gredo.

Želimo mu še mnogo zdravih in veselih let v krogu svojih najdražjih.

*Alenka Ponikvar Gornik in
Dunja Volf Ponikvar*

90-letniki

France Ključar

LETOŠNJA GENERACIJA 90-LETNIKOV JE IZJEMNA, IMAMO NAMREČ KAR DVA JUBILANTA, KI STA PRAZNOVALA V DRUGI POLOVICI TEGA LETA – FRANCETA KLJUČARJA IN ALOJZIJA ZALARJA.

France Ključar, rojen pri Fari, je 12. novembra praznoval svoj jubilej. France že dolga leta živi v Mariboru, daleč od rodnega kraja. Dejal je, da Bloški korak redno prebira, a da je zanj ta revija verjetno pomembnejša kot za nekoga, ki živi na Blokah in ima vse domače informacije pred nosom, zanj pa je to krasen vir informacij o dogajanju doma.

Leta 1943, kmalu po kapitulaciji Italije, je od doma odšel v vojsko. Tam je bil poškodovan in je bil tudi v bolnici v Italiji. Spominja se, kako je ležal poškodovan na nosilih in je na tleh videl cigaret, izjemno rad pa je kadil. Ampak bila je težava, saj je bil cigaret na tisti strani, kjer je bil poškodovan in se ni mogel stegniti, da bi ga pobral. A volja je bila močnejša od bolečine, zato se je na vso silo stegnil, padel z nosil in pobral cigaret. Povedal nam je še zgodbo o tem, kako je sploh začel kaditi. Doma pri Fari so na prostoru pred hišo Italijani uredili nekakšno delavnico, kjer so popravljali svoje avtomobile. Avtomobil je bil za tisti čas imenitna zadeva. Ni jih bilo veliko in vesel si lahko bil, da si sploh kakšnega videl, pred njihovo hišo pa so jih celo popravljali, torej si lahko pogledal motor, notranjost ... to je bilo nekaj pomembnega. In kot mlad fant je bil stalno pri italijanskih mehanikih, ki so mu ponujali cigarete, »fumare, fumare«, da bi si preganjal čas. In od takrat dalje kadi. No, in medtem, ko je bil v bolnici, se je moral odločiti, kaj bo naprej v življenju. Ali gre domov ali pa v šolo. Odločil se je za šolo, ampak do takrat ni veliko znal, saj so leta vojne brez šole naredila svoje. K sreči je vedno veliko bral, brati pa se je sam naučil, sicer, pravi France, ne bi poznal niti črk. Vprašali so ga, ali bi šel v gimnazijo, ampak si je mislil, da za v gimnazijo ni, saj so mu manjkala leta šolanja. Izkazalo pa se je, da sta v Sloveniji dve kmetijski šoli, ena v Mariboru, sadjarsko-vinogradniška, in druga v Novem mestu, poljedeljsko-živinorejska. Komisar v vojski mu je dejal, da če se zbere šest fantov, da jih pošljejo v šolo, tri v eno in tri v drugo, potem mu bodo omogočili tako šolanje. France se je zelo angažiral in res dobil še druge fante, tako je šel v Novo mesto. Za slednje se je odločil zato, ker vinograda še v življenju ni videl in si je mislil, da mariborska šola zanje ne bo primerna. V Novem mestu je bil zelo zadovoljen. Po šolanju je šel na prakso na Verd, potem v Bistro, od tam v Mengeš in naprej v Loče pri Poljčanah. Tako je postal državni uslužbenec in je moral iti tja, kamor so ga poslali. V Ločah je prišel v spor z nadrejenim, ki je bil alkoholik in ni opravljal svojega dela, zato so ga kazensko poslali na Primorsko v Ajševico, nato v Orehek, od tam pa v Prestranek. Že na Verdu pa je spoznal bodočo

ženo Emo, ki je delala v knjigovodstvu, doma je bila iz Maribora. Kmalu sta dobila otroka, zato sta se preselila v njen rodni kraj, kjer ima danes France svoj dom in družino, žena pa je žal že pokojna.

France je izjemno velik človek. Nismo mogli verjeti, ko nam je povedal, da je njegova številka čevljev 49! Rekel je, da so si bratje in sestre med seboj tako različni, da če bi jih postavil v vrsto, ko so bili mladi, bi rekel, da ti ljudje niso niti iz iste republike. Jakob je manjši in močnejši, Jože majhen, Ernest je preklast kot France, Lojze je bil tudi špičast, Tone pa še bolj suh.

Izvedeli smo še eno zanimivost. Ali veste, od kje izvira pregovor Kdor za prašiči skače, ta

hitro strga hlače? To je star rek, uporabljali so ga za trgovce s svinjskim mesom, ki so ga prodajali v Trst. Na Blokah si namreč pozimi meso natovoril in je bilo zmrznjeno, ko pa si prišel v Trst, kjer je bilo toplejše podnebje, se je kaj lahko primerilo, da mesa nisi mogel hitro prodati. Meso se je pokvarilo, trgovec pa je ostal brez zaslužka.

France je izjemno zanimiv in vedoželjen sogovornik, tem za pogovor pa nikoli ne zmanjka. Ali, kot pravi sam: Pogovor človeka razvedri, to ni le klepetanje.

Letos poleti, 17. junija, je praznoval svoj 90. rojstni dan tudi Alojzij Zalar z Gradiškega, ki živi v Ljubljani, vendar ga nismo mogli obiskati.

Obema jubilentoma želimo veliko zdravja in zadovoljstva.

Na obisku, ki ga omogočata Občina Bloke in Območna organizacija Rdečega križa Cerknica, Loška dolina in Bloke, sva bila Marica Zgonc in Miha Knavs

Slovenija – Švica Balkana?

JESENI SEM IMEL KRASNO PRILOŽNOST PONOVRNO OBISKATI ŠVICO. TO JE BIL MOJ TRETJI OBISK TE DRŽAVE. PRIZNAM, DA NE POZNAM VELIKO NJENIH ZNAMENITOSTI, NISEM BIL VNUTER ZA MUZEJE, PRAV TAKO SI NISEM PRETIRANO OBRABIL PET S HOJO PO NJENIH HRIBIH. BOLJ KOT TO ME JE ZANIMALO, KAKO LJUDJE TAM ŽIVIJO. RDEČI POTNI LIST RES ODPIRA VRATA? JE ŠVICA RES NEUTRALNO PRIBEŽALIŠČE IN SKLADIŠČE DENARJA? DRŽI REK BITI TOČEN KOT ŠVICARSKA URA?

Začnimo z redom. Prvi vtis o redu sem doživel na cesti. Omejitve in pravila so sveta. Če je omejitev hitrosti na avtocesti 120 kilometrov na uro, potem se vozi toliko. Ne več ne manj. To pomeni, da ne naletiš na nekoga, ki pred teboj vozi komaj 100, rad bi ga prehitel, zato se prepričaš, ali lahko zaviješ na prehitevalni pas, a ugotoviš, da ne bo šlo, ker se ti očitno približuje nekdo, ki vozi vsaj 160, zato v zadnjem hipu zaviraš, nato sledi ponovno preverjanje situacije in spet podoben manever. In to znova in znova, za vsak prevoženi kilometer. No, tega ni. Omejitve se držijo. Pa ne le na cesti. Za vsako stvar obstaja pravilo. In če obstaja pravilo, potem ni dvoma, kaj se sme in česa ne. In prav zato se zdi, kot da je sistem popoln. Pravila so nekako smiselna, zato se ljudje ne trudijo na vso moč, da bi jih zaobšli.

Šola. Na Blokah se že vrsto let sprašujemo, zakaj mlad in izobražen kader odhaja in kdo bo ostal doma. Pa pogledjmo, kako temu streže država, ki ima okoli sedem milijonov prebivalcev in je velika za dve Sloveniji, poleg tega ima veliko hribov in dolin, kar jo drobi, kot je razdrobljena naša kokoš. Zadnja leta je pri nas modno, da gre vsak na fakulteto. In fakultet je čedalje več. Čedalje več je visokoizobraženega kadra, ustrezne zaposlitve pa ne. Na drugi strani pa manjka obrtnikov vseh vrst, ne znamo več sami menjati žarnice. Po nekih podatkih iz leta 2002 v Sloveniji šolanje po srednji šoli nadaljuje preko 46 odstotkov mladih, v Švici le 33. Njihovo izobraževanje je približno

takšno: po osnovni šoli se odločiš za model gimnazija in univerza ali za poklic. In za slednjega se odloči večina. Izobraževanje za poklic poteka tako: če želiš biti recimo mizar, potem tri dni tedensko delaš in se učiš v pri izkušenem mizarju v njegovi delavnici, dobiš skromno vajeniško plačilo, ki se z leti šolanja

Tudi okoli hiše nabran šopek, čeprav malo uvel, je lahko prav lep.

viša, dva dneva pa preživiš v šolski učilnici. Po treh ali štirih letih si izučen za poklic in se zaposliš. Delo in znanje sta cenjeni dobrini. Posledično na ulici opazite zelo veliko prodajal, kjer lahko kupite raznovrstne rokodelske izdelke – od lončenih posod do izdelkov iz usnja, lesa, tkanin ... To, čemur mi pravimo umetna obrt, rokodelstvo, in kar pri nas izumira, izdelki teh obrtnikov pa so namenjeni le maloštevilnim turistom, v Švici najdete v skoraj vsakem domu. Lončena posoda ni le za v vitrino, ampak je za v pečico. Medeno pecivo ni za v omaro, ampak se ga je. Konjski komat ni le pomanjšan in obešen nad vrati v dnevne sobe, nosi ga konj. In še bi lahko našteval. Ljudje take izdelke cenijo, spoštujejo njihovo vrednost, so jih pripravljene kupiti in jih vsakodnevno uporabljajo. Zato je krajina razgibana, hiše so različne in vsak košček vasi je slikovit, saj ni opaziti pretirane rabe industrijskih izdelkov. Primer: med dolgo vožnjo po mestih in vaseh nisem videl ene živozelene ali vijolične ali kriččerumene hiše s fasado tipa 'demit'. Vprašal sem se, kaj bi se zgodilo, če bi nekdo recimo zgradil novo hišo, ker pa bi se hotel postaviti pred sosedi in ker mu je izkušeni fasader svetoval barvo nežnega cveta vijolice, bi hiša bodla kot bucika v oko s svojo vpadljivostjo. Mislim, da je ta scenarij nemogoč, saj ima tradicija s preizkušeno estetikom veliko premoč.

Kmetijstvo. Imel sem srečo, da sem nekaj dni preživel na kmetiji mladega para. Najmlajši

iz številne enajstčlanske družine, Michu, je od staršev odkupil zemljo, precej pa je vzel še v najem. Skupaj ima okoli dvajset hektarov površin. Ni veliko, a tudi ni tako malo, če vso to zemljo pametno obdeluješ. Na svojih površinah prideluje zelenjavo – največ zelja, krompirja, ohrovtja, korenja in pora. In kako je s kmetovanjem v deželi tisočerihi sirov? Ni lahko. Michu pravi, da je za starejše kmete težko, saj ne razumejo pravil, se jih ne držijo dosledno in posledično nimajo dovolj zaslužka. Mesečno mora prodati vsaj za 20.000 frankov pridelkov, da lahko preživi. S tem plača delavca iz Slovaške, po potrebi pa še dodatno delovno silo iz Albanije, poravna davke, plača najemnino za zemljo, vzdržuje stroje in skrbi za infrastrukturo, si izplača plačo. Primer: letos je bila odkupna cena krompirja 30 rapov, kar je okoli 22 centov. Teži k minimalni uporabi pesticidov, ki so tudi izjemno dragi, večina njegovih pridelkov pa konča v bližnjih trgovinah vseh velikosti. Se vprašate, kako to, da v bližnjih trgovinah? Švica je konfederacija 26 kantonov, ki delujejo zelo neodvisno. Kmetje so v kantonih združeni v še manjše enote, recimo jim zadruge. In za druga vsako leto priporoči, kaj naj kmetje pridelujejo, če želijo kolikor toliko zagotovljen odkup. Če je letos potreba po izjemnih količinah zelja, je sejati pšenico nesmisel, ker boš imel težave pri prodaji. Poleg tega je za druga kor recimo EU. Dodeljuje subvencije. In če se kmet drži priporočil, da kolobari, da pusti sedem odstotkov zemlje divjim živalim in to zemljo le ureja, npr. zasadi drevje, postavi nanjo kamenje (ne gradbenih odpadkov) in omogoči biotsko raznovrstnost, potem je deležen nižjih davkov in drugih finančnih pomoči. Delno poskrbi tudi za odkup pridelk-

Michu in Mihael pri pripravi pridelka za odkup. Danes pobrano, jutri v trgovini.

Takšno hišo bi na Blokah imela stara mama, v njej pa bi živela sama. Po njeni smrti bi jo porušili in zgradili novo, moderno, živobarvno.

ov, čeprav je za to odgovoren vsak kmet sam zase. Težnja kmetov in odkupovalcev je, da pridelki čim manj potujejo po državi, torej da se prodajo čim bližje mestu pridelave. Hrana je torej sveža, cenejša in okolje je manj obremenjeno. Kako pridelavi hrane strežejo v ZDA, neredko tudi pri nas, pogledajte v filmu Hrana, d. d. (Food, Inc.), kjer kos mesa prepotuje tisoče kilometrov, preden se znajde na vašem krožniku.

Torej raj? Hja, kakor se vzame. Kar se tiče urejenosti, reda, možnosti ... sistem krasno deluje. Ljudje nekako nimajo velikih eksistencialnih težav: kje bom živel, kaj bom kuhal, moj otrok ne more v šolo v naravi, ker je predrago in podobno. Minimalna osnovna mesečna plača je 3500 frankov, okoli 2500 evrov (v Sloveniji neto okoli 534 evrov), vsaj toliko bi torej zaslužil vsak v Novolitu. Učitelj začetnik v osnovni šoli zasluži nekje okoli 4400 frankov. Sliši se kar lepo in tudi je, tudi ko odšteješ vse osnovne mesečne izdatke (500 frankov zavarovanja, 1000 za najemnino itd.). Javne službe so izjemno učinkovite, birokracija je okrnjena. Javni prevoz deluje. Do vsake vasi je zagotovljen javni prevoz z vsaj štirimi povezavami dnevno do večjega kraja ali železniške postaje. Vlak je hiter in učinkovit. Pri zdravniku se ne čaka pretirano, če plačaš, te vzamejo takoj. Zdravljenje ni poceni. Če si v službi, si tam največkrat od jutra do večera, vmes imaš uro ali dve pavze za kosilo. Tako je tudi v šoli. Otroci so med kosilom doma, torej jih mora doma nekdo počakati, kar pomeni, da mame iz praktičnih razlogov velikokrat niso zaposlene oz. delajo s skrajšanim delovnim časom. Zanimivo je, da se lahko odločiš, ali boš delal z 20-, 30-, 50-, 100-odstotnim delovnim časom. Možnosti in variacij je ogromno – kakor komu ustreza, vse naj bi bilo po meri človeka. Po vsem napisanem bi lahko sklepali, da Švica je raj. Pričakoval bi, da ljudje pokajo od veselja, saj je za človeka res lepo poskrbljeno. Država je varna, kriminala skoraj ni, javne službe so v

dobro državljanov, blagostanje nadpovprečno ... A dejstvo je, da je človek brez težav mrtvec, zato se vedno kaj najde, da si lahko nezadovoljen. Če niso vzrok korupcija, brezposelnost, politika, stanovanjska problematika, zdravstvo, pa nastopijo težave s partnerjem, nimaš časa za pet dolgih potovanj na leto, nastopi klasična povzročiteljica težav – tašča in tako dalje. Če strnem vse napisano in dodam modrost svoje stare mame, ki pravi, da si v življenju ne delajmo težav, ker jih je že tako zadosti, lahko rečem, da je raj tam, kjer si ga narediš in kakor si ga narediš. Tudi Bloke bi lahko bile raj.

Miha Knavs

Skodle niso le muzejska kritina. Lahko so ena od možnosti za vašo hišo.

1. del

Prehrana dojenčka

Začetek novega leta vedno prinaša neko novo pričakovanje, nove sklepe in odločitve, ki jih želimo uresničiti. Tudi rojstvo otroka prinese v družino spoznanje, da življenje ne bo nikoli več tako, kot je bilo.

Rojstvo otroka je verjetno za vsako žensko eden najpomembnejših dogodkov v življenju. Dojenček ima naravno sposobnost, da s svojo ljubkostjo, če je treba pa tudi s predirljivim jokom dobi tisto, kar v določenem trenutku najbolj potrebuje. To pa je najpogostejše toplo materino naročje, v katerem se počuti varnega in kjer je na dosegu ust najboljša možna hrana in pijača.

Dojenje

Dojenje je naravno nadaljevanje procesa, ki se je začel s spočetjem ter nadaljeval z nosečnostjo in porodom. Če začnete dojit novorojenčka takoj po porodu, se med nosečnostjo vzpostavi ravnovesje hormonov dlje časa ohrani, kar zelo ugodno vpliva na vaše splošno počutje. Poleg tega se maternica pod vplivom hormona oksitocina, ki se izloča ob otrokovi stimulaciji bradavic intenzivneje krči in se tako hitreje povrne v prvotno velikost. Zmanjša se tudi verjetnost hudih poporodnih krvavitev. Mnoge matere se po porodu srečujejo tudi s presežkom kilogramov in ravno dojenje vam lahko pomaga, da lažje dosežete telesno težo, ki ste jo imele pred porodom.

Dojenje je ljubeč odnos med vami in otrokom, ki obema nudi številne telesne dotike. Le-ti so za otrokov psihični razvoj ravno toliko pomembni, kot je na primer za otrokov telesni razvoj pomembna ustrezna prehrana. Med hranjenjem otroka lahko počivate, saj vam ni treba tekati po stekleničke, jih greti ali ohlajati, jih pomivati, skrbeti za nabavo nadomestkov vašega mleka, ampak enostavno stisnete lačnega ali sitnega dojenčka k sebi. Na tak način je tudi nočno hranjenje enostavnejše in manj zmoti nočni mir dojenčka, vas in ostalih družinskih članov. Dojenje omogoča, da se družina tudi lažje odpravi na izlet ali dopust, saj skrbi o tem, ali ste vzeli s seboj dovolj mleka v prahu, kje boste segreli mleko in pomili stekleničko ob dojenju odpadejo. V času finančne

krize pa ne smete zanemariti dejstva, da je materino mleko poleg vseh drugih prednosti tudi zastoj. Matere, ki dojijo, so pogosto zaradi tega tudi bolj samozavestne. Ponosne so na svoje telo, ki pripravlja in nudi dojenčku idealno hrano.

Praktični nasveti za uspešno dojenje

Vaše mleko dojenčku v prvih šestih mesecih povsem zadošča za normalno rast in razvoj. Z dojenjem začnite čim prej po porodu in prve dni dojite čim pogosteje. S tem boste vzpodbudile mlečne žleze, da bodo tvorile več mleka. Žal začetek dojenja skoraj vedno spremljajo ragade na bradavici, kar povzroči boleče dojenje. V tem primeru je pač treba malo stisniti zobe in si reči: »Saj bo minilo.« Vsak začetek je hud. Za olajšanje nekoliko pomaga tudi mazilo za ragade, lahko pa si mleko na prizadeti strani tudi izbrizgate.

Število obrokov prilagajajte otrokovim potrebam, ki so povsem individualne. Le redkokateri dojenček posnema priporočila, podana v različnih priročnikih. Novorojenčka naj bi tako hranili na tri ure, vendar če lepo pridobiva na masi, ga ne budimo, ampak pustimo, da se sam prebudi. Za dojenje si vzemite čas in ne obupajte takoj, ko se pokažejo prve težave. Vedite, da količina mleka ni prav nič odvisna od velikosti vaših dojk. Če se vam zdi, da nimate dovolj mleka, dojenja ne smete kar takoj opustiti. Zaupajte vase, posvetujte se s patronažno med. sestro ali pa pokličite v otroški dispanzer.

Lahko pa imate mleka preveč. V tem primeru

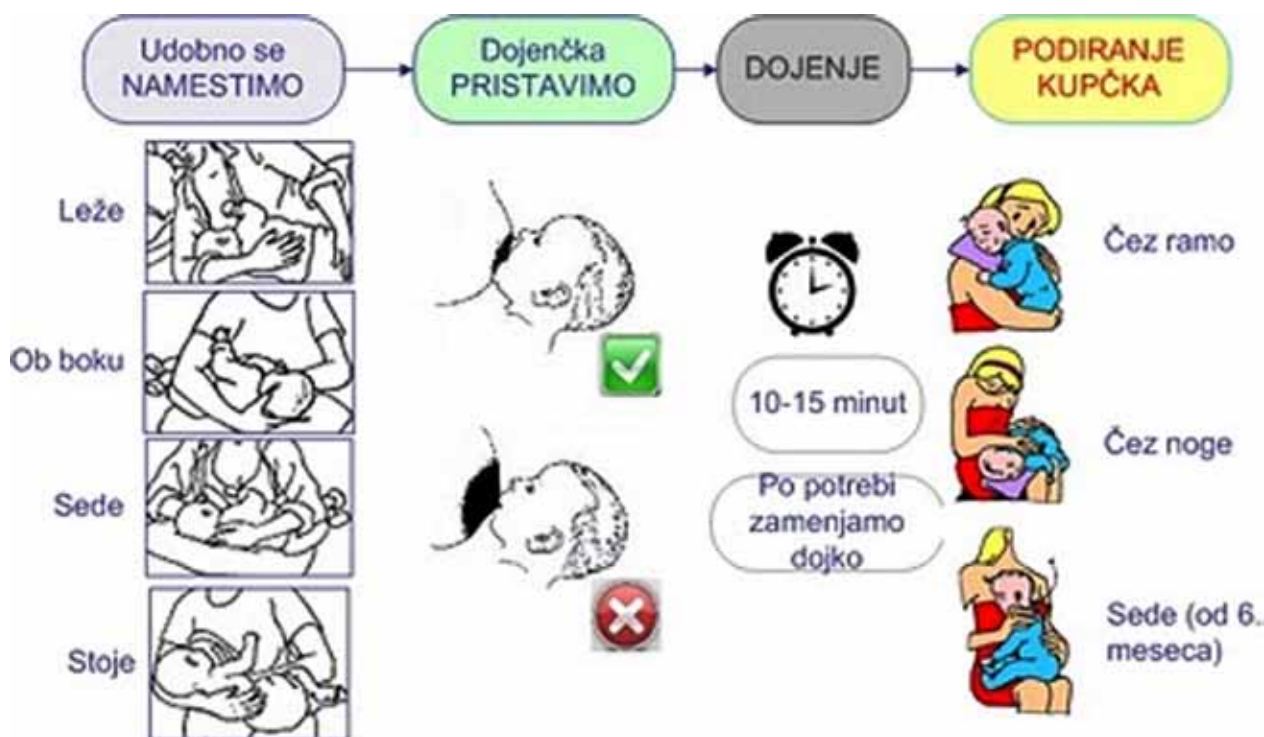
je potrebno ostanek izbrizgati. Lahko ga spravite v hladilnik in se ga uporabi v času vaše morebitne odsotnosti. Če se pojavijo majhne boleče zatrdline v dojki, se večkrat dnevno tuširajte s čim toplejšo vodo, dojko masirajte in čim pogosteje dojite. Kadar pa se na dojki pojavi rdeča in na pritisk zelo boleča otrdlina, se slabo počutite in imate visoko vročino, morate k zdravniku. Govorimo o vneti dojki oziroma mastitisu.

Dojenje bo uspešno, če si boste za to opravilo vzele dovolj časa, se izogibale stresu ter fizičnim in psihičnim obremenitvam. Ne obremenjujte se z nepotrebniimi hišnimi opravili, sprejmite pomoč moža in sorodnikov. Prehrana naj bo kakovostna in pijte veliko tekočine. Odstavljanje od prsi mora biti postopno. Nazadnje opustite dojenje pred spanjem, saj dojenčka to ne le nahrani, ampak tudi umiri in uspava. Najlažje zaključite dojenje okoli starosti enega leta.

Slika prikazuje položaje dojenja, pristavljanje dojenčka, čas dojenja in načine podiranja kupčka.

Dobro materinstvo pomeni, da dojenčku dovolimo, da je dojenček, da sprejmemo, da so njegove želje njegove resnične potrebe. Pomeni, da ga pestujemo, kadar je preveč sit za dojenje, a še ni pripravljen zaspati. Pomeni, da znamo prepoznati, da ima vsak otrok nepotešljivo potrebo po tem, da je ljubljen, pa kakršen koli že je. Materinstvo ni nekaj, česar se naučimo iz knjig. Lahko vam sicer na primer povem, da je večini dojenčkov všeč to in to, toda vašemu novorojenčku bo morda bolj všeč nekaj čisto drugega. Toda to lahko ugotovite le ve. Prisluhnite mu in bodite pozorne na njegove potrebe.

Dipl. med. sestra
Sonja Kraševac

Vreme za zimo in pomlad 2010/11

Ob zadnjih hudih vremenskih pojavih se človek ponovno zave svoje krhkosti in nemoči pred velikimi klimatskimi spremembami, ko nam narava kaže svoj prav. Poplave v letošnji jeseni so nam to lepo pokazale. Take ujme je bilo pričakovati, vendar nanje nismo bili pripravljeni. Smo storili potrebne ukrepe za to, da bi se tudi ob taki hudi uri ne spraševali, kdaj smo zamudili priložnost za ustrezne priprave, ki bodo ublažile najhujše?

Kaj o katastrofah pravijo ljudske modrosti. Nič. Od vseh vremenskih pojavov si izbrano ljudsko govornico vsi »ljudski vremenarji« želiyo le ugodnega vremena, ki bo porok za dobro letino in s tem kruh, želiyo dobro zdravje, prijetno počutje in lep praznik.

Zima se bo začela s snegom in mrazom, kar je tudi prav. Vendar ni izključena kakšna kaplja dežja. Malo se bo izboljšalo okrog Lucije (13. 12.) in ostalo lepo še nekaj dni. Potem pa se bo spet poslabšalo okoli ščipa (21. 12.), ko se bosta menjavala sneg, mraz, kakšen dan, tam okrog štefanovega (26. 12.) pa tudi – dež. Božič bo mrzel in v ivju. Tak bo tudi konec leta, le da bo zapihal močan veter in se menjaval z burjo. Viharno bo in nasedlo bo kar precej snega.

Zima se bo z mrazom in močnimi vetrovi kazala tudi v januarju. Tako bo tja do sredine meseca, do ščipa, ko se bo za nekaj dni zvedrilo. Konec meseca pa spet kaže na sneg ali dež. **Za svečnico bo močno snežilo in viharo bo.** Tudi mraz bo še hud. Okrog ščipa se bo vreme izboljšalo. Konec meseca pa bo spet zelo mrzlo, vendar suho vreme.

Prvi teden v marcu pa kaže na lepo vreme. Tako se bo držalo skoraj do konca meseca, do ščipa, ko se bo zima spet vrnila s snegom, dežjem, plundro in vetrom.

V aprilu se bo v začetku izboljšalo, vendar že ob prvem kraju tako poslabšalo, da lahko spet pričakujemo sneg in mrzel veter. **Hladno in mrzlo vreme s pogostim dežjem se bo vlekle vse do**

velike noči (24. 4.) in še kakšen dan čez. Plašče bomo slekli šele konec aprila.

Tudi prve dni maja se nam obeta spremenljivo vreme. Nič toplo še ne bo. Šele po treh ledenih možeh in »uscani« Zofki se bo, skoraj čez noč, močno segrelo.

PODROBNA NAPOVED PO LUN- INIH MENAH

● **Zadnji krajec** nastopi 28. decembra ob 5.19. uri v znamenju Tehtnice.

Vreme. Obeta nam dež, sneg in viharo vreme.

Ljudska takole pove za to priliko: »Dež na štefanje (26. 12.) obeta malo žita prihodnjega leta.« »Če konec grudna veter brije, hudo leto oznanjuje.«

JANUAR 2011

● **Mlaj** nastopi 4. januarja ob 10.03. uri v znamenju Strelca.

Vreme. Mrzlo bo in hladno z močnimi vetrovi.

Ljudske modrosti pravijo takole. »Makarj jasen ali meglen naznanja prav tako jesen. Če na tri kralje jasen dan bo, za dolgo zimo hrani seno.«

● **Prvi krajec** nastopi 12. januarja ob 12.31. uri.

Vreme. Še bo mrzlo in hudo vetrovno vreme.

Ljudske pa o tem času pravijo takole: »Če na Pavla (15. januar) deži, bo letina slaba in huda preti.«

○ **Ščip** nastopi 19. januarja ob 22.21. uri.

Vreme. Obeta se nam lepo prijazno zimsko vreme.

Ljudske modrosti pa takole: »Ko se Fabjan naznanja (20. januar), sok v drevesa že poganja. Kakor na Vincenca bo (22. januar), tako čez leto ostalo bo.«

● **Zadnji krajec** nastopi 26. januarja ob 13.57. uri.

Vreme. Obeta se nam sneg. Čisto mogoče je, da nas preseneti dež, če bo zavel jug.

Za konec januarja ljudske modrosti nimajo posebnih izrekov.

FEBRUAR 2011

● **Mlaj** nastopi 3. februarja ob 3.31.

Vreme. Obeta se nam močno sneženje in viharo vreme.

Ljudske modrosti pa o tem času pravijo takole: »Če se svečnica jasno zdani, zima še dolgo trpi.« Ali pa: »Če je na blaževu (3. februar) oblačno, bo o sv. Juriju (24. april) zelena trava. Če na svečnico sneži, se že vigred oglasi.«

● **Prvi krajec** nastopi 12. februarja ob 8.18. uri.

Vreme. Mrzlo bo in vetrovno.

Ljudske modrosti pa takole: »Rotija (6. februar) nas v kopo snega zavija. Se Polona (9. februar) v soncu odtaja, v mokrem poletju gob preostaja.«

○ **Ščip** nastopi 19. februarja ob 9.36. uri.

Vreme. Spremenljivo bo. Z vetrom se bosta menjavala dež in sneg.

Ljudske modrosti pa o tem času pravijo takole: »Če Petra (22. februar) stol mrazi, zima še dolgo trpi.

Matija pa kot vedno led naredi ali pa razbije.«

● **Zadnji krajec** nastopi 24. februarja ob 24.26. uri

Vreme. Zelo mrzlo bo.

In kaj pravijo ljudske modrosti? »Po Matiji (24. februar) ne gre lisjak čez led domov« in »Če konec svečana burja pometa, se dobra letina obeta.«

MAREC 2011

● **Mlaj** nastopi 4. marca ob 21.46. uri.

Vreme. Lepo bo in tudi toplo.

Ljudske pa: »Pust zjutraj oblačen, kmet ajde jeseni bo lačen.« In »če mučence (10. marec) mrazi, zmrzujejo še štirideset dni.«

● **Prvi krajec** nastopi 12. marca ob 24.45 uri.

Vreme. Mrzlo bo. Če bo potegnil jug, pa bomo že čutili utrip pomladnih sap.

Ljudske pravijo tole: »Če breskve pred Gregorjem (12. marec) cveto, trije eno pojedjo.« In »Jedr (17. marec) lepa, dobro letino obeta.«

○ **Ščip** nastopi 19. marca ob 19.10. uri.

Vreme. Obeta se nam spremenljivo, pretežno deževno in težko južno vreme.

Ljudske modrosti opisujejo ta čas takole: »Kakor na jožefovo (19. marec) vreme bo, do Matevža (21. 9.) bo tako.«

● **Zadnji krajec** nastopi 26. marca ob 13.07. uri.

Vreme. Spremenljivo bo. Spet nas bo presenetil sneg. Tudi dež je mogoč. Pazimo na možnost poplav.

Dušan Kaplan

BLOŠKI TEKI 2011

SPORTNO DRUŠTVO
BLOKE
NOVA VAS

6. FEBRUAR 2011
START OB 11. uri v NOVI VASI

Informacije: www.bloskiteki.com

V spomin

Tonetu Rudolfu

Za ljudi je začetek jeseni čas, ko se s skromno svečko spominjamo svojih prednikov, ki so nam tlakovali pot v naše življenje. Nismo pa si mislili, da bo letošnja jesen odgnala od nas vsa ta razmišljanja s kruto resnico in spoznanjem, da je v tej mirni jeseni od nas odšel tudi on, Tone Rudolf, po domače Jožlov Tone. Od njega smo se poslovili z vsemi gasilskimi častmi v međimurskem Čakovcu, 8. novembra 2010.

Čeprav smo vedeli za njegovo težko in zahrbtno bolezen, nismo želeli verjeti, da ta lahko premaga tudi človeka, ki premore toliko življenjske energije in volje, kot jo je on.

Ko je 5. oktobra 1945 Tone zagledal luč sveta, je kmečka zibelka že zibala brata Lojzeta in sestro Anico. Vojna vihra je

v družino Rudolf zarezala z globoko rano, saj so ostali brez očeta in življenje živeli z nadvse skrbno mamo Angelo. Kot mlad deček je mladost preživel v Velikih Blokah. Izučil se je za trgovca in služboval pri trgovskem podjetju Nanos in kasneje Grameks ter v Novolitu, od koder je odšel tudi v pokoj. V naše gasilske vrste je

stopil v marcu leta 1962. Že takoj po prihodu v društvo se je pokazal kot zelo aktiven fant, poln načrtov in idej. Kot mladinec se je udeležil številnih tekmovanj in ostalih aktivnosti. S svojo zagnanostjo je postal vodja mladine in kasneje ženske ekipe. Bil je tajnik PGD Velike Bloke od leta 1972 pa do leta 1988, član UO vse od leta 1963, od leta 1988 pa do leta 2008 tudi podpredsednik društva. Vse to je v naših gasilskih vrstah zapisano z zlatimi črkami.

Svojo neuklonljivo energijo in veselost je Tone kazal tudi v drugih organizacijah, kot so: delo pri Rdečem križu, pel je v pevskem zboru, trudil se je v cerkvenih aktivnostih. S čutom za socialno pravičnost je bil prisoten v vseh humanitarnih organizacijah. Seveda pa ne moremo mimo dolžnosti, ki jo je opravljal v cerkniški gasilski zvezi. Za svoje nesebično delo in aktivnost je Tone prejel številna priznanja in odlikovanja GZ kakor tudi plaketo gasilskega veterana. Ob odprtju gasilskega doma leta 1980 je dobil

javno zahvalo društva in prejel posebno priznanje »vzoren gasilec«.

V obdobju mladosti je našel svojo življenjsko sopotnico Marijo, ki mu je vse do konca tesno stala ob strani in mu v času bolezni lajšala bolečine.

Bloke in Bločani ga bomo pogrešali. Težko nam je, ko nenehno izgublamo svoje najboljše gasilske prijatelje. O Tonetovi življenjski poti bi lahko pisali še veliko stvari, koliko poslovnih in drugih govorov je napisal na Blokah in opravil še veliko drugih dobrih del. Dovolj bo, če rečemo, bil je dober človek in pokončen mož.

Od Toneta smo se poslovili v imenu PGD Velike Bloke, Občine Bloke, bloških pevcev, Društva upokojencev, Rdečega križa, skratka vseh, ki ga bodo pogrešali in so ga imeli radi. Kljub temu pa naj veljajo njegove besede ...

in enkrat snidemo se vsi ...

Miroslav Doles

V spomin lovskemu in gasilskemu tovarišu

Ivanu Ponikvarju

»Dolgost življenja našega je kratka, kaj znancev že zasula je lopata, odprta dan in noč so groba vrata, al dneva ne pove nobena pratka.«

Tako zvenijo Prešernovi stih Memento mori.

Tudi vest o Ivanovi smrti je prišla med nas nenadoma in se boleče zadržala v naša srca. Bitka, ki jo je bil z boleznijo, z zdravniki in družino je s smrtjo izgubljena.

Po domače Županov Ivan, se je rodil 10. junija 1937 na Slemenu na Blokah. Otroštvo je preživel doma. Med vojno je zgubil očeta. Mati Marija mu je kot najstarejšemu otroku zaupala nalogo mladega gospodarja.

Osnovnošolsko znanje je začel nabirati v šoli pri Sveti Trojici.

Po končani osnovni šoli je ostal na kmetiji, saj je bil v veliko podporo materi. Še zelo mlad je odšel k vojakom. Po vrnitvi je zapustil domačo vas, si ustvaril družino in se izšolal za miličnika v Tacnu. Služboval je v Ljubljani in si z družino izgradil hišo. Kasneje se je zaposlil pri Petrolu, kjer je ostal kot poslovodja vse do upokojitve 1993.

Leta 1971 je sklenil nov zakon in se z družino in ženo Fanči leta 1974 vrnil na Sleme. Z vso vnemo so si prizadevali obnoviti celotno kmetijo, kar jim je tudi uspelo. Kmalu po vrnitvi, leta 1977, se je vključil v LD Grahovo. Pred tem pa je bil v LD Šentlambert. Čeprav mu je delo v službi in na kmetiji vzelo veliko časa, je še vedno našel prosti čas za sprostitev – lov, ker je bil znan kot velik ljubitelj narave.

Velik prispevek je dal pri gradnji lovskega doma v Grahovem in na Slivnici, vzdrževal je lovski revir in se udeleževal skupnih lovov in drugih akcij, ki jih je organizirala LD Grahovo. Mladim lovcem je bil mentor in vzor. Za zasluge v lovstvu je bil večkrat pohvaljen in odlikovan. Dobil je priznanje za lovske zasluge II. stopnje.

Ivan je bila aktiven tudi na drugih področjih. Več let je bil poveljnik CZ v takratni krajevni skupnosti Nova vas Bloke, leta 1983 je postal član PGD Velike Bloke kot podporni in ak-

tivni član in pomagal pri akcijah, ki jih je izvajalo PGD Velike Bloke. Za nesebično in humano delo je prejel več priznanj, med drugimi društveno priznanje »Vzoren gasilec«. Še posebej je bil ponosen julija 2010 ob 80-letnici PGD Velike Bloke, kjer je prejel posebno priznanje GZ.

Ivanova ljubezen do narave in življenja v njej mu je dajala novih moči. Ni ga več, radi smo ga imeli. Ostal bo svetel spomin na prijatelja in tovariša. Pogrešali ga bomo vsi, še posebno pa njegovi najbližji: žena Fanči, hčerki Sabina in Karmen, sinova Miloš in Sandi ter sestre Micka in Majda z družinami.

Na trojiškem pokopališču je njegovo zadnje domovanje. Naj mu vetrovi s Slivnice in bloška burja prinašajo melodije miru in spokoja.

Ivan, hvala za vse, kar si dobrega storil ljudem in naravi.

**Miroslav Doles, PGD Vel. Bloke
in Janez Otoničar, LD Grahovo**

*Pridite k meni vsi,
ki se trudite in
ste oteženi in
jaz vas bom poživil.
MT 11,28*

Zahvala

Zapustila naju je draga mama

Stanislava Klančar
(Srnelova) z Velikega Vrha

Zahvaljujemo se sosedom, ki so nama bili v pomoč v najtežjih dneh, tistim, ki ste mamo obiskali v Domu starejših občanov v Cerknici ter jo razveselili in g. Lojzetu Hostniku za pogrebni obred.

Pogrešava jo

Tone in Milan

*Kogar imamo radi, ne umre,
samo daleč, daleč je ...*

Zahvala

Z neizmerno voljo in močjo je več let premagoval hudo bolezen in v 67. letu starosti doživel in večno zaspal

Karel Bačnik
(Boštjanov Drago) iz Nove vasi.

Iskreno se zahvaljujem vsem, ki ste ga obiskovali in mu kakorkoli pomagali. Posebna zahvala sestrični Verenki, Kramparjevi družini, Mestkovim, prijatelju Samidi in vsem, ki ste ga razumeli in mu stali ob strani.

Zahvaljujem se vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, darovali cvetje in sveče: hvala g. župniku, GD Nova vas, g. Govedniku za poslovilni govor, sodelavcem Novolita in pogrebni službi Ave.

Sestra Mari z družino

*Ugasnila je luč življenja,
se prižgala luč spomina,
ko ostaja v srcu tiha,
skrita bolečina.*

Zahvala

Poslovil se je

Stanislav Žnidaršič
s Strmce (1929–2010).

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za pisna in ustna sožalja, podarjeno cvetje in sveče.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti. Hvala župnikoma Lojzetu Hostniku in Branetu Zadniku za poslovilni obred.

Vsi njegovi

*Hodil sem po sončnih tratih,
vprašal ptičke, kje si ti.
Pa so mi zažvrgolele
in so rekle, da te ni ...*

*Vprašal križ sem nad gomilo,
naj pove mi, kje si ti.
Križ mi gori je pokazal –
šla je v dom nad zvezdami ...*

Emil Gabrovšek

Zahvala

Ob smrti mame, babice in prababice

Marije Nared
z Velikega Vrha

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, vaščanom, prijateljem in znancem za vso pomoč ter podporo, za darovane sveče in svete maše.

Hvala tudi gospodu župniku Lojzetu Hostniku in vsem, ki ste našo mamo pospremili na zadnjo pot.

Domači

Zahvala

Po hudi bolezni je umrla

Nežka Tanjšek

rojena Doles, iz Raven na Blokah.

Hvala vsem, ki ste si vzeli čas in ji v najtežjih trenutkih stali ob strani.

Mož Ivan

Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
le daleč je ...

Zahvala

Ob prezgodnjem slovesu našega

Ivana Ponikvarja

s Slemena na Blokah

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja, za darovano cvetje in sveče ter za številno udeležbo na pogrebu.

Iskrena hvala lovcem Lovske družine Grahovo, gasilcem Velikih Blok in govornikoma g. Mirku Dolesu in g. Janezu Otoničarju za ganljive poslovilne besede, DU Nova vas, dr. Slavi Usenik ter zdravstvenemu osebju zdravstvenega doma Nova vas in Cerknica.

Zahvala pogrebniemu podjetju Ave, ga. Mileni Oražem za neizmer-no pomoč, sosedom Jožici in Ivanu Škrlju, Aleksandru Modicu st. ter vsem, ki ste nam pomagali v težkih trenutkih slovesa.

Žalujoci: žena Fanči, sinova Miloš in Sandi, hčerki Karmen in Sabina ter sestri Micka in Majda z družinami

Letošnja jesen – mokra in oblačna

Tisti, ki so tudi letos pričakovali, da bo ta jesen kot že večkrat v zadnjih letih topla in da bomo imeli »indijansko« ali kot tudi pravimo »babje poletje«, so bili morda razočarani. V vseh treh jesenskih mesecih je prevladovalo oblačno in deževno vreme z nič kaj toplimi dnevi, v drugi polovici oktobra pa smo dobili tudi prvi sneg.

V septembru je bilo še dokaj toplo, vendar so bile temperature nad 20 °C precej redke. Večkrat je deževalo, 18. in 19. septembra kar 48 ur skupaj. Po Sloveniji so bile takrat poplave. Na Blokah tokrat nismo imeli težav, saj je voda

hitro odtekla v nižje predele sosednjih občin. V teh dveh dneh je padlo 214 l/m², kar je za dvodnevno količino največ, odkar opazujemo vreme v Novi vasi. Tudi mesečna količina padavin je bila rekordna, padlo je 347 l/m², dosedaj je imel rekord september 1973 s 318-imi l/m². Še zmeraj pa absolutni mesečni rekord nosi oktober 1992, ko je višina padavin znašala kar 476 l/m². To je skoraj višina padavin v treh mesecih.

V letošnjem oktobru, čeprav je deževalo skoraj vsak drugi dan, je bila višina padavin bila le 108 l/m², kar je slaba četrtina v primerjavi z oktobrom 1992. Smo pa 26.

oktobra za dva dni dobili prvo letošnjo 9 cm debelo snežno odejo.

Novembra je bilo veliko oblačnosti, sonce je sijalo komaj 45 ur. Tudi v tem mesecu je deževalo vsak drugi dan, proti koncu meseca pa tudi snežilo.

Snega je zapadlo 60 cm in nekateri so menili, da je to zgodaj in velika količina. Naj povem, da taka višina snega v novembru za Bloke ni nobena redkost. Leta 1966 in 1979 je v novembru maksimalna višina snežne odeje znašala celo 85 cm, od leta 1961 – od takrat obstajajo uradni podatki – pa je bil november na Blokah samo osemkrat brez snega.

Kakšna pa bo zima? Če pogledamo stare napovedi, povezane s posameznimi datumi, ko praznuje kakšen svetnik, skoraj vse napovedujejo hudo zimo. Če omenim samo vreme na letošnje martinovo. Letos je bil ta dan sončen. Stara pregovora pa pravita: »Sonce na Martina, pred vrati huda zima« in »Martin sonce ima, huda zima rada prikreva.«

Tako! Zdaj, ko vemo, kakšna bo zima, jo bomo lažje pričakovali in uživali ob jutranji telovadbi z lopato.

France Škrabec

Foto: Tomo Beroš

Lasje so pomemben del naše zunanjosti

Velikokrat v teh dneh mi stranke potožijo: »Tako mi lasje izpadajo, da se ne upam niti počesat.« Normalno z lasišča vsak dan izpade 100 do 150 las, to je navadno neopazno, razen med umivanjem in česanjem las. Vsak lasni mešiček na lasišču prehaja skozi tri faze rasti. Stalno na lasišču aktivno raste približno 85 % las (od 2 do 6 let). Nato sledi katagena ali prehodna faza. Sledi faza mirovanja, traja okrog 3 mesece, konča se, ko las izpade. Kadar je v tej fazi okrog 10–15 % lasnih mešičkov, takrat opazimo izpadanje in nas skrbi, kar pa ni potrebno. Nevarno je, kadar opazimo krožno izpadanje las, ko lasten imunski odziv napade lasne mešičke, takrat je najbolje obiskati dermatologa. Poznamo genetsko izpadanje, kar je pogost pojav tudi pri ženskah, vendar se nikoli ne konča s popolno plešavostjo kot pri moških. Obstajajo zdravila in nega, ki upočasni proces redčenja las, vendar deluje-

jo le tako dolgo, dokler jih uporabljamo in le na še živih lasnih mešičkih. Negovalni pripravki in frizerski postopki genetskega izpadanja nikakor ne poslabšujejo, zato jih ni potrebno omejevali. Poznamo tudi vrsto izpadanja las, kjer je porušeno razmerje med aktivnimi in neaktivnimi lasnimi mešički, kar se kaže z redčenjem las. Vzrokov je veliko; huda okužba, stres, hujša poškodba, močno hitro hujšanje, obsežna operacija, hujša bolezen, uživanje mamil. To je običajno začasna oblika izpadanja las, ko odpravimo vzrok, lasje ponovno pričnejo rasti, kar pa se seveda ne pozna po enem mesecu, saj se mora v celem telesu »vzpostaviti red«.

V frizerskem salonu Jožica smo vam za prehod v novo leto pripravili celo paleto novosti. Barva, vredna zaupanja, v njej je patentirani Nutri-Care Complex, ki ojača notranjo in zunan-

jo strukturo las. P-Lipidi EFA negovalna sestavina, ki se uporablja pri pripravi kozmetičnih izdelkov, izboljša razčesavanje in obstojnost barve.

Novost pri nas so 10-minutne barve, ki zagotavljajo 100 % prekrivanje sivih las v 12 niansah! Ko boste imeli premalo časa, zahtevajte te barve, ki vam jih po nanosu v 10 minutah speremo z las in oblikujemo frizuro. Ta novost je idealna tudi za moške. V našem salonu lahko kupite odlične izdelke za nego in utrjevanje las, vse profesionalno – plačlaš vsebino, ne embalaže in reklame.

Vesel božič in srečno novo leto 2011 vam želi frizerski salon Jožica (041-552-059).

Jožica Mihelič

Storitve VEM na Blokah

VEM je akronim za projekt »vse na enem mestu« in sporoča, da lahko posameznik opravi kar največ storitev na eni točki. Tako mu ni potrebno skakati iz urada do urada (AJPES, DURS, ZZZS). JAPTI (Javna agencija RS za podjetništvo in tuje investicije) zagotavlja izvajanje celovitih podpornih storitev v okviru vsotopnih točk VEM za podjetniško naravnane ciljne skupine na območju RS. Taka točka se za območje Notranjsko-kraške regije nahaja v Cerknici, kar pomeni, da lahko poleg izvajanja postopkov registracije s. p. ali enostavne

d. o. o., prejmete tudi celovite podporne storitve, kot so svetovanje in mentorstvo pri ustanavljanju podjetja ali v kasnejših fazah poslovanja, informiranje in obveščanje o aktualnih dogodkih in razpisih, pomoč pri iskanju finančnih virov, reševanje kompleksnejših vprašanj ipd. Projekt je podprlo tudi pet občin v našem območju, s čimer zagotavljajo razvoj podeželja. In kako to izgleda v praksi? Vse storitve so brezplačne. Mnoge koristijo tudi občani Blok. Največ je osebnih svetovanj, kot na primer kakšna organizacijska obli-

ka je najbolj primerna glede na obseg poslovanja – s. p. ali d. o. o., kakšni so pogoji in kako odprem dopolnilno dejavnost, kako kmetija vpelje FADN – metodo ali s področja pridobivanja finančnih virov za poslovanje, kot so najrazličnejše subvencije in ugodni krediti. Imamo pregled nad različnimi nacionalnimi kot EU razpisi, te informacije tudi pošiljamo v okviru Mojega spletnega priročnika (MSP), na katerega se lahko naročite. Organiziramo tudi delavnice, za katere pa si želimo, da bi bile v prihodnosti bolj obiskane. Kar

nekaj jih je bilo izvedenih nad knjižnico na Blokah. Gre torej za sklop storitev, kjer pridobite najrazličnejše informacije, uporabne nasvete, ste deležni svetovanja ali ustanovite lastno podjetje – prav zares na enem mestu. Najdete nas na lokaciji VEM-točke, Tabor 5b v Cerknici, na tel. št. 031-408-754 (Tomaž Stojanovič) in 031-578-418 (Tina Mahne) ali pa obiščite spletno stran www.nec-cerknica.si.

Lili Mahne

DUBCOV KONJIČEK

PRI TELOVADBI

V tej številki ste lahko prebrali nekaj iz zgodovine bloške telovadbe. Tam je med drugim omenjen ravnatelj šole France Čebihin, športnik z dušo in telesom. Ob vsaki priliki je govoril o koristnosti telovadbe, pa naj bo to v gostilni, na roditeljskih ali drugih sestankih, vedno je svoje govorance zaključil s to temo, »magari« je bil ta sestanek sklican npr. v zvezi s pridelavo semenskega krompirja.

Mladina je kar v velikem številu hodila k telovadnim vajam, saj takrat ni bilo televizije, interneta it'd. Tudi denarja ni bilo, da bi posedali v gostilni, pri telovadbi pa je bila vedno pisana družina.

Včasih se je od Fare do središča Nove vasi hodilo za vrtovi. »Po zavrtah,« smo rekli. Tudi Čebihin je največkrat uporabljal to bližnjico. Nekoč je tu naletel na Dubčega očeta iz Nove vasi, ko se je »matral«, da bi polno »kareto« sveže nakošene trave potegnil preko grape za vrtovi.

Pomagal mu je »kareto« spraviti čez grapo in pri tem pripomnil: »Ja, ata! Kje imate pa konjička?«

»Pa h telovadbi je šu,« je odvrnil Dubec, ki nikdar nikomur ni ostal nič dolžan.

KOŽE ZA DENAR

Zdaj je čas kolin. Včasih je zadružna mesnica odkupovala svinjske kože. Dobljen denar za kožo je zadoščal za plačilo klovca in za kritje drugih stroškov v zvezi s kolinami.

Tudi pri Petrasovih so klali, prašiča odrli in domačega Ivančka poslali v zadrugo, da kožo odda in gre v pisarno po denar h Kaplanovemu stricu.

Ivanček je Kaplanu poznal, saj je bil Petrasov sosed. Korajžno je prišel z odkupnim listkom v roki v pisarno in blagajnik Kaplan ga je vprašal: »Kaj bi rad, Ivanček?«

Ivanček ni pričakoval toliko ljudi v pisarni in je nekoliko zmedeno odgovoril: »Sem pršu, če mi daste kožo za dnar.«

»Ga pa naj dnarja za mojo kožo,« se je nasmejal Kaplan in Ivančku med splošnim smehom dal denar za svinjsko kožo.

*Srečne praznike vam voščim
z željo, da vse te sodobne re-
forme ne bi z nas še kože
potegnile, vaš Obloški Tonček*

RAZLIČNI ODZIVI NA NAMIGOVANJE

Poklicala sem prijatelja, ki ima pod kapo same vesele in kup šal ter mu rekla: »Če na ta dan vsaj toliko posije sonce, da se konja osedla, si lahko še vsaka lena baba v predpasniku prinese nastilj za zimo.« Prijatelj na to: »No, potem pa kar!« Povedala sem prijateljici, kaj pravi pregovor in odgovorila je navdušeno: »Potem imamo pa še čas!« Neka druga pa mi je ob tem pregovoru prekinila zvezo in izklopila telefon. Če mački stopiš na rep ...

OUT OF DATE

Moj računalnik dela tako počasi, da med vsako operacijo lahko zmolim litanije vseh svetnikov; spet pa ne tako počasen, da bi med vsakim svetnikom dodala še rožni venec.

Preveč je zmrzali, da bi se smejali. Brž pa, ko bodo v zraku mušice in bodo zažvižgale v zraku lastovke, tedaj bomo peli o naši lepi Sloveniji in se smejali ob pomladnem cvetju ...

Marica Marolt

Gromozanski roj

Dragica Zahirovč nam je poslala fotografije velikanskega roja čebel. Za roj je poskrbel Dušan Rot, z Benet, ki je sicer pri čebelarskem društvu tudi njen mentor.

Bloški korak — glasilo občine Bloke

Glavni in odgovorni urednik: Stane Korenjak | Uredniški odbor: France Škrabec, Milena Mišič, Rado Ponikvar, Tone Urbas, Boris Marolt, Stanislav Jakopin | Lektoriranje: Jerneja Kovšca | Oblikovanje, računalniška grafika in prelom: BOL32 | Tisk: Schwarz Ljubljana | Izdaja: Občina Bloke | Naklada: 1250 izvodov | Glasilo je brezplačno za vsa gospodinjstva v občini; za naročnike v domovini je predlagan prostovoljni letni prispevek 8 €, za naročnike v tujini 16 €. | Prispevek za glasilo nakažete na račun Občine Bloke: 01350-0100002737 | Naslov uredništva: Občina Bloke, Bloški korak, Nova vas 4a, 1385 Nova vas; bloski.korak@bloke.si

PRODAM

2-SOBNO STANOVANJE

VELIKE BLOKE | Cena: 56.000 € | Tel.: 040/529-031

Stanovanje, 70m², prenovljeno l. 2010, velik balkon, ima novo vodovodno, električno ter centralno napeljavo, nova okna in vrata. Lastno ogrevanje. Kletna prostora 30m². Prazno in brez talnih oblog.

Vesel božič in srečno novo leto 2011
vam želi

Žličarstvo

Branko in Marta Hribar s.p.
Runarsko 18
Tel. 041 472 860

Želimo vam vesel in srečen božič ter veliko radosti in brezskrbnosti v novem letu 2011!

DeMiRa d.o.o.

Storitve z lahko in težko
gradbeno mehanizacijo,
kipperski prevozi

Ravne na Blokah 7a
1385 Nova vas
Tel./fax: 01 709 81 16

Srečno 2011

Kolektiv Novolita

>>> CELOVITE REŠITVE NA PODROČJU TOPLOTNE IN ZVOČNE IZOLACIJE

TELEFON +386 1 7050 300
TELEFAXS +386 1 7050 330
E-MAIL: INFO@NOVOLIT.SI
HTTP://WWW.NOVOLIT.SI

NOVOLIT, PODJETJE ZA
PROIZVODNJO IZOLACIJSKIH
IZDELKOV D.O.O. • NOVA VAS 56
SI-1385 NOVA VAS NA BLOKAH

ALVEUS

gradbeni elementi
Kovinoplastika Ložorodjarna
Kovinoplastika Lož**KOVINOPLASTIKA LOŽ**

Cenjenim bralkam in bralcem Bloškega koraka,
občankam in občanom,
ter poslovnim partnerjem
se zahvaljujemo za zaupanje
in sodelovanje v letu 2010,
obenem pa Vsem želimo
prijetne božične praznike in
srečno ter uspešno
Novo leto 2011.

Kovinoplastika Lož d.d., cesta 19. oktobra 57, 1386 Stari trg pri Ložu, T 01 70 95 100 F 01 70 58 466 E info@kovinoplastika.si, W www.kovinoplastika.si

POHIŠTVO
Franc Kraševac s.p.

TEL. 01/709 89 46
www.krasevec.si

**IZDELUJEMO POHIŠTVO
ZA VSE BIVALNE PROSTORE.**

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO.